

1303971

Periodiek: *De Vrije Socialist*Datum: *1978***CIRCULATIE**

Niet langer houden dan ..... dagen

Aantekeningen:

**DE FEDERATIE VAN
VRIJE SOCIALISTEN**

Het lidmaatschapsgeld voor de Federatie van Vrije Socialisten bedraagt f 25,- per jaar, te voldoen door storting op giro 673906, t.n.v. Geert de Groot, W.H.Vliegenstraat 2 te Dordrecht, tel. 078-73110. Verdere betalen leden aan hun afdeling een wekelijks of maandelijks bedrag, vast te stellen door en onder controle van de respectievelijke afdelingen.

ALGEMEEN AKTIE SEKRETARIAAT: André van Wonderen, Baanstraat 15, Beverwijk, tel. 02510-20783.

INTERNATIONAAL SEKRETARIAAT: Jan Bervoets, Willem de Zwijgerlaan 86, Den Haag, tel. 070 556065.

FONDS INTERNATIONALE SOLIDARITEIT: voor steun aan slachtoffers van de internationale repressie: giro 452400, t.n.v. Geert de Groot, W.H.Vliegenstraat 2, Dordrecht.

KONTAKT ADRESSEN

<u>AMSTERDAM</u>	Johannes van der Spek, van Breestr. 149 boven.
<u>BEVERWIJK</u>	André van Wonderen, Baanstr. 15, tel. 02510-20783.
<u>DEN HAAG</u>	Willem Perriijn, Prins J.W.Frisolaan
<u>DORDRECHT</u>	Geert de Groot, W.H.Vliegenstr. 2 tel. 078-73110.
<u>EINDHOVEN</u>	Toon Prüst, Kettingstr. 18, tel.040-119128.
<u>EMMEN</u>	W. Geitz, Weerdingstr. 154.
<u>GRONINGEN</u>	(prov.) Jan Weyer, Ruiten A. Kanaal west V4, Roelage, p/ter Apel.
<u>HAARLEM</u>	Francois Everson, postbus 174 Haarlem.
<u>HILVERSUM</u>	Bert van Til, Marterlaan 60, tel. 02150 10461.
<u>MIDDELBURG</u>	Peer van Meer, Ter Hogestraat 58
<u>OUDEWOUDE</u>	Willem Winters, Allemaweg 4
<u>ROERMOND</u>	Joop Lomertzen, Heilige Geeststr. 23.
<u>TILBERG</u>	Paul Kurtjens, Zomerstr. 49a.
<u>VELP/ARNHEM</u>	Blue Movement, Postbus 111, velp tel. 08301-1097.
<u>IJMUIDEN</u>	Frank Dexel, Herculesstr. 10.
<u>ARNHEM</u>	Eric Berggreve, tel. 085-618149.
<u>DEN HELDER</u>	Ysbrand Kerssies, Rozenstr. 35.
<u>APELDOORN</u>	o.Eppo Gutteling, Leeuwenbergweg 22, Loenen, tel. 05765 338.
<u>UTRECHT</u>	Fred Gijsberts, Ina Boudier Eskkerlaan 41, tel. 030- 510338.

1303971

2 DE VRIJE SOCIALIST

Periodiek: *De Vrije Socialist*
No 1

Datum: *Jan. 76*

CIRCULATIE

Niet langer houden dan ..... dagen

uitgave van de Federatie van Vrije Socialisten

kernredactie: Roel Burgler, Elly Jellese,
adres: Haarlemmerplein 4111, Amsterdam.

administratie: Frank Rutten

adres: postbus 1329, Amsterdam.

abonnementsvoorwaarden:

door storting van f 13,00 op postgiro 869125;
t.n.v. administrateur De Vrije Socialist,
postbus 1329 te Amsterdam, is men een jaar
lang abonnee en ontvangt 9 keer een gewoon
nummer en in de zomer een driedubbelnummer

de lay-out is van Patricia

KONTAKTADRESSEN

AMSTERDAM: Johannes v.d. Spek, van Brees-
boven.

BEVERWIJK: André van Wonderen, Baanstr.15,
tel:02510-20783.

DEN HAAG: Ginie van der Heide, J v. Oldeba-
neveldtlaan 10, tel:070-547569.

DORDRECHT: Geert de Groot, W.H.Vliegenstr.
tel:078-73110.

EINDHOVEN: Toon Prüst, Kettingstr.18, tel:
119128.

EMMEN: W. Geitz, Weerdingstr 154
GRONINGEN (prov.): Jan Weyer, Ruiten A Kane-
west V4, Roelage, p/ter Ap

HAARLEM: Francois Everson, p/a Global Villa
Kl. Houtstr.40.

HILVERSUM: Bert van Til, Marterlaan 60, te
02150-10461

MIDDELBURG: Peer van Meer, Ter Hogestr.58

OUWOUDE: Willem Winters, Allemaweg 4.

ROERMOND: Joop Lommertzen, Heilige Geeststr.
23.

TILBURG: Paul Kurtjens, Zomerstr. 49a.

VELP/ARNHEM: Blue Movement, Postbus 111, v
08302-2097.

IJMUIDEN: Frank Dexel, Herculesstr.10.

ARNHEM: Eric Borggreve, tel: 085-618149

DEN HELDER: Ysbrand Kerssies, Rozenstr.3

SOLIDARITEIT

Van bovenstaand blad kan het januarinummer be-
steld worden bij postbus 1149 te Amsterdam.
Inhoud van dit nummer o.a.: het Portugese ex-
periment, repressie in Engeland en Ierland,
Spanje: Eva Forest, Italië: De laatste ont-
wikkelingen in het proces Marini.

Solidariteit verschijnt onregelmatig en voert
de ondertitel "KRONIEK VAN ONDERDRUKKING"
EN REVOLUTIONAIR VERZET IN EUROPA".
Het is een uitgave van het Fonds Internationale
Solidariteit (FIS).
Sekretariaat: Pieter Calandlaan 50, Amster
Redactie: Postbus 1149 te Amsterdam.
Uw bijdrage voor het FIS gelieve u te storten
op gironummer 482400, t.n.v. Geert de Groot,
penningmeester van het FIS, Dordrecht.

UITREKSEL REGLEMENT FIS:

Het FIS is een onderdeel van de Federatie van
Vrije Socialisten.
Het bestuur bestaat uit vier niet gehonoreerde
leden.
Het FIS is uitsluitend opgericht om steun en
eventueel onderdak te verlenen aan individuele
personen uit linkse bewegingen. Ook degenen
die door hun activiteiten en agitatie tegen de
maatschappelijke verhoudingen in moeilijkheden
komen kunnen op steun van het FIS rekenen
Daarbij sluit het FIS rechtskundige bijstand
en steun aan hun gezinnen geenszins uit. Het
FIS is zowel nationaal als internationaal
gericht.

Voor steunaanvragen wende zich men tot het
sekretariaat.

ra

RECHT VOOR ALLEN

Verschijnt 4x per jaar. Abonnements-
prijs f 5,- per jaar. Losse nummers
voor kolportage f 1,- (min. 5 ex.),
f 1,25 (minder dan 5 ex.).
Administratie: W. Riermeijer, Kerk-
laan 65a, Groningen. tel.050- 127883
giro: 1238451.

DE FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN

Het lidmaatschapsgeld voor de Federatie v
Vrije Socialisten bedraagt f25,- per jaa
te voldoen door storting op giro 673906,
t.n.v. Geert de Groot, W.H.Vliegenstraat
te Dordrecht, tel.078-73110. Verder beta-
len leden aan hun afdeling een wekelijks
of maandelijks bedrag, vast te stellen
door en onder controle van de respektie-
velijke afdelingen.
ALGEMEEN AKTIE SEKRETARIAAT: André van
Wonderen, Baanstraat 15, Beverwijk, tel:
02510-20783.
INTERNATIONAAL SEKRETARIAAT: Jan Bervoets
Willem de Zwijgerlaan 86, Den Haag. tel.
070-556065.
FONDS INTERNATIONALE SOLIDARITEIT: voor
steun aan slachtoffers van de internatio-
nale repressie: giro 482400, t.n.v. Geert
de Groot, W.H.Vliegenstr.2, Dordrecht.

Aantekeningen:

Bent u ook nogal krap
behuisd? Doe dan ein-
delijke eens die oude
tijdschriften van de
hand, vooral die bui-
tenlandse!!

Geef ze niet mee aan
de oud-papier hande-
laar, want die krijgt
er toch niets voor,

maar breng ze naar Pa-
tricia, zij kan ze ge-
bruiken voor de lay-
out van De Vrije Soci-
alist!!!

Opbellen no. 710083
of langsbrengen:
Gerard Doustraat 186
Amsterdam.

VERBINDING

No 330/1/54.

Betreft: Dienstweigeringscongres.

13 December 1954

259959
Dupl.

DA. 16 DEC. 1954

Op Zaterdag 11 en Zondag 12 December 1954, werd er in de "Regenboog" tegenover het station te Hoogezand een Dienstweigeringscongres gehouden.

De avond op Zaterdag 11 December 1954, begon te 20 uur en werd geopend door de voorzitter van de Noordelijke Vrije Socialisten en Anti-Militaristen, een zekere

Er waren toen ongeveer 80 personen (zaalcapaciteit 115) in de zaal, hoofdzakelijk jongeren.

Nadat de voorzitter allen een hartelijk welkom had toegereepen, doch in het bijzonder

gaf hij het woord aan de spreker van die avond, Deze begon zijn inleiding met de opmerking dat hij in 1925 het laatste in Groningen was geweest, alwaar toen een congres plaats vond van de S.D.A.P. Als uitgangspunt voor het dienstweigeren stelde hij voorep, dat zo'n persoon in zijn hart ook principiële dienstweigeraar moest zijn en geen deserteur. Het was heel gemakkelijk om te zeggen dat men tegen het geweld was, doch men moest ook beredeneren kunnen wat eigenlijk geweld was. Men moest om principiële dienstweigeraar te zijn zich volledig in deze materie inwerken, men moest weten wat men wilde, zodat men geprepareerd voor de Krijgsvaad kon verschijnen. Dit verkreeg men door veel te lezen, de wereldgebeurtenissen bij te houden, doch vooral om de Nederlandse politieke koers te volgen. Het was niet nodig dat men boeken van Karl Marx of Tolstoj ging lezen. Hij verklaarde verder dat hij met heel wat jongens had gesproken, die dienstweigeraar waren, die nog nooit van een E.D.G. of Mendès France hadden gehoord en nog in de veronderstelling verkeerden dat prinses Wilhelmina Koningin van ons land was. Vooral bij de Noordelingen was hem dit gebrek opgevallen en menig jongeman had hem dan ook verklaard, nooit geen oecrant te lezen. Daarom achtte hij het van het grootste belang dat jongelieden, die met de dienstplicht hadden te maken, in hun vrije tijd goede lectuur gingen lezen, waardoor hun inzicht in de wereldgebeurtenissen werd vergroot. Een principiële dienstweigeraar moest weten waar hij stond en wat hij deed. Men kon nu eenmaal niet dienstweigeraar zijn omdat toevallig zijn vader of een ander familielid dienstweigeraar was geweest. Te 20.45 eindigde spreker zijn rede.

In de pauze, die toen volgde werd een collecte gehouden

Tevens werd het weekblad "Recht voor Allen" en het maandblad "Vredesactie" à F.O.15 per stuk te koop aangeboden. Er waren heel veel mensen in de zaal die deze beide bladen kochten. Te 21.30 uur, werd de vergadering voortgezet en had men gelegenheid om vragen te stellen. Hiervan werd door aanwezigen gebruik gemaakt. De vragen die gesteld werden hadden in hoofdzaak betrekking op de jeugdige leeftijd van een dergelijk persoon, want een jongen van ongeveer 18 jaar, be- toogden zij, waren geestelijk nog niet rijp genoeg om alles te begrijpen wat in de couranten stond. Tevens ontbrak hen meestal de gelegenheid en de middelen om goede lectuur te lezen. Spreker was het echter niet met de vragenstellers eens en hij verklaarde, als men principiële dienstweigeraar wilde worden, men zich hierop moest concentreren en zich speciaal met dit onderwerp/bezig houden. In elke courant stond genoeg te lezen, wat voor zo'n persoon van nut kon zijn. Ook werd aan de spreker nog de vraag gesteld, waarom onze huidige re- gering niet meer bekendheid maakte aan de Dienstweigerings- wet van 1923, omdat er heel veel personen waren die nog nooit van deze wet gehoord hadden. Spreker antwoordde hierop dat men nu eenmaal niet van de duivel kon verwachten dat hij propaganda maakte voor het paradijs.

/moest

Te ongeveer 22.45 uur, sloot de voorzitter deze vergade- ring.

Op Zondag 1st December 1954, te 10 uur, werd het congres voortgezet en begon de voorzitter om zijn teleurstelling er over uit te spreken, dat er niet meer personen in de zaal aanwezig waren. Er waren namelijk maar 35 personen aanwezig.

Nadat hij allen weer een hartelijk welkom had toegeroepen, gaf hij de voorzittershamer aan die daarna de leiding van het con- gres overnam. Als eerste spreker kondigde zij aan:

Dese hield een causerie over: "Militaire Dienstplicht is wettelijk Onrecht." Hij begon zijn toespraak met het vertellen van een passage uit het boek "Zeit zu Leben, Zeit zu Sterben" van Remarque. Hierin vertelde de schrijver de vreselijke ellende die de Duitse- en Russische soldaten was overgekomen tijdens de laatste wereldoorlog. Voor de doden was toen nog geen ge- legenheid om die te begraven. Waarom deze ellende ging spre- ker voort? De meeste soldaten waren in dienst gegaan, doordat er waren ook heel wat die het wapenrok niet durfden te weigeren omdat zij anders toch dood geschoten werden. Al deze soldaten hadden dus gehoorzaamd aan de wet, onverschillig of ze graag of met tegenzin het soldatenpakje aantrokken. Er moest ech- ter naar gestreefd worden dat de legers werden afgeschaft, want zonder legers was er geen oorlog denkbaar. Hij zag ech- ter dit laatste zeer donker in, want er was geen dagblad of politieke partij die zich uitsprak tegen het militaire stel- sel. Hij vertelde toen dat in zijn jeugd elk jaar op Konings- nedag een parade plaats vond van de schutterij. Deze werd dan gehouden op de Grote Markt te Groningen. Steeds kwam er dan een invalide in een invalidewagentje, die dan werd geds- coreerd, omdat hij zo moedig in Atjeh gevochten had. Een keer had een kind toen tegen zijn moeder gezegd: "Moeder dit ge- beurt, omdat die man zo moedig gevochten heeft." Als men nu het kind of nog anderen gevraagd had, wat ze liever hadden in hun benen of de decoratie, dan was het antwoord zeker: "Mijn benen". Hij wilde hiermede demonstreren, dat een mens een

gewillig werktuig in de maatschappij was en in het algemeen er niet bij nadachten, welke gevolgen een oorlog kon hebben. Daarna verklaarde spreker dat, als iemand een oproeping ontvangt voor de militaire dienst, of als er een vervolging wordt ingesteld tegen een dienstweigeraar, dit een aantasting is van het recht tegen het leven van de mens. Dit baseerde hij op het feit, dat op 2 December 1948 op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de universele verklaringen van de rechten van de mens waren aangenomen. Uit dit recht bleek dus overduidelijk dat de militaire dienstplicht wettig onrecht was. Dit was volgens hem juridisch wel aanvechtbaar, doch hierover wilde hij zich verder niet uitlaten.

Te 10.50 uur, eindigde spreker zijn toespraak, doch verklaarde nog dat het onze plicht was om alle mensen te helpen die zich tegen de militaire dienst verzetten, omdat zij weigerden iemand te doden.

Van het debat, waarvoor de aanwezigen gelegenheid kregen, werd geen gebruik gemaakt.

Te 11 uur, gaf de voorzitter het woord aan.

Deze hield een inleiding over: "De overwinning van de Angst." In het begin gaf hij een uitvoerige beschouwing over de angstpsychose van de mens, waarbij hij de mens met een dier vergeleek. Deze beschouwing was erg moeilijk en was, zoals later bleek, door de meesten dan ook niet begrepen. Het waren vooral de leiders die een angstpsychose over de mens bracht. Dit kwam vooral tot uiting in de militaire dienst. Nu kunnen we wel zeggen schaf die legers af, maar daar moet men zich nog niet te veel van voorstellen. Zover is het in de wereld nog niet. Toch moeten we die kant van de gehele ontwapening op en daar moet steeds propaganda voor gemaakt worden. Als er dan een land is die niet aan de gehele ontwapening wil mee doen, dan kan men direct hieruit afleiden dat zo'n land kwade bedoelingen heeft. De Westerse landen kunnen nu wel beweren dat ze zich bewapenen moeten voor een eventuele te verwachten agressie van Rusland, doch hij wist wel zeker dat in Rusland propaganda werd gemaakt dat ze zich moesten bewapenen voor het Westen. Zo bleef je dus aan de gang, zodat gehele ontwapening nog wel ver in het ver- schied zou liggen. Spreker zou het echter zo willen zien dat het leger niet geheel werd afgeschaf, doch dat er een supra-internationale politieleger kwam op vrijwillige basis. Dit leger zou dan dienen om de mensen te beschermen tegen agres- sie, die eventueel hier of daar nog de kop zou opsteken. Dit leger moest echter niet groot zijn, bv. in Nederland één op de 10.000 inwoners. Tevens zou dit leger dienst moeten doen bij eventuele natuurrampen. Op zijn rede, die te ongeveer 12 uur werd beëindigd, kwam veel discussie. Er waren velen in de zaal die tegen het supra-internationale politieleger op- kwamen, want dit was, zoals zij zeiden, water bij de wijn doen. Zij wilden dan ook gehele ontwapening, waarvoor dag en nacht propaganda voor moest worden gemaakt. Ook kwamen enige aanwezigen op tegen de naam politie, omdat dit woord niet prettig in hun oren klonk. Aan het woord politie, hadden zij geen prettige herinnering omdat, zoals zij verklaarden, de politie de dienstweigerders bij het nekvel grepen en in de cachot sleurden. Spreker was het met het laatste niet eens, alhoewel hij wel wist dat het woord gebrekkig was gekozen. Hij wist er echter geen anders woord voor te geven, doch hij verklaarde dat men de politie in de tegenwoordige tijd moest zien als een pedagogische instelling. Het mensdom in de wereld was nog niet zover, dat ieder zich in de wereld

behoorlijk gedraagt, want als er geen politie was, alhoewel hij geen vriend van de politie was, dan zouden bv. de lustmoorden niet van de lucht zijn.

Te 1.15 uur was deze discussie geëindigd en werd pauze gehouden tot 2 uur. Vervolgens gaf de voorzitter het woord aan

Hij begon te spreken over een geschreven artikel in de "Groene Rotterdammer" over de atoombom. Hierin had een zekere Martin geschreven over het gevaar van de atoombom. Door het ontploffen van een atoombom kwamen er stoffen en radioactieve stralen in de atmosfeer, waardoor de temperatuur geruime tijd kon dalen tot een zodanige temperatuur dat er geen mensen meer konden leven, terwijl door die stralen mensen konden worden verminkt en gedood. Dit vernietigingswerktuig is in mensen handen, zo ging spreker verder. De mensen reageren hier echter niet op. Alles wordt maar geslikt en menen dat het niet anders kan terwille van onze democratie. In onze tegenwoordige tijd staan twee blokken (Rusland en Amerika) tegenover elkaar. Spreker geloofde echter dat er tussen deze beide landen geen oorlog zou uitbreken, omdat dit gepaard zou gaan met een atoombomoorlog, wat aan de ondergang van de gehele wereld zou betekenen. Deze angst zou de leiders van deze landen er wel van weerhouden om tegen elkaar ten strijde te trekken. Dit zag hij als het enigste lichtpunt in deze donkere wereld en de Vrije Socialisten en Anti-Militaristen moesten dit door propaganda en andere methoden uitbuiten om de mensen in de wereld aan hun verstand te brengen, dat aan deze bewapening een einde werd gemaakt, zodat ieder mens in vrede en geluk op deze wereld kon leven.

Van het debat, waarvoor wel gelegenheid werd gegeven, werd geen gebruik gemaakt.

Te ongeveer 15 uur, werd dit congres door de voorzitter gesloten.

ACD/	260220
Bijl.	
DAT. 18 DEC. 1954	
Bijl. /	Datum: 15-12-54
Code	

Verbinding: 19
- 1688'54 Vrije Soc.

Betreft: Dienstweigerings- en demonstratief congres van
Vrije Socialisten en Anarchisten, gehouden op 11
en 12 Dec. 1954 in Hoogezand.

Op Zaterdag, 11-12-54, werd te Hoogezand het Dienstweigerings congres gehouden, uitgaande van de Federatie van Vrije Socialisten in Nederland, anarchisten en daadwerkelijke anti-militairisten. In aansluiting op dit congres volgde op 12-11-54 het demonstratief congres van de F.V.S.N., welke bijeenkomsten werden gehouden in een beneden-localiteit van het verenigingsgebouw "De Regenboog" in de gemeente Hoogezand-Sappemeer. De Bijeenkomsten hadden een ordelijk verloop en werden op beide dagen door ca 140 personen, zowel mannen als vrouwen, waaronder een 20-tal jongemannen in de dienstplichtige leeftijd, bezocht.

Achter de bestuurstafel hadden de volgende personen plaats genomen:

De vergadering van 11-12-54 ving te 20 uur precies aan met een kort openingswoord van de voorzitter waarin deze in de allereerste plaats de aanwezigen hartelijk welkom heette en voorts zeer in het bijzonder dank bracht voor haar aanwezigheid. Hij gaf vervolgens het woord aan

die als onderwerp van zijn voordracht gekozen had:

De Dienstweigerering.

De spreker betoogde aldus: Het uitgangspunt van de dienstweigerering wordt gekenschetst door het botweg weigeren van militaire dienst en het weigeren deel te nemen aan een mannenmaatschappij. De jonge dienstweigeraar moet een oprechte overtuiging hebben, uit welke hij dienst weigert. Dienstweigerering begint met "neen" te zeggen; de jongen wordt principiëel dienstweigeraar als hij weet en een beeld heeft of dit kan vormen waarom hij dienst weigert en dan moet de toekomstige weigeraar zich af gaan vragen of deze maatschappij wel "reëel" is

Dit vormt dus het begin; de vervolmaking zal moeten zijn het meewerken aan een andere, een nieuwe maatschappij. Er zijn nu, in het jaar 1954, wel dienstweigeraars, hier in het Noorden zijn er zelfs heel veel, doch weinigen zijn principiëel. Er is hier in het Noorden geen sprake van geestelijk leven, van denken over de grote problemen van de tijd, er heerst hier een zekere oppervlakkigheid. In andere delen van ons land is dit alles geheel anders. Er wordt in dit deel van het land te weinig meegeleefd met de zaken die ons allen indirect aangaan. Men is hier vastgeroest! Denken en algemene ontwikkeling kost geld en met het uitgeven van geld is men hier voorzichtig, te voorzichtig. Men leeft hier in het Noorden in een isolement. Toen hier een 50 jaar geleden nog een actieve arbeidersbeweging was (waarvan de fundamenteen zijn gelegd en de kern is gevormd door Domela Nieuwenhuis) was dit alles heel anders. Er was toen in de veenkoloniale gebieden actie en strijd, nu heerst hier een zekere angst. Zo is het ook met de dienstweigeraar. Hij moet niet bang zijn om dienst te weigeren, niet bang zijn om te verhuizen en om op reis te gaan. Hier in het Noorden weigeren zij niet uit principe, doch uit angst, de angst om in een andere wereld, het militaire leven namelijk, te komen. Dit alles is voor een principiëel mens onuitstaanbaar. De bevrijding der arbeidersklasse moet door de arbeiders zelf gebeuren. Dat is geen kwestie van uiterlijkheden, doch dit moet van binnen uit komen. Moedig zijn en de dingen zien zo ze zijn. Wat van een dienstweigeraar moet worden verwacht is dus: zelf weten en niet wat pa en moe zeggen. Waarom zijn we dus anti-militarist en zijn we tegen geweld? Uit principe! Weten moeten we wat de EDG is, de kwesties van Indonesië en Nieuw-Guinea moeten we kennen, zo ook de UNO; ook hier weten waar het om gaat. Ook van de atoombom, het verschrikkelijkste en goorste wapen van deze tijd moeten we iets af weten. Als je zegt dat je hier of daar tegen bent dan moet je weten waarom. En dan nog dit (mijn persoonlijke mening): de wereld van de gekleurde mensen moet vrij zijn van overheersing der blanken. Daar draait alles om. De kleurlingen hebben het op alle terreinen des levens slechter dan wij doch zij bewijzen dat het mogelijk is en dat nog wel in de uiterste hoeken van onze aarde, aan de vrijheid te denken en voor de vrijheid te werken, zoals gebeurd is in Indonesië, Birma, India. Gandhi, Nehroe, Soekarno en Hatta geloofden aan en in de vrijheid en hebben deze gekregen. De pacifisten en vrije socialisten geloven daarin niet meer en als men er niet in gelooft dan verwerft men de vrijheid ook niet. Zo sta je aan de kant en buiten de gemeenschap. Wat de Indonesiërs en andere Aziaten en de Afrikanen kunnen, moet ons ook mogelijk zijn. Wij moeten ons los maken van de druk hier, onszelf verdedigen, niet met de vuist maar met de rede. We moeten vrij worden, belang stellen in alles en zodoende vrij worden en onkwetsbaar. We moeten meeleven met alles en allen, weten wat er rondom ons plaats grijpt. Kennis is macht en deze macht is nodig voor het veranderen van de maatschappij van vandaag. Dit alles moet principiëel beleefd worden. Het dienst weigeren moet een daad zijn, een bijdrage aan de geschiedenis der mensheid. Dit handelen nu moeten we ons voor ogen stellen en hierdoor overwinnen we de luiheid en de vadsigheid. We zijn dan volwaardige mensen! aldus besloot spr. te plm 20.45 uur zijn betoog.

Op deze rede, welke van tijd tot tijd op min of meer heftige toon werd uitgesproken, kwam vanuit de zaal nogal wat commentaar los. had liever gezien dat ook het geweten van de mens in de inleiding was genoemd. Een zekere zei dat van een 18-jarige jongen toch moeilijk te verwachten was, althans van de jongeren in het Noorden, dat zij op die leeftijd de dienstweigering reeds principiëel overdachten, terwijl aan het adres van de inleider de opmerking maakte dat in het Noorden de algemene ontwikkeling h.i. niet minder was dan die in andere streken van ons land. Niet individueel geweld wil vragenstelster afgewezen zien doch het georganiseerde (= militaire) geweld ; georganiseerd geweld is volgens haar synoniem met militarisme. Voor het overige sloot zij zich bij de andere vragenstellers aan.

antwoorde hierop als volgt:

Voor de christen is het niet moeilijk om, als hij dienst wil weigeren, geestelijke steun en troost te vinden. De christen kan zijn Bijbel opslaan en zich beroepen op het "Gij zult niet doden". Voor de humanist is dit alles zoveel moeilijker, hij moet zich immers beroepen op zijn geweten, dat dan uitkomst moet geven. Wat betreft de onontwikkeldheid van de Noordelijke gebieden handhaafde spreker zijn mening, terwijl hij voorts nog enkele voorbeelden hiervan aan de vergadering meedeelde. Voor dit tekort stelde hij niet de FVSN verantwoordelijk, doch dit ligt volgens hem aan de mensen zelf. In aansluiting hierop kreeg nog voornoemd enkele ogenblikken het woord. Deze betoogde dat er in het Noorden inderdaad een tekort of gebrek aan belangstelling was. Als de dienstweigeraars uit het Noorden geholpen willen worden dan moeten zij ook zelf de handen uit de mouwen steken, zelf ook willen aanpakken. Amsterdam kan niet alles alléén doen. Er is in het Noorden gebrek aan goede contacten om de gedachte van dienstweigering te bevorderen. Aan het tot stand brengen hiervan moet meer worden gedaan. Hiér moet worden georganiseerd en bijeenkomsten zullen moeten worden belegd om de a.s. dienstweigeraar ook in het Noorden van advies te dienen. Ter vergadering gaven zich enkelen op die als contactman wilden fungeren,

Voorts werd opgemerkt dat in het zaaltje, genaamd V.J.B. te Groningen contactavonden zullen worden gehouden, terwijl de algehele leiding zal blijven berusten bij voornoemd.

Hierna werd de vergadering door te plm 22 uur gesloten.

-o-

Op 12-11-54 werd in dezelfde localiteit het congres gehouden van de Vrije Socialisten, anarchisten en daadwerkelijke antimilitaristen in Nederland. Ter vergadering waren vrijwel dezelfde aanwezigen en dezelfde bestuursleden die ook het congres van de vorige dag hadden bijgewoond.

Te omstreeks 10.30 uur werd dit congres door de voorzitter geopend die het woord gaf aan een zekere

De inleiding van deze

spreker droeg tot titel:

"Militaire dienstplicht is onrecht".

De spreker ving zijn betoog aan met het voorlezen van gedeelten uit het boek "Zeit zum Leben und Zeit zum Sterben" van de Duitse auteur Erich Maria Remarque, die de oorlogsbelevissen schilderde van de Duitse legers in Rusland en Afrika. Vervolgens haalde hij een boekbespreking aan, voorkomende in "Het Vrije Volk" van 11-12-54, waarin de verantwoordelijk redacteur had betoogd dat in de Duitse uitgave door de Duitse autoriteiten verschillende passages uit dit boek waren weggelaten om aldus bepaalde (Nazi-)Duitsers niet te beledigen. Na lezing van dit alles vragen we ons af: waarom gaan we in een oorlog? Is de krijgsmacht een heilige plicht en moeten we dit alles wel doen? Moeten we gehoorzamen aan de Wet in deze? De ongehoorzaamheid van de enkeling of van enkelen is voor de Staat geen bezwaar, alleen wanneer dit aantal groter wordt zal de Staat geweld gaan gebruiken. Er blijkt echter een sterkere macht te werken dan men wel meent, dat is de macht van het anti-militairisme. Waar zit die kracht dan? Deze kracht komt uit de menselijke natuur zelve. Waarvoor vechten we en wat is mijn leven waard? Wij geloven steeds meer en meer dat de militaire dienst, de krijgsmacht, iets minderwaardigs is. De natuur vaneenieder van ons is ingesteld om te leven en om dit leven te behouden, niet om het prijs te geven. Op dit stuk kunnen we ons beroepen op de "Rechten van de Mens", aangenomen in 1948 in de vergadering van de UNO, waarin staat dat de mens recht heeft op zijn (eigen) leven en vrijheid. Dit artikel zal wel in een onbewaakt ogenblik tot stand gekomen zijn maar het is er. De overheid heeft dus ons leven en onze vrijheid niet door haar militairisme in gevaar te brengen. De staten, en dus ook Nederland, schenden dit artikel en dit is dus onrecht. Men (de overheid) kan zich nu wel beroepen op allerlei spitsvondigheden op juridisch gebied doch een feit is dat men (de overheid) niet heeft te beschikken over leven en dood van anderen. Eenieder heeft recht op zijn eigen leven en de Staat heeft hierover niet te beslissen, de beslissing berust bij ieder van ons persoonlijk. Bij ieder van ons ligt de beslissing wat hij met zijn(haar) leven wil doen. Wij willen op commando niet dapper zijn en op commando ook niet sterven. Met deze woorden besloot hij om plm 11 uur zijn rede.

Vervolgens verkreeg het woord

die tot, onderwerp van zijn rede koos: "De overwinning van de angst en de totstandkoming van de menselijke solidariteit". Spreker verklaarde: Er is in de mensheid van zijn eerste bestaan af een strijd tegen de angst, de buitenwereld, de natuurlijke driften enz. Door zijn menselijke rede, zijn verstand dus, is de mens in staat zich hiertegen te verzetten en de baas te worden over dit alles zodat hij in feite nog maar alleen te maken heeft met zijn innerlijke en dierlijke instincten.

In oorlogsmomenten kunnen we zien dat de mens uit het dier afkomstig is en het dierstadium heeft doorgemaakt. In sommige landen probeert men het denken, de rede (de ratio) te onderdrukken; dit heeft bijv plaats door de kerk of door de staatsmacht, in Spanje bijv door kerk en staat beide hetwelk tot gevolg heeft gehad dat dit land en zijn bewoners min of meer is achtergebleven in de ontwikkelingsgang. Een zodanige dictatuur die het denken onderdrukt moet vernietigd worden. De wetenschap die al vele duizenden jaren oud is kan in haar ontwikkeling niet worden tegengehouden. In deze tijd van angst, van nieuwe systemen, grijpen wij mensen die dit alles niet of nog niet begrijpen terug naar het wonder, naar de bestudering van de oude wijsgeren om daarin steun te vinden. Wij moeten echter kritisch leren denken, ons willen omvormen en niet willen geloven in de leugens van kerk en politieke partij. In vele gevallen moet de mens gedwongen worden om iets nieuws aan te nemen. Kerk, staat en politieke leiders geven middelen aan tegen de angst en dat is dan het "overgeven", het vertrouwen op God. Er is echter nog een tweede angst en dit is de geboorte-angst. Deze angst maken we mee als we als jonggeborene uit het moederlichaam gestoten worden. Wij mensen lijden aan allerhande angsten en het is een klein kunstje voor bepaalde leiders om deze angst tot geweldige hoogte op te voeren. Denk in dit geval maar eens aan de angst van Amerika(nen) voor het communisme. Wij moeten meer en meer solidair zijn en proberen elkaar van die angst af te helpen. Mensen zijn als kinderen en we zullen zelfvertrouwen aan moeten kweken. We zullen solidair moeten zijn en het nieuwe op ons af komende gebeuren gezamenlijk in volle vrijheid en zonder angst moeten kunnen onderzoeken. Vrijheid is de beste opvoedster, we moeten elkaar vrij laten om aan het nieuwe te kunnen wennen en om de dictatuur af te wijzen. Als belijder van de Vredesgroep "De Derde Weg" - vervolgde spr.- zeg ik u dat Rusland nooit het Westen zal aanvallen doch de praktijk zal echter moeten aantonen wat ook hier weer van waar is. Een dictatuur dwingt zijn aanhangers veelal in een tegenovergestelde richting. Wij als pacifisten en radicaal-socialisten wijzen ook dit af. Eindeloze bewapening van Oost en West leidt tot een oorlog, dat is zeker. Het militarisme zal moeten worden afgeschaft. Ook dit probleem brengt angst en deze laat zich door verstandelijke redenering nauwelijks wegpraten. Wij, anarchisten in Nederland, zijn een kleine minderheid en we menen dat onze ideeën van het grootste belang zijn. Kan men nu een volk onbewapend laten terwijl anderen allemaal bewapend zijn? Ik geloof dat we een zekere bewapening moeten toestaan zolang de angst nog daar is. Er zal naar mijn mening een supra-nationaal politieleger moeten komen, hetgeen zal moeten dienen ter beveiliging van de naties, ter bestrijding van de angst en waardoor de vrede als het ware verzekerd is. Op deze wijze zal men aan de angst tegemoet komen. Men moet de mens vertrouwen geven. Dit bovennationale leger zal een overgangsmaatregel moeten zijn naar een algehele ontwapening.

Hiermede beëindigde

zijn rede te plm 12.15 uur.

Pauze tot 14 uur.

Te 14 uur werd het congres heropend en gaf de voorzitter het woord aan
Deze ving zijn rede aan met het aanhalen van een publicatie uit "De Groene Amsterdammer" van 11-12-54 waarin een Fransman, zekere Prof. Martin, een beeld geeft over het gebruik van de atoombom en over de proefnemingen daarmede. Gezien dit artikel, aldus str.- kunnen we een beeld krijgen in wat voor gruwelijke toestand wij leven. Het gebruik van de atoombom is voor de bevolking vol vreselijke gevaren, de mensen gaan bij het gebruik van die bom geheel of gedeeltelijk ten onder. Het gebruik van de nieuwe H-bom kan ons bijv terugvoeren naar een nieuwe ijstijd. Deze bom, die radio-actief werkt, kan de temperatuur in de wereld 1 à 2° doen zakken en dit is dan voldoende om een nieuwe ijstijd in het leven te roepen. Ook de weersgesteldheid is beïnvloed door het gebruik (de proefnemingen) met de atoombom ; ca 60 ontploffingen hebben nu reeds plaats gehad. Kinderen die geboren zijn in de omgeving van Nagasaki, waar radio-actieve storingen ten gevolge van het gebruik van de atoombom zijn opgetreden, zijn mismaakt en ongelukkig. Het vreemde is dat de mensheid op dit alles praktisch niet meer reageert. Denken we dan bijv eens aan de affaire Dreyfus in Frankrijk, waarop de gehele openbare mening in de wereld destijds scherp reageerde. Men wordt in toenemende mate ongevoelig of onverschillig. Ook denken we aan de zaak Sacco en Vanzetti in Amerika en de terechtstelling van de Rosenbergs. Tegen al dit onrecht wordt niet eens meer geprotesteerd, we stompen af. Hoe is nu deze ontwikkeling mogelijk? De wereld heeft de laatste 150 jaar een ontwikkeling meegemaakt waarbij het voorgaande in het niet zinkt. De afstanden worden kleiner, we komen met alle delen der aarde en met alle producten der aarde in contact. De wereld is economisch een eenheid geworden, doch ook psychisch politiek en militair. Tot voor kort strekte de menselijke verantwoordelijkheid zich uit tot de naaste omgeving van ieder onzer, doch thans zijn we wereldburgers geworden. De invloed van ieder individu is echter in de loop van de tijd kleiner geworden, ook onze persoonlijke verantwoordelijkheid is afgenomen, we zijn massamensen geworden, overzien onseigen werk en onze eigen daden niet meer. Men praat van: wat gaat het ons aan? De mens ziet in en van alles alleen nog maar de buitenkant, men schouwt niet meer in het binnenste. Deze buitenkant geeft vijandschap, geeft angst. Men vlucht uit zijn persoonlijkheid in de groep, de massa, de collectiviteit en in de "Führer" van die collectiviteit. We denken niet meer doch laten het de "Führer" doen en zo is het ook in het leger, het massa-instituut bij uitnemendheid. Ook in ons land wordt de militair meer en meer als de "ideale" mens voorgesteld en aan ons opgediend, alles is en wordt massaal, ook in pers en radio. We behoeven niet meer te denken, alles wordt ons voorgeschoteld, van de wieg tot het graf wordt alles gecontroleerd en gaat alles collectief. Zo moeten we ook niet altijd hameren op de verschillen die bestaan tussen Rusland en Amerika, maar ook eens letten op de overeenkomsten die tussen beide landen bestaan. Men heeft angst voor een eigen oordeel en ook in Nederland brengt het risico's mede zelfsandig en kritisch te denken. Ook worden in de pers in Nederland bepaalde zaken dood gezwegen en in dit

geval herinner ik u aan de conferentie van "De Derde Weg", in het vorig jaar te Groningen gehouden. Toen ik de Groningse redacteur van "Het Vrije Volk" om plaatsing van een verslag der conferentie verzocht deelde deze mij mede dat dergelijke verslagen niet konden worden geplaatst, zulks in opdracht van zijn directie in Amsterdam. Zo wordt ook een persoonlijk oordeel niet meer gewaardeerd doch toch is er de laatste dertig jaar iets aan het veranderen. Het is bijv niet toevallig dat in het onderwijs al iets aan het veranderen is. Ik denk hier dan zeer speciaal aan de zogenaamde onderwijsvernieuwing (het zelf laten denken en doen door de kinderen, het persoonlijk onderzoeken wat goed en kwaad is). Een lichtpunt is ook dat bepaalde wetenschappen zoals de economie, de sociologie, de psychologie enz. meer beoefenaren vinden dan voorheen. Niettemin wordt en is de maatschappij een probleem. Ik twijfel er wel eens aan of de massa denkt, de massa haalt naar beneden. We moeten als anti-militaristen tegen de stroom oproeien, volhouden hoe het ook loopt. We moeten werken aan eigen opvoeding. Het ligt aan onze houding ten opzichte van onze medemens en we moeten onszelf opvoeden tot universele burgers. We moeten dus solidair zijn met de mensen in Oost en West, in Noord en Zuid. Er moet een geestelijke eenheid komen. We moeten uitgaan in de wereld, we hebben een apostolaat, een roeping te vervullen. Dit is ook de betekenis van het dienst weigeren. We moeten meer een beroep doen op eigen initiatief. Hoe is nu de werkelijke toestand? Ik voorzie op korte termijn geen gunstig succes voor ons streven. We leven echter in een tijd van kentering; zie naar de staatslieden, ook deze grote mannen zijn bevangen door aarzeling. De wereld is verdeeld in twee blokken en komt er een oorlog dan wil dat zeggen dat een van beide tot volledige ondergang gedoemd is. Een derde wereldoorlog is de vernietiging der wereld. De machten der aarde moeten tot de conclusie komen dat een 3e wereldoorlog niet meer mogelijk is. Er zal dan een min of meer vreemde toestand ontstaan doch op deze periode moet onze hoop gevestigd zijn. Dan moeten door ons werken van nu onze ideeën waar gemaakt kunnen worden, nl het idee van het anti-militarisme! Aldus besloot inleider.

Te plm 15.15 uur sloot de bijeenkomst.

F E D E R A T I E   V A N   V R I J E   S O C I A L I S T E N
L A N D E L I J K   C O M I T É

Amsterdam, December 1954.

AAN DE AFDELINGEN EN VERSPREIDE LEDEN.

WAARDE KAMERADEN.

Woensdag, 24 November l.l. kwam het nieuwe Landelijke Comité in eerste vergadering bijeen.

Voornaamste punt van bespreking was de KRANT en daarnaevens de algemene Propaganda. Ook de interne aangelegenheden van onze Federatie werden aan een ernstige bespreking onderworpen.

Wij verzoeken alle Kameraden, ons in onze pogingen, de Krant vooruit te brengen, in alle opzichten te steunen. Het voornaamste middel daartoe achten wij de COLPORTAGE. Elke Afdeling moet, indien enigszins mogelijk, een aantal Kranten voor haar rekening nemen en deze doelmatig verkopen of verspreiden. De inhoudnis, dit behoeven wij niet nader uiteen te zetten, uitstekend geschikt om abonné's te winnen.

AAN HET WERK DUS, VRIENDEN.

Verder wijzen wij U op het besluit van het Congres van 6 en 7 November van het L.C. en Comm. van Exploitatie uit te breiden met een lid van elke Afdeling. STUUR ONS TEN SPOEDIGSTE NAAM EN ADRES VAN DE DOOR U AAN TE WIJZEN AFGEVAARDIGDE, zodat wij deze Kameraad van al onze verrichtingen op de hoogte kunnen houden.

Wat betreft de financiën, het volgende:

De Penningmeester verzoekt elke Afdeling nauwgezet aan haar financiële verplichtingen te voldoen, d.w.z. elke maand een afdracht van 20 cent per lid en per maand aan hem op te sturen. De gelden kunnen eventueel per GIRO overgemaakt worden als volg

POSTGIRO No. 13500, t.b.v. Nr. 1737 t.n.v.

Het L.C. besloot verder in verschillende plaatsen, waar abonné's wonen, te trachten een Afdeling van de Federatie op te richten.

Wij wekken de Afdelingen op, dit voorbeeld te volgen en in plaatsen in hun omgeving contact op te nemen met Kameraden-abonné's, waarvoor de Administratie gaarne haar medewerking zal verlenen. Tenslotte: van elke L.C.-verg. wordt een uittreksel aan de Afd. en Afgevaardigden gezonden. Dit eerste verslag heeft enige vertraging ondervonden door overname van van het Archief, e.d.

Wij rekenen nu op de medewerking van alle Kameraden. Op voor onze Krant "RECHT VOOR ALLEN". Op voor het Vrijheidlievend Socialisme !!!!

Namens het L.C., de Secretaris :

I.D. No. 2790

Betreft: Dienstweigeringscongres van "Vrije Socialisten"

ACD/ 263747
Dupl.
DAT. 18 JAN. 1955
7° JAN. 1955

Kort verslag van het dienstweigeringscongres georganiseerd door het Noordelijk Gewest van "Vrije Socialisten" en gehouden op Zaterdag 11- en Zondag 12 December 1954, in "De Regenboog" te Hoogezand-Sappemeer.

Het congres werd herhaaldelijk aangekondigd in "Recht voor Allen".

In de zaal was een boeken- en brochurestand. Gecolporteerd werd met "Recht voor Allen" en "Vredesactie".

Vergadering van Zaterdag 11 December 1954.
Aanwezig circa 100 personen.

opent te 20.- uur het congres en spreekt enkele woorden van welkom.

sprekend over de waarde van het dienstweigeren, begint zijn inleiding met het aanhalen van het hoofdartikel getiteld: "Dienstweigeren" in het nummer van "Recht voor Allen" van Zaterdag 11 December 1954 en zegt, dat het leven van de mens veelal beheerst wordt door de angst. Het is de taak van ieder mens die waarlijk vrij wil zijn die angst te overwinnen. Dit behoort ook het uitgangspunt te zijn bij het dienstweigeren want "neen" zeggen tegen het militaire apparaat is opzichzelf genomen onvoldoende. Men behoort positief antwoord te geven op de vraag van het "waarom" en zich tevens af te vragen hoe en op welke manier er dan een andere maatschappij moet komen. Deze eis betekent evenwel zelfconcentratie en studie en hieraan mankeert nog erg veel, vooral hier in 't Noorden. Men leeft hier als 't ware op een eiland en kleeft aan elkaar als een klit, is te lamslendig om zich te ontwikkelen en leeft onder de ban van de angst. Spr. betoogt dan de noodzaak van een bewuste levenshouding wijst in dit verband op Gandhi en Pandit Nehroe en zegt, dat de bewuste dienstweigeraar zich niet laat beïnvloeden door tegengestelde krachten. Het dienstweigeren als zodanig is geen werk aan de lopende band, doch het is absoluut noodzakelijk dat hier in 't Noorden meer aan het voorlichtingswerk wordt gedaan.

Er is hierna gelegenheid tot vragen stellen.

zegt te hebben genoten van de inleiding doch te weinig te hebben gehoord over het woord "geweten". Alles is verstandelijk berekend, wat voor jongens van omstreeks 18 jaar toch wel een zware opgave betekent. Innerlijke gevoelens mogen toch ook wel een woordje mee spreken en op dit gebied is er met propaganda nog heel wat te bereiken, misschien wel meer als met het door inleider geschetste "keiharde" geweten.

een jongen van 18 jaar niet te veel geëist mag worden. Van hem kan niet worden verwacht dat hij hetzelfde oordeel heeft als een volwassene.

meent dat de minachtende woorden die de inleider heeft gesproken over "het Noorden" wel wat overdreven zijn. De dienstweigeringwet waarover volgens de aankondiging over zou worden gesproken, is nauwelijks aangeroerd.

de vragen beantwoordend, zegt speciaal het onderwerp "Dienstweigering" uit "Recht voor Allen" als hoofdmotief te hebben gebruikt omdat vooruit vaststond dat voor lezers van dit blad zou worden gesproken. Juist daarom mag van dienstweigeraars uit deze kring wat meer verwacht worden, want de praktijk wijst uit dat jongens die van huis uit een geïkt gevoel meekrijgen en bij hun weigering volharden, erkend worden. Het is evenwel nog steeds zo dat de meesten hele maal geen gevoel hebben en zich maar laten drijven. Natuurlijk heeft een jongen van 18 jaar niet de kennis van een volwassene, maar daarom rust er op de ouderen de plicht hen bij te staan en raad te geven. Zij moeten leren zelf over eigen lot en leven te beslissen. Spr. noemt dan enkele gevallen van jongens van wie de weigering aanvankelijk niet erkend was en daardoor in Nieuwersluis of in de cel terecht waren gekomen. Door gesprekken met hen "ontpopten" zij zich met het gevolg dat zij later toch erkend werden. Dit zou niet nodig geweest zijn wanneer die jongens van te voren op alles voorbereid waren geweest.

zegt dat tot op zekere hoogte gelijk heeft als hij zegt dat het Noorden, boven Zwolle, zich afsluit van het overige gedeelte van het land. Als er een "Hollander" op een vergadering aanwezig is houdt men de mond en dit is een grote fout.

onderschrijft zulks en zegt dat de Noordeling zich moet losmaken van het oude. Veel van wat de inleider heeft gezegd dient de mensen nog bijgebracht te worden.

die zegt erkend en

nu vrij te zijn, acht het een gemis dat er in het Noorden zo weinig vergaderingen worden gehouden. "Je wilt je hart wel eens luchten", zo zegt spr.

zegt dat velen eerst om raad komen, wanneer het in feite te laat is. Dit geldt niet alleen voor het Noorden doch komt ook in Amsterdam voor. Wat het vergaderen betreft moet de opmerking worden gemaakt dat men er ook wat voor over moet hebben. Op een voorlichtingsavond te Appelscha was de collecte zo slecht dat de onkosten er niet eens uit kwamen en dit is toch te gek. Twee miljoen voor de vluchtelingen, doch voor het dienstweigeringswerk bijna niets, zo ligt de zaak. Laat het Noorden nu eens laten zien wat het op het gebied van voorlichting voor het dienstweigeren kan presteren. Spr. zegt te allen tijde er toe bereid te zijn hulp te verlenen, doch de ondervinding heeft geleerd dat bij het persoonlijk onderhoud de ouders niet aanwezig moeten zijn.

betoogt dat gestreden moet worden voor een gezonde maatschappij waar de oorlog uitgebannen is en komt daarna weer op de dienstweigeringswet.

zegt dat de dienstweigeringswet zelf maar een betrekkelijke waarde heeft. Het initiatief moet van de mens zelf uitgaan door de vraagstukken te overdenken.

voor het dienstweigeren

zegt dat een ieder wel overtuigd zal zijn dat het Noorden op het gebied van voorlichting ten opzichte van het dienstweigeren achter is. Slechts te Groningen is er enige activiteit. Dit werk moet worden uitgebreid en maatregelen daartoe zullen zo spoedig mogelijk worden genomen.

Spr. sluit te 23.- uur de vergadering.

Vergadering van Zondag 12 December 1954.

Aanwezig circa 70 personen.

opent te ruim 10.- uur de vergadering, heet allen welkom en spreekt de hoop uit dat dit congres zal leiden tot een brede kijk op het gebied van dienstweigeren, waardoor een betere samenwerking zal ontstaan.

Spr. geeft de leiding van de vergadering over aan die, na gezegd te hebben dat dit congres iets groots betekent, het woord geeft aan:

Deze sprekende over het onderwerp "Militaire dienstplicht is wettelijk onrecht" geeft aan de hand van het boek van REMARQUE getiteld "Een tijd van leven en sterven" weer wat oorlog betekent, zegt, dat de toestand nu na de militaire bevrijding van het

Hitler-juk heel anders is geworden en het anti-militairisme in discredit is geraakt. Men stelt oorlog voor als een bedrijf dat goede karaktereigenschappen aankweekt, zoals moed en hulpvaardigheid, waarbij de kerk voorop gaat. Vergelijkingen met natuurrampen zijn in dit opzicht niet te maken. In het leger gaat elke persoonlijke vrijheid verloren en een en ander is in strijd met de internationale verplichtingen die de naties vrijwillig opzich hebben genomen. Niemand en ook de staat niet, heeft het recht een ander tot geweldpleging aan te zetten en daarom heeft iedere jonge man het recht een beroep te doen op de menselijke waardigheid, die hem verbiedt geweld tegen zijn medemens te gebruiken.

Er is hierna enige discussie.

meent dat de inleider te weinig tot de jongeren heeft gesproken.

maakt een opmerking over het bombarderen van Duitse steden in de laatste oorlog.

hierop antwoordend, zegt dat het in het kort zijn bedoeling is geweest aan te tonen hoe een groot kwaad in het militarisme besloten ligt en voorts dat de toestanden nu na de laatste oorlog anders zijn dan voorheen.

daarna het woord krijsend over zijn onderwerp "de overwinning van de angst", zegt, dat de mens door de evolutie over verstandelijke vermogens is gaan beschikken en daarom thans niet meer met een dier vergeleken kan worden. Een mens kan niet meer volledig dier worden omdat hij dan zijn denken moet uitschakelen. Een dier leeft op instincten. Het denken heeft echter ook een heel kwade kant, want de magie, de vader van het denken, heeft tegelijk de angst in het mensdom geboren doen worden. De verhoudingen onder de mensen worden hierdoor vertroebeld, want staten en godsdiensten maken hiervan een dankbaar gebruik. Ook de moderne filosofie ligt onder de ban van de angst en het existentialisme is daarvan een bewijs. Spr. betoogt dan de noodzaak van een vrije opvoeding waardoor de mens zelfstandig leert denken en de angst van zich af zal werpen. Uiteindelijk zal er dan een gemeenschap ontstaan waar de oorlog is uitgebannen.

Er is hierna gelegenheid tot discussie.

meent dat inleider de zaken nogal optimistisch voorstelt.

meent dat ook de politie moet verdwijnen.

is het hiermede eens.

zegt inderdaad optimistisch

te zijn, doch niettegenstaande dat toch de werkelijkheid niet uit het oog te willen verliezen. De angst is verstandelijk niet weg te redeneren en daarom kan alles niet ineens.

zeer veel aan de inleiding te hebben gehad. Hoewel we weten hoe er dienst geweigerd moet worden, gaat dit veelal heel stumperig omdat de angst zo'n grote rol speelt.

dat men niet in de eerste plaats stelling dient te nemen tegen de politiemensen zelf, doch oog moeten hebben voor de krachten die achter het scherm werken.

antwoordt hierop de politiemans te willen zien als een soort verpleger.

Er wordt een ogenblik gepauseerd waarna heid krijgt te spreken over het onderwerp: "Geweten en Anti-Militairisme".

Deze begint zijn inleiding met een overzicht van de verschrikkingen van de Atooomoorlog en zegt, dat het wereldbeeld de laatste 150 jaar totaal is veranderd, omdat de wereld zo klein is geworden dat elk land de gevolgen van een oorlog in een bepaald deel van de wereld onmiddellijk ondervindt. We zijn wereldburgers geworden en zijn er dus direct bij betrokken. De keerzijde zou anders moeten zijn doch alles heeft z'n oorzaak. De moraal van de mens is gelijk gebleven wat overal tot uiting komt, in de partijen, in de diplomatie tot zelfs in de sport. Aan de wereld van vandaag heeft de mens zelf schuld; het is als met het prikkeldraad en de bordjes "verboden toegang", gevolgen van het feit dat de mens te weinig eerbied is bijgebracht voor de natuur. Spr. betoogt dan eveneens de noodzaak van een vrije opvoeding, gericht op het welzijn van de medemens en het zelfstandig denken en handelen van de individu.

slotwoord uitsprekend, dankt de sprekers en allen die tot het welslagen van het congres hebben medegewerkt.

Te 17.- uur gaat men uiteen. EINDE.

Aan B.V.D.

ACD/ 260821
Rept.
DAI. 26 FEB. 1955
Datum: 23-2-55
Code

Verbinding: 19
- 172'55 FVSN

Datum: 23-2-55

Betreft: Vergadering van de Federatie van Vrije Socialisten
in Nederland, gehouden op 20-2-55 in zaal Driehuis
aan de Amsterdamsestraatweg 54 te Utrecht.

Als afsluiting werd op Zondag, 20-2-55 te 10 uur in gemeld "feestgebouw" een bijeenkomst van de FVSN, afdeling Utrecht, gehouden, waarbij in totaal personen aanwezig waren, inbegrepen de spreker, t.w.:

Te omstreeks 10.30 uur werd de bijeenkomst door de Amsterdamse voorzitter geopend, die de aanwezigen van harte welkom heette en wel in het bijzonder de spreker van deze morgen, Hij zette uiteen dat deze bijeenkomst was belegd om de activiteit in de Utrechtse afdeling van de FVSN wat op te voeren en het speet hem dat de opkomst danook niet groter was ofschoon hij moest toegeven dat dit hem voor Utrecht ook weer niet helemaal tegenviel, temeer niet omdat hem was gebleken dat er juist hedenmorgen en nog wel op hetzelfde tijdstip in Utrecht ook een bijeenkomst was van "De Dageraad". Dit laatste was aan kam.

helaas niet bekend geweest, anders had deze bijeenkomst beter een week verschoven kunnen worden als De Dageraad niet vergaderde; dit zou z.i. de opkomst gunstig hebben beïnvloed. Daar echter gedane zaken geen keer nemen wil spr. maar roeien met de riemen die er zijn en vraagt hij, alvorens het woord te verlenen, aan kam. of deze eerst nog het een en ander te zeggen heeft.

Deze verklaart dat dit inderdaad het geval is maar dat hij slechts heel kort zal spreken daar hetgeen hij te zeggen heeft meer een persoonlijk woord van welkom is tot één der aanwezigen. Hierop richt zich speciaal tot de heer

en verklaarde hem wel zeer speciaal en persoonlijk op deze bijeenkomst welkom te heten. Hij verklaarde dat het hem uitzonderlijk goed deed om juist de heer onder de aanwezigen te mogen opmerken. Dit is - zo ging verder - voor mij

het teken dat in U het oude vuur nog niet is geblust. Ik herinner mij nu nog de tijd van rond de eerste wereldoorlog, toen gij, niet schroomde om openlijk aan te zetten tot dienstweigering. Gij schroomdet eveneens niet om de gevolgen van uw optreden in deze te aanvaarden. Veel hebben wij samen voor ons gemeenschappelijk ideaal mogen doen en datgene wat wij in Utrecht bereikt hebben is voor een groot deel aan U, kam. te danken... Hier kan zijn emotie bijna niet meer bedwingen en geeft hij met een teken het woord aan de spreker,

Deze spreker verklaarde dat het hem groot genoeg deed op deze bijeenkomst in Utrecht het woord te mogen voeren. Het onderwerp van deze morgen, "De strijd tussen Sartre en Camus", had hij kort geleden ook op een bijeenkomst in Amsterdam mogen behandelen, en naar hij meende te mogen zeggen met succes. Hij hoopte danook dat zijn gehoor in Utrecht eveneens zijn toelichting op de strijd tussen de beide grote figuren, Sartre en Camus, zou waarderen. Hij hield verder een betoog over deze beide denkers en belichtte in verschillende stellingen de strijd van opvattingen tussen beide figuren, maar zijn betoog was zo wetenschappelijk dat verreweg het grootste deel der aanwezigen hem niet kon volgen. Van de Utrechtse deelnemers maakten ogenschijnlijk en daarop een gunstige uitzondering, daar die heel geboeid luisterden. Het betoog van spreker kwam in grote trekken er op neer, dat deze eerst begon met er op te wijzen dat Sartre van huisuit RK was, een denkrichting die volgens hem in al de werken, zoals boeken en geschriften bepaalde stellingen van Sartre nog steeds is op te merken. Zijn van oorsprong RK grondslag is nog steeds de grondslag van al zijn beweringen, aldus spr. Sartre wordt danook wel genoemd de "religieuze atheïst", in tegenstelling tot Camus, die een Franse vader en een Spaanse moeder had. Door de laatste had Camus veel meer contact met de Spaanse opvattingen en helde hij in zijn denken veel meer over naar het anarcho-syndicalisme. Spreker merkte op dat er tussen Sartre en Camus eindeloze polemieken zijn geweest, waarin Camus aan Sartre danook verweet dat zijn opvattingen niet juist waren, hetgeen hij als een gevolg van de RK opvoeding van laatstgenoemde aanmerkte. Camus voerde tegen Sartre danook aan dat al zijn stellingen in wezen nog steeds uitgingen van zijn van oorsprong RK denken, een aantijging waarop volgens door Sartre nimmer een afdoend antwoord is gegeven.

ging verder in op de oorsprong van het anarchisme en verklaarde dat dit eigenlijk in Rusland was ontstaan. Ofschoon er reeds voor 1880 in dat land stromingen waren die het niet eens waren met het despotisme van de Czaren, traden deze eerst na 1880 meer naar buiten. Dit begon met het vermoorden van een generaal en nadien hebben de anarchisten meerdere z.g. gekroonde hoofden of machtswellustelingen in het zand doen bijten. Deze moorden werden met grote verbetering en felheid ten uitvoer gebracht en het is wel voorgekomen, aldus spreker, dat een jonge vrouw een "anarchistische bom" wierp naar een der onderdrukkers. Na dit begin in Rusland sloeg het

anarchisme vlug en fel over naar andere landen, voornamelijk wel naar die der Balkan, waar de uitingen vrijwel dezelfde waren. In diezelfde dagen, aldus spr., begon het Marxisme veld te winnen en zich als ideologie te verbreiden. Hij hield daarbij nog een uitgebreid betoog over Hegel

Via zijn voorgaande uiteenzettingen kwam spreker op de tegenwoordige economische opbloei die er ongetwijfeld thans in Rusland beleefd wordt. Deze was vooral na de laatste wereldoorlog een feit geworden en op grond van bekend geworden gegevens mag volgens hem worden aangenomen dat in de jaren 1970-80 de productie van Rusland geheel gelijk zal zijn aan die van Amerika, ja het is waarschijnlijk dat Amerika dan reeds zal zijn voorbijgestreefd. Dit voorbijstreven was volgens spreker reeds het doel geweest van Lenin en al is diens programma danook niet in alle details uitvoerbaar gebleken, in grote lijnen werd in Rusland toch wel bereikt wat daar nagestreefd werd. Hierbij moet men ook rekening houden met het feit dat niet elke tevoren uitgestippelde lijn geheel tot het einde kan worden gevolgd daar het bij het voort-schrijden van de tijd wel eens nodig blijkt de plannen aan de omstandigheden aan te passen. Overgaande op de bestaande militaire spanningen, greep spreker terug op de Franse revolutie en zei dat het tegenwoordige militarisme daarin zijn oorsprong vindt en met name in de persoon van Robespierre. Dit was volgens hem de man die de grondslag heeft gelegd welke het Napoleon mogelijk maakte een staand leger op te richten en de algemene dienstplicht in te voeren. Na Napoleon hebben al diens voormalige tegenstanders diens systeem van militaire dienstplicht overgenomen, hetgeen heden ten dage nog niet veranderd is en nog alom wordt gehandhaafd, hetgeen als oorzaakzag van alle militaire spanning welke er in de wereld is, daar alle machten grote staande legers op de been houden hetgeen onvermijdelijk tot spanningen en oorlog moet leiden.

Na dit betoog gaf spreker gelegenheid vragen te stellen, doch hij vroeg het kort en beknopt te doen daar hij graag een bepaalde trein naar Amsterdam wilde halen. en gaven zich op.

bracht naar voren dat z.i. de tegenwoordige socialistten wel heel veel zijn veranderd in vergelijking met vroeger; alles is verwaterd. De mensen van tegenwoordig werken volgens hem de dienstplicht zelf in de hand door er geen verzet tegen te plegen. Naar zijn mening mogen alleen maar vrijwillige krachten worden aangetrokken voor militaire dienst en mag er geen dienstplicht bestaan. Als het leger alleen maar uit vrijwilligers bestond zou het veel kleiner zijn en minder kans op oorlog bestaan daar de risico's voor de beroepsmilitairen dan zoveel te groter waren.

antwoordde dat dit onderwerp thans niet ter sprake was maar hij wilde er wel even dit van zeggen: Als er alleen een leger van vrijwilligers zou zijn, zou dit op zichzelf nog geen oorlog voorkomen. Het ene land zou door omstandigheden als beschikbare mensen of financiën een groter leger op de been kunnen brengen en houden dan het andere, hetgeen eerder een oorlog zou bevorderen dan tegengaan.

begon met op te merken dat de kerken alle macht aan zich trekken. Er is, zo zeide hij, kort geleden een congres geweest waar 161 kerkgenootschappen vertegenwoordigd waren om te bespreken op welke wijze eenheid te bereiken zou zijn.

Men gelooft in al die kerken op zijn eigen manier maar als er maar één God bestaat kan die toch maar op één manier gediend worden. Men moet daarom de kerken bestrijden en hun doelstellingen aan de kaak stellen.

Ook dit punt was volgens niet aan de orde en hij ontnam de spreker het woord daar hij toch geen antwoord hierop zou geven. Wel stelde hij nog even als zijn mening dat het toch niet doenlijk zou zijn op de manier van de kerken te bestrijden aangezien er in de kerken teveel leden zijn die innerlijk diep geloven en er naar proberen te leven.

Deze uitlating was blijkbaar koren op de molen van die namelijk nog even het woord vroeg en een schimptirade aanhief op het kerkelijk leven waarbij hij zich speciaal tegen de RK kerk richtte. Volgens hem moeten al deze kerkelijke lieden eens flink door elkaar geschud worden en hun moet duidelijk worden gemaakt dat wij allen gelijk zijn en dat er na dit leven geen ander leven meer zal zijn. Morgenavond, zo ging hij verder, is er in mijn woonplaats, Doorn, een vergadering van de een of andere gereformeerde kerk, waar van leer zal worden getrokken tegen de Gduigen van Jehova. Deze laatste secte is, aldus , in Doorn ongeveer 20 man sterk. Bij de vergadering zal vrij debat zijn en spreker verklaarde van plan te zijn zelf naar die bijeenkomst te gaan en de mensen daar eens te vertellen wat hij van de kerk denkt. Ik ben de enige in Doorn, zo verklaarde hij, die anarchist is en ik word danook aangezien voor een zeer slecht mens. Er gaat danook geen week voorbij of er komt wel een z.g. kerkelijk iemand aan de deur om mij te bekeren.

Toen zo ver was gekomen nam het woord en zeide tot dat hij evenmin kerks is maar dat de methode van geheel verkeerd is. Men moet niet vergeten dat deze mensen tot in hun diepste wezen ervan overtuigd zijn dat alleen zij het weten en er geen andere uitleg bestaat. Men moet hen niet ruw door elkaar schudden maar er op wijzen dat zij de plicht hebben dagelijks te leven zoals hun door kerk en Bijbel wordt voorgehouden. Hiermede krijgt men vat op die mensen omdat dit een taal is die zij verstaan en vandaar uit kan men later deze mensen onze denkbeelden onder ogen brengen en hen daarmee trachten te overtuigen van hun verkeerde denkbeelden. Op die manier bereikt men meer dan op de manier die jij voorstelt, aldus besloot hij tegen . was het geheel met eens. Hierna bracht de Amsterdamse voorzitter de kameraden dank voor hun opkomst en de spreker voor zijn prachtig betoog en sloot hij de vergadering.

De bijeenkomst eindigde om 12.15 uur.

I.D.No. 1632.

Betreft: Openb. verg. v/d. Fed. van "Vrije Soc." in Nederland.

ACD/ 305 456
Dupl.
DAT. 17 OCT. 1955
Bijl. /
Code

4 OCT. 1955

Kort verslag van de openbare vergadering, georganiseerd door het Landelijk Comité van de Federatie van Vrije Socialisten in Nederland, gehouden op Zondag 2 October 1955, te 10.30 uur, in de zaal van Weel, Odastraat 26 te Rotterdam.

Aanwezig 25 personen, onder wie 2 vrouwen.

De vergadering was aangekondigd in "Recht voor Allen", "De Vrije Socialist" en "Vrijheid", terwijl enkele geestverwanten een persoonlijke convocatie hadden ontvangen

Achter de bestuurstafel hadden plaatsgenomen:

opent te 10.45 uur de bijeenkomst heet allen welkom en spreekt zijn teleurstelling uit over de geringe opkomst.

Het feit dat de Vrijdenkersvereniging "De Dageraad" vandaag niet minder dan drie bijeenkomsten houdt zal hieraan wel niet vreemd zijn. Het landelijk comité heeft allerm minst de bedoeling gehad op deze bijeenkomst een bepaalde stempel te drukken en in verband hiermede kameraad verzocht het woord te voeren. Geestverwanten die behoefte gevoelen na afloop van de vergadering over verschillende zaken na te praten, worden verzocht nog even te blijven.

daarna het woord kri gend, geeft een overzigt van het denken zoals dat o.a. door de filosofen Kant, Hegel, Multatuli, e.a. is beleefd en beschreven. De mens heeft een vrije wil en uitgaande van dit standpunt is hij verantwoordelijk, want hij is vrij het leven te aanvaarden of niet. Voerde het rationeel denken in de vorige eeuw de boventoon, thans wordt moderne filosofie beheerst door het existentialisme. Deze ontwikkeling is al begonnen met Heidegger, de filosoof die de vorige wereldoorlog heeft meegemaakt en wordt thans belichaamd in J.P. Sartre, die in de laatste oorlog gestreden heeft in de Franse verzetsbeweging. De schrijver Albert Camus heeft sterk de invloed ondergaan van Franz Kafka, die bekendheid heeft gekregen door zijn uitgave over de absoluut alleenstaande mens.

Een individu kan zich nimmer losmaken van de omgeving waarin hij is grootgebracht, wat bij de verschillende filosofen altijd tot uiting komt. Dit moet tot complicaties leiden wat spr. aantoot door een bespreking van de werken der diverse schrijvers.

Er is hierna gelegenheid tot discussie.

beklemt oont in een uitvoerig betoog de noodzaak van het reine denken, dat z.i. rationeel dient te zijn. Zeer dikwijls zal dit in strijd zijn met burgerlijke opvattingen, doch uitsluitend deze weg kan worden ingeslagen naar een betere wereld zonder oorlog, e.d.

antwoordt hierop uitgebreid en zegt dat het gevoel bij het denken niet kan worden uitgeschakeld.

Tenslotte blijken beide discussianten het wel met elkaar eens te zijn.

zegt
eze discussie wel te kunnen waarderen, doch iets anders van deze vergadering te hebben verwacht. Er zijn hier in dit zaaltje 5 verschillende groepen anarchisten vertegenwoordigd die gescheiden zijn door betrekkelijk geringe verschillen. Dit is oorzaak geworden dat het anarchisme in discrediet is geraakt en zijn kracht heeft verloren. Het wordt hoog tijd dat hieraan een einde komt door te trachten elkaar te vinden.

zegt het niet juist te achten wanneer zulks op dit ogenblik in deze openbare vergadering zou worden gedaan. Na afloop is daar immers gelegenheid voor.

Niemand geeft zich verder op voor discussie.

Nadat verzocht heeft een gift af te staan in de eerste plaats voor de gemaakte kosten en voorts ten behoeve der dienstweigeraars wordt de bijeenkomst te 12.30 uur gesloten.

De helft van de bezoekers verlaat de zaal. Bij de nu volgende bespreking tussen de achterblijvenden blijkt dat grote bezwaren heeft tegen de Federatie van Vrije Socialisten omdat deze te veel op een organisatie lijkt. Wil er ruimte komen voor het gesprek dan dient eerst het Landelijk Comité te verdwijnen.

zegt
"De Vrije Socialist" trouw te zijn gebleven, meent dat het gesprek onderling nuttig kan zijn om de voetangels en klemmen op te ruimen.

is terughoudend en
ziet voorlopig geen oplossing.

Spr. zegt Dinsdag 11 October a.s. samen met naar Haarlem te zullen gaan omdat hij nog een appeltje te schillen heeft met

Tenslotte gaat men uiteen met de belofte de vraagstukken in eigen kring te zullen bespreken. EINDE.

Aan: B.V.D.

300

= 7 NOV. 1955

Code

Datum: 3-11-55

Verbinding:
- 989'55

Betreft: Landelijk congres van de Federatie van Vrije Socialist-
ten te Groningen op 22 en 23 oktober 1955

Bovengenoemd congres werd op zaterdag 22 en zondag 23 oktober 1955 gehouden in een der zalen van café "De Eendracht" aan de Coehoornstraat 9 te Groningen. Ongeveer 45 personen namen deel aan dit congres dat op eerstgenoemde datum te ongeveer 20 uur aanving. De leiding van het congres berustte bij de voorzitter van het Landelijk Comité der federatie, die na zijn welkomstwoorden tot de congressisten enkele mededelingen deed inzake nachtverblijf en vergoeding der reiskosten. Vervolgens gaf hij een overzicht van hetgeen in de loop der bijeenkomst besproken diende te worden, waarna op de gebruikelijke wijze enkele mededelingen en ingekomen stukken werden behandeld. Bij deze behandeling kwam naar voren dat dit congres zich had aangediend als het "eerste" congres van de Federatie van Vrije Socialististen in Nederland, wat volgens meerderen niet juist was, daar men in feite dit moet beschouwen als het vierde congres. Dit werd onderstreept door een zekere die meende gerust van het 4e congres te mogen spreken, want eerst was er geweest het fusiecongres te Doornspijk, gevolgd door wat hij noemde een "ruzie-congres" te Amsterdam, daarna vond het "spoed"-congres plaats te Groningen en dan ten slotte dit 4e congres, weer te Groningen. gaf vervolgens als zijn mening te kennen dat de besluiten van het congres van het vorige jaar niet waren uitgevoerd. Het blad der Vrije Socialististen, "Recht voor Allen" is achteruit gegaan wat betreft het aantal abonnementen en ook het aantal medewerkers aan het blad wordt - aldus spr.- steeds kleiner en berust nu in feite in handen van één persoon. De offervaardigheid en activiteit voor en in de organisatie is in verschillende plaatsen belangrijk achteruit gegaan. Dit alles moet de vrije socialist tot bezinning brengen hoewel dit ons geenszins pessimistisch behoeft te stemmen. Het gist en woelt overal, zowel in onze kringen als daarbuiten. Er zijn tekenen die er op wijzen dat een nieuwe gedachte op het punt staat door te breken. We kunnen echter zeggen, vervolgte spreker, dat onze beweging als zodanig daar niet in voldoende mate en niet op de juiste wijze aan deel neemt en er zal dus een bezinning en heroriëntering moeten komen en daarvoor is dit congres bestemd. Dit congres moet dus zijn een "bezinningscongres" en het doel van onze federatie moet derhalve niet uit het oog worden verloren. Dat doel is: " Een vrije mens in een vrije maatschappij".

De voorzitter deed daarna namens het bestuur nog enkele mededelingen over de te bespreken onderwerpen, hetgeen hij samenvatte in de aanbeveling om alles in het werk te stellen de organisatie der vrije socialististen en het blad "Recht voor Allen" te stabiliseren, zodat het nieuwe jaar zal worden in-

gegaan met de overtuiging om met kracht de propaganda van de ideeën der vrije socialisten aan te pakken en uit te dragen.

Hiermede werd te omstreeks 22 uur de eerste congresdag gesloten.

Op zondag, 23 oktober werd te plm 10 uur de vergadering door de voorzitter heropend en werd het woord verleend aan de secretaris

Hij deed uitvoerige mededelingen over het beleid van het Landelijk Comité over de periode 7-11-54 - 1-10-55

Hierna bracht de penningmeester van het Landelijk Comité zijn verslag uit,

Op de tweede congresdag werd onder meer nog besproken het beleid van het Landelijk Comité, met welk beleid het congres zich over het algemeen wel kon verenigen. In de besprekingen kwam telkens weer naar voren dat de toestand van de organisatie en het blad "Recht voor Allen" nu niet bepaald goed was te noemen. Vooral de eenhoofdige redactie van het blad kon niet de goedkeuring der congresssiten wegdragen. Men wenste meer medewerkers aan de redactie te zien toegevoegd, terwijl het in het leven roepen van een redactie-commissie werd bepleit. Voorts was men het er over eens dat tijdens de vacaties geen nummers van "Recht voor Allen" meer moesten uitvallen.

Vervolgens werd nog het besluit genomen het archief van de anarchisten over te brengen naar Groningen en dat het kassaldo van de penningmeester van het LC zal worden gestort in de kas van de afdeling Amsterdam van de FVSN.

Na een rondvraag waarvan weliswaar een druk gebruik werd gemaakt, doch welke geen nieuwe gezichtspunten opleverde, werd dit congres op zondag, 23 oktober 1955 te omstreeks 16 uur door gesloten.

Verbinding:

No. 1811.

Onderwerp: Besl. Congres v/d. Federatie van Vrije Socialisten in Ned

ACD/309500
Dupl.
DAT. 11 NOV. 1955
Bijl.
Code

11 NOV. 1955

Kort verslag van het besloten eerste Congres van de Federatie van Vrije Socialisten in Nederland, gehouden op zaterdag 22 en zondag 23 oktober 1955, in cafe "de Eendracht", Coehoornsingel 9 te Groningen.

Aanwezig 39 personen, o.w. 6 vrouwen.

Het Congres was herhaaldelijk aangekondigd in "Recht voor Alle", terwijl voorts aan de afdelingen en verspreide leden een beschrijvingsbrief was gezonden.

Het geheel had een ordelijk verloop, hoewel zoals gewoonlijk de discussies vrij vaak een verward karakter hadden.

Vergadering van zaterdag 22 oktober 1955.

Achter de bestuurstafel hadden plaats genomen:

opent te ruim 19.30 uur de vergadering, heet allen hartelijk welkom en zegt verheugd te zijn over het feit dat het Congres te Groningen wordt gehouden. Dit Congres is zeer belangrijk, want het vrijheidlievend socialisme is onderhevig aan grote spanningen, zodat belangrijke besluiten moeten worden genomen.

spreekt daarna het openingswoord uit en zegt, dat het vrije socialisme in het slop is geraakt. De oorzaak hiervan is gelegen in het feit, dat bij velen de anarchistisch-socialistische gedachte is verslapt, doordat verzuimd is de ideeën aan te passen aan de nieuwe tijd. Alle geestverwanten hebben de plicht dit probleem onder de ogen te zien en zich te bezinnen op de vraag welke wegen moeten worden ingeslagen om te komen tot verdieping van het menselijk inzicht betreffende het anarchistisch ideaal "de vrije mens in een vrije maatschappij." Deze tijd met zijn vragen zal getoetst moeten worden aan de anarchistische beginselen, zodat lichtende wegwijzers geplaatst kunnen worden op de weg naar het ideaal.

Vooral met betrekking tot de propaganda, waarmede de krant zo nauw is verbonden, dienen besluiten te worden ^{genomen} die een en ander zullen bevorderen. Daarvoor is de volle inzet van de persoon nodig, want de beweging is slechts gebaat wanneer ieder, die zich wil scharen achter de zuivere rode vaan van het anarchistisch-socialisme, daarvoor

Als eerste punt wordt dan het benoemen van een grasvoorzitter aan de orde gesteld.

Met algemene stemmen wordt hiervoor aan- gezocht, die de benoeming aanneemt.

Dan volgt het verslag van de penningmeester.

vraagt wie de boeken en bescheiden heeft gecontroleerd.

de boeken hebben gecontroleerd en wijst er verder op, dat het verslag op 31 augustus j.l. is afgesloten. Sedert dien is er nog een bedrag ingekomen van f219.- en uitgegaan f 145.-

Nadat ook is bedankt voor zijn werk,
volgt he inistratie t voor
Allen " , dat door met en-
kele woorden wordt toegelicht.

vraagt of het geheel is gecontroleerd. Ongetwijfeld zullen er fouten worden ontdekt, ofwel onvolledigheden, wat trouwens ook het geval is met het verslag van de penningmeester. De post " verspreide leden " b.v. is zeker niet volledig.

zegt toe, dat maatregelen zullen worden genomen om hierin verbetering te brengen.

acht het beter, dat de gelden niet geïnd worden door middel van een kwitantie over de post.

zegt dat in het orgaan aandacht zal worden geschonken aan deze kwestie. Een oproep om het abonnementsgeld per kwartaal te betalen wordt toch al in het orgaan geplaatst.

merkt hierbij op dat het wel voorkomt dat de kwitantie wordt aangeboden nadat het geld reeds is opgezonden. Dit is niet altijd te vermijden.

zegt dat een fout is ingeslopen in de toelichting op blz. 5. Hier staat dat 1 januari 1955 de schuld aan de drukker f 446.18 bedroeg, doch dit behoort f 466.18 te zijn. Spr. dringt er voorts op aan, dat maatregelen worden genomen de oude schuld weg te werken. Er zou b.v. door middel van een brief een beroep op de geestverwanten kunnen worden gedaan.

merkt op dat er volgens de opgave telkens 1000 exemplaren van " Recht voor Allen " worden gedrukt, doch dat dit aantal niet verzonden wordt.

antwoordt hierop, dat een behoorlijk aantal dienstweigeraars een gratis exemplaar ontvangt.

meent dat de propaganda er mee gediend zou zijn wanneer een aantal exemplaren naar de A.N.V.A. zou worden gezonden ter verspreiding. Wellicht kunnen enkele abonnees worden gewonnen.

ondersteunt dit voorstel.

komt eveneens op de kwestie " oude schuld " terug en zegt dat hiervoor maatregelen moeten worden genomen.

antwoordt dat met de gemaakte opmerkingen rekening zal worden gehouden. Verschillende punten komen trouwens nog wel aan de orde. Na nog een woord van dank te hebben gesproken tot

voor het werk dat zij bij het verzenden van het orgaan heeft verricht stelt spr. punt 6 van de agenda aan de orde.

zegt dat het aantal werkers moet worden uitgebreid. Een Congres dient verder goed te worden voorbereid en daarom hadden de beschrijvingsbrieven eerder moeten zijn verzonden.

meent dat het aantal algemene leden veel groter kan zijn.

meent dat de groepen hierin een taak hebben.

voegt hieraan toe dat het Landelijk Comité zelf te weinig contact heeft, wat ondermeer ook blijkt uit de geringe medewerking om voor copy voor de krant te zorgen.

meent dat men op dit punt al op de goede weg zou zijn wanneer men in het vervolg geen berichten e.d. meer naar de drukker van het orgaan zou zenden.

is als redacteur hiervoor de aangewezen man.

Niemand heeft verder iets op te merken waarna het beleid van het Landelijk Comité wordt goedgekeurd.

als 1e discussiant het volgende punt besprekende, acht het een bezwaar dat de redactie éénhoofdig is. De artikelen worden daardoor te persoonlijk, terwijl de anarchistische gedachte niet tot haar recht komt, wat b.v. sterk is gebleken met de artikelen over de Amsterdamse stakingen.

zegt naar beste weten deze kwestie behandeld te hebben. De gegevens zijn verkregen uit verschillende bladen als "Haagse Post", "Het Parool" en uit Amsterdamse bronnen. Op de artikelen van is veel critiek geleverd met het gevolg dat er nog verschillende in het archief liggen. Inderdaad zal er meer medewerking moeten komen, want het is geen doen om halve nachten te moeten werken om de krant iedere week gereed te hebben.

Overigens mag men zich wat de critiek betreft, wel eens afvragen of de mensen goed lezen.

zegt dat nu niet moet klagen over de drukte. "Je wilde alleen werken en je wist dat dit veel werk zou geven" aldus spr.

ontkent dit.

zegt dat op het vorige Congres aanvankelijk drie personen waren aangezocht, doch dat alleen overbleef. Wat overigens de stakingen betreft, die van de Rotterdamse haven is zo goed als geheel over het hoofd gezien, hoewel daarover in "Nieuwe Strijd" heel wat is geschreven.

zegt dat de redacteur al behoorlijk wordt geholpen wanneer hij voorzien wordt van knipsels uit de verschillende kranten. Persoonlijk zegt spr. zich niet ter beschikking te hebben gesteld voor het redacteurschap omdat hij geen verplichtingen op zich kan nemen,

zegt eveneens dat de anarchistische beginselen in het orgaan te weinig naar voren komen. Er wordt b.v. te weinig geschreven over de rol die de vakorganisaties spelen in het huidige bestel, terwijl ook het probleem der gekleurde rassen te weinig aan de orde wordt gesteld. Er zijn onderwerpen genoeg waarover kan worden geschreven, dus het behoeft wat dat betreft geen probleem te vormen om de krant iedere week te doen uitkomen.

zegt de geuite critiek te kunnen on-

onderschrijven. Er zou inderdaad van de beweging veel meer uitkunnen gaan wanneer er meer medewerking was. Op groepsvergaderingen is al zo dikwijls gezegd: "Hoe denken jullie nu b.v. over die stakingen die hebben plaats gehad", doch wanneer dan gevraagd wordt het antwoord op papier te zetten voor een artikel in de krant, geeft men "niet thuis". Geen enkel commentaar is binnengekomen op artikelen van en

wat toch ook te denken geeft.

Nu wordt er wel geroepen om meer medewerkers in de redactie, doch gezien het voorgaande moet betwijfeld worden of geschikte krachten beschikbaar zijn. Slechts is in staat een behoorlijke vorm aan de krant te geven wat hij toch wel heeft bewezen en daarom moet hij het werk niet opgeven zoals hij half en half al heeft gesuggereerd. Wel is het noodzakelijk dat hij wat meer steun ontvangt, wat zou kunnen bestaan uit het opsturen van artikelen uit andere bladen die daarvoor geschikt zijn.

Het is nu tijd om deze vergadering te sluiten want deze kwestie zal nog wel verder ter sprake komen, aldus spr.

Te 23.- uur gaat men uiteen.

[Vergadering van zondag 23 oktober 1955.

opent te ruim 10.- uur de vergadering met enkele woorden van welkom en stelt punt 8 van de agenda aan de orde.

wil de zetel van het Landelijk Comité naar Groningen verplaatsen, doch hij wordt hierin tegengesproken door

Besloten wordt de zetel niet te veranderen.

Dan komt de kwestie ter sprake uit welke personen het Landelijk Comité moet worden samengesteld. Het blijkt dat niemand behoefte heeft aan verandering, terwijl men er op aandringt dat voorzitter zal blijven.

voert hiertegen aan, dat in verband met zijn werkzaamheden op vergaderingen e.d. niet altijd aanwezig kan zijn, waarop men besluit dat voorlopig de functie van voorzitter zal waarnemen totdat weer in staat zal zijn de plaats te bezetten.

Dan komt punt 9 van de agenda aan de orde: "Benoeeming redactie Recht voor Allen", waarbij waarschuwt niet te hard van stapel te lopen omd nog geen besluit is genomen of de krant zal blijven bestaan.

zegt dat voor de functie van redacteur iemand moet worden aangezocht die met alles op de hoogte is en die in staat is de krant te verbeteren.

Zo iemand mag zelf een luie redacteur zijn want hij moet een kring van werkers om zich heen hebben die hem voorzien van gegevens.

Dan zal het niet nodig zijn de krant te vullen met verslagen van vergaderingen e.d. doch er kunnen behoorlijke artikelen geschreven worden over verschillende onderwerpen.

sluit zich hierbij aan en zegt verder, dat ook het dienstweigeringsvraagstuk meer onder de loupe moet worden genomen. Het zou b.v. wenselijk zijn eens wat te schrijven over de spreekbeurten van

zegt dat de discussie buiten het onderwerp gaat. In laatste instantie wordt er nu gesproken over de inhoud van het orgaan, terwijl het punt "benoeming van een redacteur" aan de orde is. Spr. vraagt of hier niets over te zeggen heeft, waarop deze ontkennend antwoordt.

zegt dat moet worden vastgehouden aan hetgeen heeft gezegd. in het begin

voegt er aan toe, dat er ook iemand moet zijn die met talen op de hoogte is.

meent dat specialisten moeten worden aangetrokken b.v.

zegt dat dit te veel geld gaat kosten.

waarschuwt en zegt dat men geen mensen moet aantrekken die niet tot de beweging behoren. Binnen de eigen kring zijn er toch ook wel geschikte mensen. Bovendien moet de eenheid bevorderd worden.

leest hierop een schrijven voor van waarin deze mededeelt geen redacteur te willen wezen, doch wel bereid te zijn af en toe enkele artikelen te sturen ter plaatsing in het orgaan.

zegt graag namen te horen van mensen uit de eigen kring, die geschikt zijn om als medewerker van op te treden.

zegt zich wel beschikbaar te willen stellen als het gaat om het vertalen van stukken.

zegt dat er noodgedwongen een commissie van geschillen moet worden benoemd wanneer er in het vervolg geen éénhoofdige redactie meer zal zijn.

zegt dat nu wel blijkt, dat niemand zich beschikbaar wil stellen wat tegelijk het probleem vormt.

Het beste zou zijn het blad om de veertien dagen

te gaan uitgeven, want dan is er ook meer speling om de krant goed te redigeren.

toont zich voorstander van een maandblad
waarop zegt dat dan beter de hele
zaak maar opgedoekt kan worden.

gaat hiertegen in. Er is stof genoeg
om te schrijven, het gaat om medewerkers.

meent dat een downstemming altijd ver-
keerd is. Alle pogingen moeten worden gedaan om te
trachten de krant te behouden wat toch met ruim 580 abon-
nees en de 185 losse nummers geen onoverkomenlijk be-
zwaar moet men. De kwestie is alleen deze: "hoe komen
we uit de schuld", want wanneer op dezelfde wijze zou
worden doorgegaan komen we hoe langer hoe meer in de put.
Ook de maatregel om het blad om de veertien dagen
te doen uitkomen zal geen oplossing brengen. Eerst
moet de financiële opzet gezond gemaakt worden.

zegt het hier ede eens te zijn, want als
de krant duurder gemaakt wordt wat natuurlijk het geval is
wanneer het blad minder uitkomt zal dit abonnee-verlies
opleveren. Dan kunnen we beter ophouden, aldus spr.

meent dat op deze manier een zekere
downstemming gekweekt wordt. Het staat wel vast dat nie-
mand de krant wil missen, doch dan moeten we ook de per-
soonlijke moed hebben om offers te brengen, mede in het
belang van de beweging. Wanneer ieder lid voor 1 decem-
ber 1955 f.10.- aan de administratie afdraagt is het
leed geleden.

concludeert dat er nu twee voorstel-
len zijn ingediend en wel: 1e de krant om de 14 dagen uit
te geven en: 2e f.10.- aan de administratie af te dragen
om de schuld van ongeveer f. 1100.- weg te werken. Spr.
vraagt wie hierover het woord wil voeren.

zegt in grote lijnen accoord te kun-
nen gaan met hetgeen door
is gezegd, doch meent dat er tevens een schriftelijk
verzoek om steun aan alle geestverwanten moet worden
gezonden.

deelt mede, dat er inmiddels een brief
is binnengekomen van een kameraad die zich bereid ver-
klaart om f. 10.- per maand te gaan betalen. Spr. leest
deze brief voor en voegt er aan toe dat dit voorbeeld
navolging verdient.

Er ontstaat nu een verwarde discussie.
De een wil dit en de ander dat, waarbij ondermeer
wordt voorgesteld met steunlijsten te werken.

zegt tenslotte kwaad, dat er nu eens
een einde moet komen aan het gebedel. De financiële
opzet dient gezond te worden gemaakt, want verder wer-
ken wordt op die manier onmogelijk.

stelt voor de schuld van

f.1100.- over te dragen aan het Landelijk Comité, dat dan rustig in de gelegenheid is een regeling te treffen.

zegt dat naar kunstmiddelen wordt gezocht, welke geen afdoende oplossing brengen. Overigens zegt spr. bereid te zijn dit voorstel te steunen, mits men ook accoord gaat met het voorstel de krant om de 14 dagen te doen uitkomen.

zegt zich hiermede te kunnen verenigen. Dan wordt tegelijk de redactie geholpen en zal het misschien gelukken medewerkers aan te trekken.

vragen aandacht voor de financiële steun.

Ten slotte worden de voorstellen in stemming gebracht, waarbij alle groepen, behalve "Amsterdam", zich uitspreken voor de overdracht van de schuld aan het Landelijk Comité en voor het plan de krant om de 14 dagen te doen verschijnen, ingaande 1 november a.s.

Men komt dan weer terug op de kwestie "medewerkers voor de redacteur."

Na enige discussie wordt besloten een redactie-commissie te benoemen bestaande uit

Deze commissie zal tevens eventuele geschillen behandelen.

brengt het punt vergoeding reiskosten tersprake. Spr stelt dan voor het bijeen te brengen geld een andere bestemming te geven en wel ter delging van de schuld. Er wordt dan f. 157.- bijeengebracht, waarna men te 12.30 uur overgaat tot de pauze

heropent te 13.30 uur de vergadering met enige woorden van dank aan de afdeling Groningen voor de genoten gastvrijheid en zegt een verheugende mededeling te hebben. De oude schuld van "Socialisme van Onder op" is namelijk kwijtgescholden, wat dus een mooie stap in de goede richting betekent.

Aan de orde van behandeling komt dan het punt onder de voorstellen: "Verplaatsing van het anarchistisch archief naar Groningen."

Hierover ontstaat een discussie.

zegt er niet vóór te zijn. Dit voorstel is ingediend door is gedaan omdat in het testament van een kameraad die is overleden was bepaald dat het archief na zijn dood bij zou moeten worden ondergebracht. Sedert 1953 voert het beheer en het beste is het daar te laten. Wanneer het ^{van} Groningen wordt overgebracht wordt het een mislukking.

sluiten zich hierbij aan.

legt de nadruk op het feit dat het een anarchistisch archief moet blijven, wat inhoudt dat

de jongeren hier nog veel uit kunnen leren. Een en ander brengt nog al werk mede en de groep Amsterdam heeft al genoeg te doen.

vraagt zich af waarom men zich zo druk maakt. Zoveel betekenis heeft het archief niet.

vraagt in verband hiermede hoe het staat met de Domela-Nieuwenhuisbibliotheek

zegt hiervan niets te weten.

Ten slotte is men het er over eens dat de zetel van het anarchistisch archief niet verplaatst moet worden. Het feit dat het Landelijk Comité ook te Amsterdam gevestigd blijft is mede van invloed op dit besluit.

Dan volgt het punt: "Het Congres bepaalt het bedrag van het kassaldo van de penningmeester van het Landelijk Comité dat gestort zal worden in de kas van de administratie."

meent dat dit punt gevoegelijk kan vervallen omdat het Landelijk Comité de schuld van f. 1100.- heeft overgenomen. Alles is nu immers geregeld.

Hiermede kunnen allen zich verenigen.

Vervolgens wordt de vraag aan de orde gesteld hoe in 't vervolg de verzending van het orgaan moet worden geregeld, omdat zich niet langer beschikbaar wil stellen.

meent dat het maar het beste is de verzending aan de drukker op te dragen. De kosten moet hij maar in rekening brengen.

zegt hierop niet gesteld te zijn. Het is een heel werk dat telkens weer terug komt en de kosten zullen stijgen.

meent dat het toch de beste oplossing zal zijn. Door de nieuwe regeling om het blad om de 14 dagen te gaan uitgeven zal er per kwartaal ongeveer f. 800.- overblijven. De kosten van verzending bedragen dan ongeveer f. 490.- dus is er voldoende speling.

In deze zin wordt er besloten.

Ten slotte volgt het punt: "Bepaling plaats volgend Congres."

Niemand verlangt hierover het woord, zodat men besluit dit punt te laten rusten en te zijner tijd naar be-
vind van zaken te zullen handelen.

Bij de rondvraag komt de kwestie "Steun aan de Duitse kameraden" ter sprake.

zegt dat de dupe is geworden van zijn goed vertrouwen. Hij heeft het geld ter hand gesteld aan een Duitse kameraad om het te bestemder plaatse te brengen, doch het geld is niet terecht gekomen. Het Nederlands Syndicalistisch Vakverbond, dat om inlichtingen heeft verzocht, is hiervan op de hoogte gesteld. Uiteindelijk zal er nu een regeling getroffen

moeten worden om te voorkomen dat schade moet dragen.

alleen de

wijst dan op het nut van een "forum".
Ook bij andere groeperingen worden hiermede resultaten bereikt.

zegt in verband hiermede dat er inderdaad vanwege de beweging meer bekendheid zou kunnen worden gegeven aan de mogelijkheden om steun te verlenen aan dienstweigeraars.

Dit kan evenwel zeer goed door middel van het orgaan.
Spr. dankt tenslotte een ieder voor de medewerking tot het welslagen van het Congres en sluit de vergadering te 17.- uur. EINDE.

Verb-19 (ID UTRECHT)
486'56 Vrije Soc.

ACD/ 3/29/4
Dupl
DAF. 31 MEI 1956
Bijl
Datum: 29-5-56
Code

Betreft: Schrijven aan de leden van de FVSN

---

een schrijven dat door
werd gericht aan de leden
van de Federatie van Vrije Socialisten in Nederland en dat als
volgt luidt:

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN IN NEDERLAND -LAND. COMITEE

AAN: de leden van het LC
redactie commissie, administratie,
afdelingen en verspreide leden.

Waarde kameraden,

Door dit schrijven stel ik de kameraden er van in kennis dat ik
met ingang van heden bedank als secretaris van het LC.
Sinds het congres vorig jaar is de toestand door het benoemen
van een redactie commissie in die zin veranderd dat nadien
gecombineerde vergaderingen van het LC en de red.com. gehouden
werden. Op deze vergaderingen heerste wel een kameraadschappe-
lijke sfeer maar de kritiek op de notulen van ondergetekende,
vóór het congres van geen betekenis, was van dien aard dat ik
reeds lang van plan was mijn functie ter beschikking te stellen.
Daarnaast huldigde een gecomb. verg. het standpunt wat door mi
nooit aanvaard zou kunnen worden, nl zoiets van het doel hei-
ligt de middelen: men wilde zelfs financiële steun van het
drankkapitaal aanvaarden voor propaganda voor de krant!!
Doorslaggevend is wel de kritiek op elke door mij gemaakte
notulen. Het lust mij niet alle kritiek hier weer te geven,
één voorbeeld van de ongerijmdheid van sommige kritiek wil ik
hier aanhalen: Op het congres is de zaak van de steun aan de
Duitse kameraden contra besproken. Op de gecomb.
verg. van het LC en red.commissie van 3 mei is besloten aan
het NSV een schrijven te richten over een verschil van mening
daaromtrent. Deze zaak is aan alle afdelingen en verspreide
leden geheel bekend. Toch meende de voorzitter dat ik in deze
notulen precies had moeten weergeven wat op de vergadering
besproken was!! Als ik nu nog even memoreer dat vorige week
u allen een circulaire over de zaak ontvangen hebt,
kan men nagaan wat zulke kritiek waard is. Kritiek is altijd
aanvaardbaar als zij opbouwend is maar voor dergelijke kritiek
als bovenomschreven bedank ik. Daar men nu ook nog CENSUUR
wil gaan uitoefenen op mijn werk (de notulen moeten eerst door
de andere LC leden en de red.comm. GEKEURD worden), is mijn
besluit vast: IK GA HEEN en vertrouw dat mijn opvolger naar
het genoegen van allen werkzaam kan zijn!

Met kam. groeten,

w.g.

Amsterdam, mei 1956.

Verbinding:

No. 1097

Onderwerp: Besl. voortgezette bespreking tussen anarchisten uit de groepen "Vrijheid", de V.S.V. en de Fed. van Vrije Socialisten in Nederland.

Datum ontvangst bericht: 23-5-1956.

1001 245 100

13 JUNI 1956

11 JUNI 1956

Kort verslag van de besloten voortgezette bespreking tussen anarchisten uit de groepen "Vrijheid", de V.S.V. en de Federatie van Vrije Socialisten in Nederland, gehouden op donderdag 17 mei 1956, te 20,- uur,

Aanwezig 9 personen, o.w. 1 vrouw.

opent te ruim 20.- uur de vergadering met een woord van welkom en zegt dat er van de zijde van

bezwaren zijn gemaakt in verband met een mogelijk samengaan met betrekking tot de krant. Hij zegt in het belang van het anarchisme alles te hebben gedaan om "Recht voor Allen" in stand te houden en daarom te moeten protesteren wanneer het besluit zou worden genomen de krant op te heffen of wel de kop van de krant te veranderen. Dit laatste zou bovendien nog kosten meebrengen ook. Overigens is hij er vlug bij, want hetgeen hij te berde brengt is nog niet eens in de redactieraad aan de orde gesteld. Van de plannen om in het belang van het anarchisme tot een betere samenwerking te komen is hij op de hoogte gesteld door

en hij schrijft in verband daarmee dat er in het noorden van het land nogal bezwaren zijn omdat men grote vrees heeft voor de activiteiten van en consorten.

Hier moeten dus misverstanden zijn want in deze samensprekingen hebben deze heren niets te vertellen. Dit wil echter niet zeggen dat hetgeen deze heren uitspoken niet van invloed is, want, zoals bekend, is "Vrijheid" opnieuw verschenen en, volgens moet dit zaakje op touw zijn gezet

De kwestie is dus dat wat de één opbouwt de ander weer tracht af te breken. De ondermijnende invloed van deze heren mag niet worden onderschat en moet voor ons een stimulans zijn beslissingen te nemen. Van de kant van de Federatie is de kwestie "Landelijk Comité" en "Recht voor Allen" in feite amper in het geding gebracht en daarom zou het goed zijn nu eens de mening aan te horen van "Rotterdam". Beslissing

gen moeten worden genomen maar, geleerd door de lessen in het verleden, is het tevens noodzakelijk alles goed te overwegen om tot blijvende resultaten te komen. Wat "Recht voor Allen" betreft mag wel gezegd worden dat dit blad in de huidige vorm niet kan blijven bestaan. De financiële moeilijkheden waarmede men telkens te maken heeft, maken dit op de duur onmogelijk.

thans het woord nemend, zegt, dat het drukken van een krant een samengaan van de anarchisten niet mag tegenhouden. De beweging is toch niet aan een drukker gebonden en in verband daarmede is het onzin veel kosten te gaan maken voor een kop van de krant. Het is "Rotterdam" best wanneer de krant blijft drukken, maar dan moet hijzelf zorgen voor het vervaardigen van een kop. De grote oplage speelt immers ook een rol. Het gaat niet om de drukker van de krant, doch om de beweging. Deze besprekingen dienen om het anarchisme een gezonde basis te geven en allen, die zich verzetten tegen de "kuddegeest" die tegenwoordig welig tiert en de strijd willen aanbinden voor de vrijheid die door de hogere machten wordt beknot, kunnen zich in onze gelederen scharen. Een anarchist wil niet uitgebuit worden en zal tot de laatste ademtocht de strijd voeren voor een vrije maatschappij. Daarom hoeft niemand bevreesd te zijn voor en consorten. Te Rotterdam is praktisch geen abonnee of lezer verloren gegaan en het is nu genoegzaam bekend dat deze gasten een stelletje beroepsopruiers zijn, die slechts beogen de mensen te bedriegen en er financieel beter van te worden. Dit is hetgeen in het noorden van het land bekend moet maken en dan zullen vele bezwaren wegvallen. Overigens moet men niet zo bang zijn. Ook te Rotterdam hebben de hoofdpersonen beslissingen genomen toen het er om ging of "Vrijheid" verdwijnen moest of niet en we zijn niet eerst gaan vragen hoe de lezers er over dachten. Ditzelfde moet ook geschieden met "Recht voor Allen". Op een zeker ogenblik moet zonder meer aangekondigd worden dat in het vervolg "De Vrije Socialist" gaat verschijnen, want de praktijk heeft bewezen dat dit door de meesten wel geslikt wordt.

Tegen een Landelijk Comité behoeven geen overwegende bezwaren te zijn, mits er voor de aanvang van een landelijke vergadering door de aanwezigen eerst een voorzitter wordt gekozen. Dit is inderdaad belangrijk want de beweging kan alleen groeien en bloeien wanneer er vergaderingen worden gehouden. Natuurlijk, de krant is de hoofdzaak, maar, wil er van een gezonde wisselwerking sprake zijn, dan zal er ook iets uit voort moeten komen. Het organiseren van lezingen zal daarom ook een onderdeel van het werk moeten worden. Het behoeft geen betoog dat de propaganda van de beweging ten nauwste hierbij is betrokken. Het anarchisme heeft de wereld iets te bieden en de beginselen dienen uitgedragen te worden.

[Omdat de Federatie aangesloten is bij de Onafhankelijke Contactcommissie voor Vredeswerk zal deze bij een samengaan tevens aanzienlijk versterkt worden. Dit moet toegejuicht worden, want met het doel dat deze commissie beoogt, de strijd voor ontwapening, kan elke anarchist zich verenigen.

Wanneer op deze basis de besprekingen met de kameraden in het noorden van het land kunnen plaats vinden:

zijn "Rotterdam" en tevens 's-Gravenhage volledig bereid medewerking te verlenen. Verder wordt de voorwaarde gesteld dat de onderhandelingen in alle rust dienen te geschieden, want aan een herhaling van het z.g. "asbakkencongres" is geen behoefte.]

zegt hieraan niet veel meer behoeven toe te voegen. Inderdaad is het beter straks op een grotere vergadering uitgebreide mededelingen te doen. Als alles in kannen en kruiken is zullen velen, die eerst geweldige bezwaren opwerpen, zich gemakkelijk bij de dan bestaande toestand neerleggen. Daarom moet er in de krant nog maar niets van gezegd worden en zal er eerst gecorrespondeerd worden met de daarvoor in aanmerking komende kameraden in het noorden van het land, waarna dan tot een bespreking kan worden overgegaan.

Ook hetgeen gezegd is over het drukken van de krant is juist. Het gaat om de beweging en daarom speelt ook de drukker Haarlem, geen rol. Misschien gaat die wel failliet wanneer hij de krant kwijt raakt.

Spr. eindigt met de verzekering zich over de groep c.s. geen zorgen te maken. Zij zullen het zeker niet ver schoppen.

zegt dat vanavond belangrijke dingen zijn gezegd waarover ieder rustig kan nadenken. Het staat wel vast dat op deze wijze de kwestie moet worden opgelost.

onderschrijft eveneens hetgeen is gezegd.

breekt dan een lans voor en wekt op iets bij te dragen om hem schadeloos te stellen in verband met de kwestie "steun aan de Duitse kameraden".

Btrefert: "RECHT VOOR ALLEN"

14 DEC. 1956

Evenals andere organisaties toont ook de Federatie van Vrije Socialisten de laatste tijd een verhoogde activiteit.

Zowel van de zijde van het secretariaat van het Landelijk Comité als van de administratie van "RECHT VOOR ALLEN" worden de geestverwanten briefjes en folders toegezonden, waarin wordt aangedrongen exemplaren van het orgaan af te nemen voor colportage en verspreiding.

Een afschrift van zo'n briefje en een exemplaar van een folder zijn bijgevoegd. Einde.

Aan B.V.D.

ACD/ 260306
Died. /
DAT. 14 DEC. 1956
Red.
Opdr.

A F S C H R I F T

L.C. Fed.van Vrije Socialisten
Secr.
Amsterdam-N
Meteorenweg 98

5 Nov. 1956

W.M., In verband met de gebeurtenissen in Oost-Europa en het Midden Oosten heeft het L.C. en de Redactie-Commissie besloten het nummer van "Recht voor Allen" van deze week in een omvang van 6 pagina's te laten verschijnen.

Groepen of personen die van dit belangrijke nummer een aantal extra exemplaren voor colportage en verspreiding willen ontvangen gelieve dit onverwijld aan de Administratie op te geven

L.C. en Redactie.

"RECHT VOOR ALLEN."
orgaan voor Socialisme zonder Staat.
Administratie: Kerklaan 65.
Groningen. Postrekening: 369125.

Groningen, datum postmerk.

W.G.

Tot dusver bereikten wij met ons in hoofde genoemd orgaan grotendeels geestverwanten. Wel wordt er in enkele plaatsen mee gecolporteed, echter wij weten dat zij die langs deze weg ons blad kopen, tot onze richting behoren of daarmede sympathiseren.

Onze ideeën en idealen en onze visie speciaal op het huidige wereldgebeuren, zijn waard om ~~er~~ onder de ogen gebracht, en ter overdenking gegeven te worden, aan hen die van onze vrijheidslievende beginselen niets of bitter weinig weten.

In een 25 november j.l. gehouden vergadering van het Landelijk Comité, de Redactie en de Administratie werd deze kwestie behandeld, en besloten door middel van ons blad meer bekendheid aan onze beweging te geven.

Vanzelfsprekend kunnen zij die op genoemde vergadering aanwezig waren het niet alleen. Voor het welslagen zijn zij - u w m e d e w e r k i n g n e e d i g . "

Wij stellen ter verspreiding bij u ter plaatse gratis bladen beschikbaar. U kan deze dan bij u in de buurt huis aan huis bezorgen of zo er een vergadering wordt gehouden gratis uitdelen.

Speciaal de nummers die 8 en 22 december a.s. met inlegvel verschijnen en ook wat inhoud betreft momenteel actueel zijn, zijn daar uitermate geschikt voor.

Vrienden, nu niet praten maar doen!

Wij stellen gratis bladen beschikbaar, U zorgt voor de verspreiding. Mogen wij op Uw medewerking rekenen, bestel dan per omgaande "gratis verspreidingsnummers" bij de Administratie van "Recht voor Allen, Kerklaan 65 Groningen.

Zorgt echter dat de bestelling tenminste 3 en week voor de verschijning in ons bezit is.

Met Geestverwante Groeten.
Namens het Landl. Comité,
de Redactie en
de Administratie.

Adm.

Onderwerp: Besl. 2de congres v.d. Fed. v. Vrije Soc.

ACD/
in Nederland. 404331
DAT. 25 MEI 1957
Code
24 mei 1957

Kort verslag van het besloten 2e congres van de Federatie van Vrije Socialististen in Nederland, gehouden op zaterdag, 4 en zondag, 5 mei 1957, in café "De Eendracht" aan de Coehoornsingel 9 te Groningen.

Aanwezig 39 personen, o.w. 7 vrouwen.

Het congres was herhaaldelijk aangekondigd in Recht voor Allen.

Vergadering van zaterdag, 4 mei 1957.

Achter de bestuurstafel hadden plaatsgenomen:

opent te ruim 19.30 uur de vergadering met een woord van welkom, herinnert aan het 1½ jaar ^{geleden} gehouden 1ste congres en spreekt de wens uit, dat de besprekingen een vlot en zakelijk verloop zullen hebben. Laat een ieder, voor hij iets zegt, beseffen, wat het anarchist-zijn inhoudt, zodat de goede toon behouden blijft. We leven met betrekking tot de anarchistische idealen in een tijd van neergang en de omstandigheden, waaronder wij gedwongen zijn te leven, maken misschien wel de moeilijkste periode van de geschiedenis. De wetenschap, vooral ten aanzien van de kernenergie, maakt dermate grote sprongen, dat zij niet bij te houden is. Kees Boeke kon destijds nog zeggen: "Op elke nacht volgt toch weer het morgenlicht", maar nu is alles, vooral het atoomvraagstuk, duistere nacht. De anarchisten moeten uit beginsel de richtinggevers zijn in de strijd tegen het militarisme en daarom is het noodzakelijk zich te bezinnen.

De problemen zullen moeten worden besproken en de krachten verzameld, waarbij wellicht moet worden getracht aansluiting te zoeken met kringen, die op gezonde wijze ook strijd tegen het militaire apparaat willen voeren.

en spreken woorden van welkom namens de afdeling Groningen.

Bij acclamatie wordt congres benoemd.

tot voorzitter van het

Dan wordt eerst punt vier van de agenda behandeld.

deelt mede, dat een brief is binnengekomen waarin hij mededeelt, dat hij wegens ziekte van zijn vrouw verhinderd is aanwezig te zijn. Hij wenst het congres vruchtbare besprekingen toe.

Besloten wordt een brief, voorzien van de handtekeningen der congresbezoekers, terug te zenden.

Voorts is een brief ingekomen van met de beste wensen en de opwekking als anarchisten strijd te voeren voor betere verhoudingen en een menswaardig bestaan.

Tot slot deelt spr. mede, dat er dit jaar vermoedelijk een wereld-congres zal worden gehouden, waarbij tevens zal worden herdacht, dat 50 jaar geleden het eerste wereldcongres te Amsterdam werd gehouden. De plaats is nog niet vastgesteld, maar er is een kans, dat het Parijs zal zijn. Het geheel zal twee weken duren.

Het volgende punt betreft het secretariaatsverslag.

leest dit voor.

De voorzitter zegt in zijn dankwoord, dat eventuele opmerkingen kunnen worden gemaakt bij de bespreking van punt 8 van de agenda "Beleid L.C."

leest hierop het verslag van de penningmeester voor, en voegt er aan toe, dat de beweging nog beschikt over een propagandafonds. De inhoud van de kas van dit fonds bedraagt op het ogenblik f 86,--.

acht de post "bloemen Schermerhorn" vrij hoog. zegt deze opmerking te kunnen onderschrijven, maar wijst er op, dat bloemen duur zijn.

Er zijn geen verdere vragen, zodat het verslag onder dankzegging wordt goedgekeurd.

brengt dan het verslag van de administratie van Recht voor Allen.

Bij de woorden van dank over de wijze. waarop één en ander is verzorgd vestigen

de aandacht op de propaganda, waaraan naar hun mening te weinig wordt gedaan.

zegt wegens afwezigheid van punt 7 van de agenda niet in bespreking te kunnen brengen. "Het gaat goed en daar is alles mee gezegd", aldus spr.

Dan volgt punt 8 "beleid L.C."

informeert naar de redenen, die er toe hebben geleid, dat heeft bedankt voor de functie van secretaris van het Landelijk Comité.

gaat hier uitvoerig op in, leest de brief voor. die destijds heeft verzonden geeft daarop weer,

wat met betrekking tot deze kwestie in het Landelijk Comité is besproken en zegt, dat hij niet van ongelijk overtuigd kon worden. Volgens zou de sfeer binnen de Federatie ongezond zijn, waardoor afbrekende kritiek werd geleverd.

zegt, dat niet alleen die zgn. ongezonde sfeer een rol speelde, maar dat ook niet met , kon opschieten. Overigens is het in hem te laken, dat hij brieven ging rondsturen zonder het Landelijk Comité daarin te kennen.

heeft zich direct bereid verklaart zijn plaats in te nemen en het secretariaat loopt gesmeerd. De kans bestaat, dat het Landelijk Comité binnenkort over een eigen cyclostyle kan beschikken, die gratis ter beschikking zal worden gesteld.

meent, dat een woord van dank over de wijze, waarop het Landelijk Comité zijn taak heeft vervuld, op zijn plaats is.

Deze mening wordt onderschreven, waarop het beleid wordt goedgekeurd.

De voorzitter stelt dan punt 9 "beleid redactie" aan de orde.

meent evenwel, dat een punt is vergeten, n.l. "beleid administratie".

Niemand maakt hierover echter een opmerking, zodat dit wordt goedgekeurd.

vervolgt met het punt "beleid redactie" en zegt, dat niet Zang deel heeft uitgemaakt van de op het vorige congres samengestelde redactiecommissie. Zijn plaats is ingenomen door , terwijl zich eveneens beschikbaar heeft gesteld voor het schrijven van artikelen.

Spr. geeft voorts een uitvoerig overzicht van de onderwerpen, die in het orgaan zijn behandeld, zegt uit de reacties te mogen opmaken, dat deze met instemming worden ontvangen en **wekt op** mede te werken, zodat de inhoud nog kan worden verbeterd. "We zijn op de goede weg en de krant gaat vooruit", aldus spr.

Te 23.30 uur wordt de vergadering gesloten met de toezegging, dat de besprekingen over dit punt de volgende dag zullen worden voortgezet.

Vergadering van zondag, 5 mei 1957.

opent te ruim 10 uur de vergadering en stelt opnieuw punt 9 van de agenda aan de orde.

gingen moeten worden gedaan om meent, dat poterug te krijgen.

antwoord, dat dit niet zal lukken. Hij beschikt over weinig vrije tijd en laat dan toch de boel in de steek. Hij is een fijne jongen, maar de beweging heeft niet veel aan hem.)

meent, dat het boek van George Orwell over het jaar 1984 een goed onderwerp voor een artikel zou zijn. Er zijn echter te weinig terzake kundige medewerkers. Voorts is van bepaalde zijde opgemerkt, dat het blad zich te weinig bezig-

houdt met de verhoudingen in de maatschappij, die toch uit beginsel moeten worden bestreden. Over de klassenverhoudingen en de daaruit voortvloeiende arbeidsconflicten wordt maar weinig geschreven.

zegt te moeten toegeven, dat vele artikelen eigenlijk niet voldoen aan de eis van het Socialisme zonder Staat.

Spr. zegt persoonlijk te trachten hierin verbetering te brengen, want het gaat niet aan alleen af te breken; aan het doel moet tevens positieve inhoud worden gegeven. Het moet worden betwijfeld, of het blad zich in arbeidsconflicten e.d. moet mengen, omdat de anarchistische vrijheids-idee hiermede gevaar loopt te worden aangetast.

waarschuwt hiervan geen **dogma te** maken

zegt heel nuchter te zijn. De anarchist kan heden en toekomst alleen maar zien vanuit het onbeperkte vrijheidsbeginsel.

meent, dat deze zienswijze geen oorzaak mag zijn zich niet met het dagelijks gebeuren bezig te houden.

acht het niet mogelijk hiervoor bepaalde richtlijnen uit te stippelen. Het is nu eenmaal een feit, dat de anarchist met de bestaande maatschappelijke verhoudingen niet tevreden is en daartegen moet strijden. De vraag is echter, of iemand in staat is de problemen van die kant op anarchistische wijze te benaderen. en verdienen overigens een pluim in verband met de wijze, waarop het blad wordt geredigeerd.

zegt het voorgaande te kunnen onderschrijven, maar meent een weg te zien in de manier, waarop het **O.V.B.** strijd voert in zijn orgaan "Nieuwe Strijd".

voert aan, dat de toekomst verborgen is. Wij mogen echter niet blijven hangen aan oude vormen en gedachten en moeten eigen strijd bepalen.

sluit zich hierbij aan, terwijl opwekt ook met andersdenkenden te praten.

In de discussie wordt verder naar voren gebracht, dat een anarchist moeite heeft met het probleem klassenstrijd, maar dat het niet aangaat zich daarvan af te wenden. Het zal echter zaak zijn kameraden te vinden, die hierover hun mening willen zeggen.

zegt zich bij de gesproken woorden te willen aansluiten. Laat ieder naar vermogen medewerking verlenen.

Het beleid van de redactie wordt daarna goedgekeurd.

~~Met betrekking tot het volgende punt~~ "verkiezing L.C., Redactie en Administratie" wordt namens de afdeling Groningen voorgesteld de daarin zitting hebbende personen te herkiezen.

wil evenwel de voorzittersfunctie niet langer waarnemen en zegt bereid te hebben gevonden deze functie over te nemen.

kan zich door de ziekte van zijn vrouw niet meer ten volle geven.

Na enige discussie wordt de samenstelling van het Landelijk Comité als volgt:

Voorzitter:

Secretaris:

Penningmeester:

~~Van de redactiecommissie:~~

De administratie van het orgaan blijft ongewijzigd.

dankt voor het vertrouwen en voegt er aan toe, dat het beter is eigen wegen te gaan. De ondervinding heeft geleerd, dat samenwerking met halsstarrige groepen, als bijv. de V.S.V., grote moeilijkheden oplevert.

Punt 11 van de agenda "voorstellen".

leest het voorstel van de afdeling Groningen voor, dat door de wordt toegelicht.

doelende op de aan de achterzijde van de beschrijvingsbrief weergegeven tekening, meent, dat iets dergelijks ook in het orgaan wel zal spreken.

wijst op andere organen, met name "De 3de Weg", waarin meermalen tekeningen uitdrukken, wat wordt bedoeld.

brengt naar voren, dat dan eens naar een tekenaar moet worden uitgezien, waarop Mevrouw zegt, dat niet onverdienstelijk tekent.

Deze zegt toe medewerking te willen verlenen.

legt er de nadruk op, dat de kosten naar verhouding minder worden, als de oplage wordt verhoogd. Het uitzetten van proefnummers is daarom zeer belangrijk, eveneens het uitkomen met een extra-nummer bij actuele gebeurtenissen.

stelt voor het blad een andere kleur te geven, welk voorstel echter op verzet stuit.

zegt, dat, wat naar voren heeft gebracht, grote aandacht verdient. De vraag is evenwel, hoe het moet worden gefinancierd.

stelt voor de regeling met betrekking tot de reiskosten niet toe te passen, maar voor bovengenoemd doel zo veel geld af te staan als de verst afwonende bezoeker van het congres heeft betaald.

Dit voorstel wordt aanvaard.

Het voorstel van de afdeling Groningen wordt daarop aangenomen, waarbij tevens aandacht zal worden geschonken aan wat door naar voren is gebracht.

De voorzitter brengt dan voorstel 3 ter sprake, omdat dit zijns inziens op het eerste aansluit.

Het is inderdaad jammer, dat te weinig lezers reageren terwijl dit juist zo noodzakelijk is. Dit geldt ook voor het opsturen van knipsels uit andere bladen.

ziet hierin een taak voor de afdelingen. Persoonlijk bezoek is het aangewezen middel.

wil formulieren laten drukken en wil deze gelijk met het orgaan aan de lezers zenden.

meent, dat een dergelijk formulier beter meteen in de krant kan worden gedrukt. De lezers kunnen het dan uitknippen.

Allen zijn het hiermede eens, zodat dit voorstel wordt aangenomen.

Na de pauze, waarbij wordt geapplaudiseerd voor de gastvrije ontvangst van de afdeling Groningen, komt het voorstel van in behandeling, dat door wordt toegelicht. Hierover ontstaat een uitvoerige discussie

zegt, dat in een persoonlijk onderhoud te kennen heeft gegeven speciaal het oog te hebben gehad op Spaanse toestanden.

Overigens is het zo, dat principieel elk soort militarisme, ook het zgn. democratische, behoort te worden afge-
wezen.

zegt, dat de vrijheid ook in de democratische staat maar zeer beperkt is. Het militarisme is zelf dictatoriaal en kan de vrijheid niet verdedigen.

betoogt de noodzaak het eigen standpunt te handhaven en wil een uitspraak van het congres.

ziet in de rede van een basis tot samenwerking om gezamenlijk tegen de atoomwapens te strijden.

legt er de nadruk op, dat met de anarchistische principes niet kan worden gemarchandeerd.

en zeggen niets met te maken te willen hebben.

meent, dat de vrijheden in een democratische staat zo beperkt zijn, dat niemand zich daar erg druk over behoeft te maken. Aan de andere kant is een volksbeweging voor de strijd voor de vrede zeer belangrijk en in verband daarmee zou het goed zijn, dat het congres tot een uitspraak kwam, want de Belgische kameraden zitten met dit probleem en verzoeken opheldering.

Wat bijv. Prof Albert Schweitzer pas heeft gezegd, verdient alle aandacht.

ondersteunt de woorden van
terwijl en zijn vader
zeggen de rede van volko-
men te kunnen onderschrijven.

vindt, dat hoewel hij zegt voor 100% anarchist en anti-militairist te zijn, om de problemen heendraait.

zegt, dat een valse kaart speelt.

zegt in de rede van wel goede elementen te zien. Het gaat hem om de massa. De goede dingen zouden wellicht volgens de eigen principes kunnen worden ondersteund.

verwacht hiervan niet veel en betoogt, dat anarchisten eigen wegen moeten gaan.

die de anarchistische principes niet wil

loslaten, maar ook niet afzijdig staat van wat heeft bedoeld met een volksbeweging, stelt tenslotte voor het voorstel in stemming te brengen of anders de discussie in het orgaan voort te zetten.

Hierop ontstaat een grote verwarring, want de één gaat de ander bestrijden.

Tenslotte wordt besloten het voorstel aan te houden en de kwestie nog maar eens te bekijken.

Voorstel 4 van de beschrijvingsbrief wordt eveneens voorgelezen door

Na enige discussie, waaruit blijkt, dat niemand enig nut verwacht van deze voorgestelde samenwerking, wordt besloten dit voorstel voor kennisgeving aan te nemen.

dan voorstel 5 aan de orde stellend, geeft hierop een toelichting en zegt, dat het het beste zal zijn maar een afwachtende houding aan te nemen, want tot nog toe is er aan het beoogde geen uitvoering gegeven.

Allen gaan hiermede akkoord.

Op de vraag, of iemand iets heeft voor de rondvraag volgt geen antwoord.

Wijzend op de klok, zegt spr., dat het hoog tijd wordt naar huis te gaan. Dit congres is een goed congres geweest, want de ernstige wil elkaar te begrijpen is steeds aanwezig geweest.

Nog even moet evenwel worden teruggekomen op het laatste voorstel, want zo juist is een briefje ontvangen met het verzoek dit voorstel alsnog in stemming te brengen.

Spr. vraagt dan, of iemand bezwaren heeft tegen een o.c.v.-bulletin.

Omdat hierop geen antwoord volgt concludeert de voorzitter, dat het voorstel als aangenomen kan worden beschouwd waarop de vergadering te 17 uur wordt gesloten. EINDE.

Verbinding:

No. 420.

Onderwerp: Besloten verg. van Vrije Socialisten te Rotterdam.

ACD/4425 64
Dupl.
DAT. - 7 MEI 1958
- 7 maart 1958

Kort verslag van de besloten vergadering van Vrije Socialisten te Rotterdam, gehouden op donderdag, 20-2-1958, te 20 uur,

Aanwezig waren 12 personen, o.w. 5 vrouwen.

opent te ruim 20 uur de bijeenkomst met een woord van welkom en deelt mede, dat er weer besprekingen met de Federatie van Vrije Socialisten zullen beginnen. Zoals bekend, is correspondentie met gaan voeren. Dit heeft tot resultaat gehad, dat volgende week, vermoedelijk woensdagavond,

een bespreking zal plaats hebben, waarbij eveneens tegenwoordig zullen zijn.

stemt met dit plan volledig in.

De spanningen in de wereld nemen steeds toe en het anarchisme heeft de wereld iets te bieden. Daarom en vooral met het oog op het 60-jarig bestaan van de V.S.V. is het noodzakelijk tot eenheid te komen om een grotere propagandistische kracht te kunnen ontplooiën.

De koude oorlog viert hoogtij en mensen als Chroestsjew, Soekarno, e.a. weten de wereld voortdurend in spanning te houden. Het internationale kapitalisme weet verder ook heel goed, dat er in Indonesië goud kan worden verdiend; vandaar, dat er van alle kanten wordt geaasd. Nederland is er echter voorlopig de dupe van, maar in nog veel ergere mate de bevolking van Indonesië zelf. In verscheidene streken wordt honger geleden.

Natuurlijk zullen kapitaalskringen in Nederland ook hun kansen overwegen en het is wel zeker, dat men er o. zo graag weer vrijwilligers naar toe zou willen sturen om er zg. orde en rust te herstellen.

Spr. gaat dan terug in de geschiedenis en zegt, dat er sedert het jaar 0, toen Rome de wereld beheerste, nog maar weinig is veranderd. Het gaat nog altijd om de macht en het kapitaal samen met de geestelijkheid heeft al heel wat ellende in de wereld veroorzaakt. Slechts de methode om mensen om zeep te helpen is aan verandering onderhevig.

Het anarchisme daarentegen zal de mensheid verlossing brengen, want het keert zich tegen de haat en alles, wat de mensheid uiteenscheurt. Daarom moeten de beginselen worden gepropageerd. Eenheid onder de anarchisten is dus in de eerste plaats noodzakelijk om deze boodschap te kunnen brengen. Uiteindelijk zal de rede zegevieren.

Op deze woorden volgt enige discussie.

zegt o.m., dat door praten heel wat kan worden bereikt. Geweld zal door geweld worden vernietigd, want de gehele geschiedenis bewijst dit.

Voorts wordt de hoop uitgesproken, dat de pogingen om tot eenheid te komen ditmaal meer succes zullen hebben en dat gezonde taal zal worden gesproken.

deelt tenslotte mede, dat de manifesten in verband met de actie voor

nog niet zijn ontvangen. Hij is nog niet vrij, maar op het oogenblik worden geen verdere stappen ondernomen. Te Amsterdam zal de kwestie nog wel ter sprake komen, zodat maar rustig moet worden afgewacht.

Niets meer aan de orde zijnde wordt de vergadering te 23 uur gesloten. EINDE.

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN

L.C. Secretariaat:

J.de Roos
Amsterdam-N

Meteorenweg 98

Agenda en beschrijvingsbrief

van het

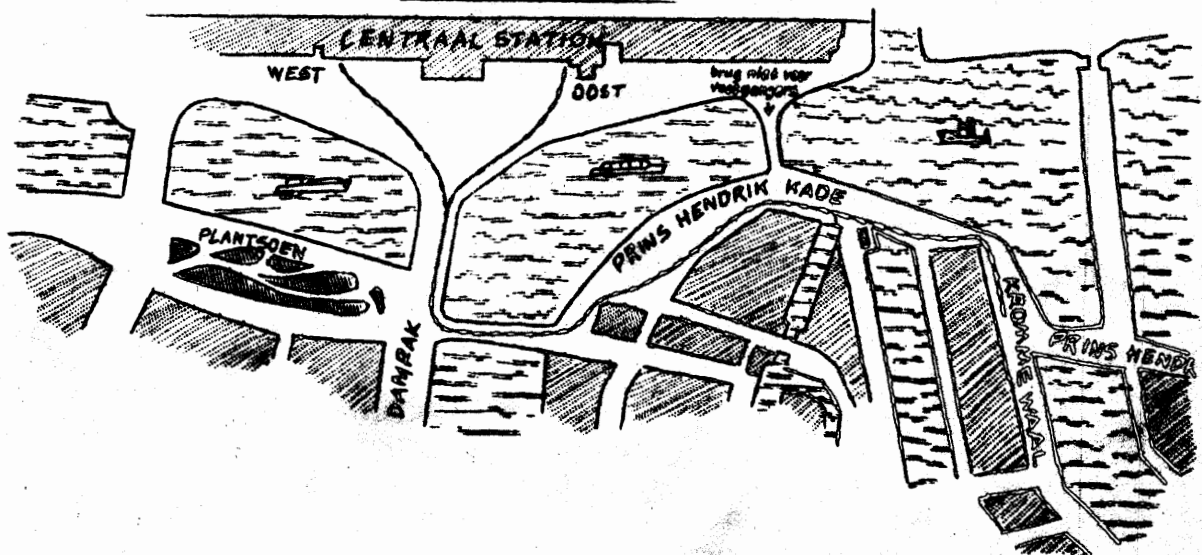
LANDELIJK CONGRES te AMSTERDAM

op

zaterdag, 28 februari 1959

zondag, 1 maart 1959

in "HET BEHOUDEN HUIS", Kromme Waal 20

A G E N D A

voor het 3e congres der Federatie van Vrije Socialisten
te houden op:

zaterdag 28 februari 1959, 19,-- tot 22,30 uur
zondag 1 maart 1959, 10,-- tot 12,30 uur
14,-- tot 16,-- uur

in "Het Behouden Huis", Kromme Waal 20 te Amsterdam-C

---

1. Opening
2. Benoeming congres-voorzitter en notulist
3. Mededelingen en ingekomen stukken
4. Verslag secretaris
5. " penningmeester
6. " administrateur Recht voor Allen
7. " redactie Recht voor Allen
8. " anarchistisch archief
9. a) Beleid L.C.
b) " administratie
c) " redactie
10. Verkiezing L.C., administr. en redactie
11. De O.C.V.
12. Ingekomen voorstellen
13. Rondvraag en sluiting

=====

M e d e d e l i n g e n

Aanvang van het congres is gesteld op 19 uur zaterdags. Wij hopen dat het allen mogelijk zal zijn tijdig aanwezig te zijn. Laat ieder de besprekingen zo kort mogelijk houden en zich bepalen tot het punt van het in behandeling zijnde onderwerp. Zie van het woord af of volsta met een zeer korte verklaring indien een voorganger reeds het gras voor je voeten heeft weggemaaid. Dit bevordert een vlotte afwerking van de agenda.

Reiskosten: Deze worden door alle deelnemers weer gezamenlijk gedragen, met dien verstande, dat ingeval uit één gezin man en vrouw het congres bezoeken, slechts voor één persoon wordt betaald. Deze kosten van hoofdelijke omslag mogen echter voor niemand een bezwaar zijn om het congres te bezoeken. Deelnemers die in staat zijn meer bij te dragen dan hun eigen omslag wekken wij hierbij op dit zoveel mogelijk te doen. Hen die het congres om welke reden dan ook niet kunnen bezoeken verzoeken wij iets aan onze penningmeester af te dragen.

Logies: Zoveel mogelijk zullen de congresgangers bij kameraden worden ondergebracht. Indien het aantal bezoekers echter het beschikbare aantal "eigen" bedden overtreft, bestaat de mogelijkheid in "Het Behouden Huis" te overnachten. De kosten hiervan zullen dan eveneens in de hoofdelijke omslag worden meegeteld.

T e r O v e r d e n k i n g

Op 4 en 5 mei 1957 hielden we, als Federatie van Vrije Socialisten, ons tweede congres te Groningen. Thans staan we aan de vooravond van ons derde congres, ditmaal gehouden te Amsterdam op zaterdag 28 februari en zondag 1 maart 1959 in "Het Behouden Huis".

Hoewel dus sinds het vorige congres nauwelijks twee jaren zijn verstreken is in het snelwisselende en dynamische wereldgebeuren zeer veel veranderd. We denken slechts aan de met reuze schreden voortschrijdende ontwikkeling der atoom-energie, der ruimtevaart en vele andere takken van wetenschap en techniek. Dat deze allesomvattende ontwikkeling in de geschiedenis der mensheid tot nu toe nog steeds verkeerd gericht is en alleen dienstbaar wordt gemaakt aan kapitalistische belangen en militaristische doeleinden, is één der vele ongunstige kenmerken van het huidige maatschappijbestel. Vrijwel alles is of wordt ondergeschikt gemaakt aan de meest waanzinnige en gevaarlijke bewapeningswedloop, die de mensheid ooit heeft gekend. De tegenstellingen in onze wereld zijn onvoorstelbaar groot. Aan de ene kant kleine groepen van mensen die zich enorme rijkdommen vergaren, aan de andere kant honger en gebrek aan de meest dringende levensbehoeften voor zeer grote bevolkingsgroepen in onze wereld.

Rassenwaan, antisemitisme, terreur en corruptie zijn evenzovele "zege-ningen" in de wereld, waarin wij thans leven. Al deze destructieve elementen en kenmerken zijn echter bovendien voor ons evenzovele rechtvaardigingen en aansporingen om onze strijd onvermoeid en met de grootst mogelijke inspanning te blijven voortzetten.

Ons grote doel - een vrije mens in een economisch onafhankelijke wereld, waar verantwoordelijk produceren en wederkerig dienstbetoon een vanzelfsprekendheid zijn - is het waard, dat we ons hiervoor steeds weer opnieuw en met alle krachten waarover we beschikken, blijven inzetten.

Ongetwijfeld valt dat velen uit onze rijen wel eens zwaar. Hoewel zij het veelal met onze doelstellingen wel eens zijn, menen zij dat onze strijd weinig of geen resultaat oplevert, of anderen b.v. dat er te weinig gedaan wordt. Het spreekt vanzelf dat we graag aanwijsbare resultaten van ons werk zouden willen zien, maar we mogen en kunnen dit niet als voorwaarde stellen. Immers, indien we uit ons revolutionair bewustzijn in opstand en verzet komen tegen de destructieve krachten in ons maatschappelijk bestel, vragen we niet in de allereerste plaats of dit resultaten zal opleveren, doch dan doen we dit eenvoudig OMDAT WE NIET ANDERS KUNNEN. Overigens hebben berusting en de "het geeft allemaal toch niets"-gedachte de wereld nog nooit vooruit geholpen. Integendeel, deze zijn in de vooruitgang en ontwikkelings-geschiedenis der mensheid steeds de grootste rem geweest.

We mogen verder niet uit het oog verliezen dat de problemen in de huidige tijd zo geheel anders en ook veel ingrijpender zijn dan b.v. een vijftig jaar geleden en dat deze problemen ook op een geheel andere wijze benaderd moeten worden. Het organiseren van een ontelbaar aantal vergaderingen en demonstraties, plakken schilderen, colporteren sprak in het verleden misschien wel tot de massa en gaf velen van ons ook het gevoel werkelijk iets te doen, maar dergelijke strijdwijzen

zijn in onze tijd praktisch niet meer bruikbaar. En dit geldt niet alleen voor ons, als vrije socialist, dit geldt eveneens voor de grootste politieke partijen en kerken. We kunnen dit dagelijks constateren.

Onze beginselen en onze inzichten zijn sindsdien versiept en verbreed, waardoor onze beweging zeer zeker aan inhoud en innerlijke kracht heeft gewonnen. Steeds meer wordt beseft dat onze strijd niet in de eerste plaats of hoofdzakelijk gaat om een groter stoffelijk welzijn, doch dat o.a. de revolutionering der menselijke geest één van de elementaire voorwaarden is tot een gelukkiger onderling samenleven van mensen.

Defaitistische en pessimistische gevoelens zijn o.i. dan ook misplaatst. Integendeel, wij zijn er van overtuigd dat de vernieuwing van de menselijke geest en daarmee de menselijke zelfbevrijding ondanks alles steeds verder voort nu eens wat sneller, dan eens wat traager. Deze overtuiging geeft ons steeds weer opnieuw de moed en de kracht ons werk voort te zetten en anderen te blijven opwekken ons hierin te steunen en terzijde te staan.

J. de Roos.

Van het Landelijk Comité

=====

Indien ik thans, na de voorgaande inleidende woorden, nog het een en ander wil meedelen omtrent de organisatorische en praktische werkzaamheden van het Landelijk Comité, gerekend dus vanaf ons "1957-congres" tot nu toe, zou ik willen beginnen even in gedachten stil te staan bij het feit dat ons in die periode verschillende kameraden door de dood zijn ontvallen.

Sommigen, die altijd actief bezig waren en waarop altijd een beroep kon worden gedaan, anderen die minder op de voorgrond traden, doch op hun eigen wijze, in eigen kring, in niet minder belangrijke mate er aan meehielpen onze beginselen uit te dragen en te propageren.

Enkele andere kameraden moesten het besluit nemen niet langer aan ons werk deel te nemen. Hierbij bevond zich o.m. ook Dick Streefkerk, die sinds mei 1957 voorzitter van het L.C. was.

Al deze verliezen zijn uiteraard minder prettig, maar er rest ons niet veel anders dan ons hierbij neer te leggen, deels uit een oogpunt van het onherroepelijke, deels uit respectering van een genomen, persoonlijk besluit. Wij hopen dat de opengevallen plaatsen spoedig door andere kameraden zullen worden ingenomen.

Sinds geruime tijd vergadert het L.C. niet meer afzonderlijk, doch in combinatie met de groep Amsterdam. Hiertoe werd om praktische en tijdsbesparende redenen besloten. Het feitelijke gevolg hiervan is dat bij besprekingen en beslissingen voor het L.C. de gehele afdeling zijn invloed kan doen gelden.

Sinds het vorige congres kwam het L.C. vijftien maal in vergadering bijeen ter bespreking van de lopende zaken.

Door het L.C. werd, aanvankelijk met de bedoeling het bezoek aan de pinksterlanddagen te stimuleren, een tweetal z.g. "beziinningscirculaires" aan een vrij groot aantal goestverwanten en sympathiserenden verzonden. Op de eerste circulaire ontvingen wij een onverwacht grote reactie, waaruit duidelijk instemming met ons pogen om tot een discussiebijeenkomst te geraken tussen de diverse groeperingen libertair socialisten, tot uitdrukking kwam. Echter gevraagd in de 2e circulaire om voorstellen over plaats en tijd, alsmede voorstellen en suggesties ter bespreking op een dergelijke bijeenkomst bleef men over 't algemeen een antwoord schuldig of werd geantwoord dat men er wel voorstander van was doch dat men zelf om allerlei redenen geen tijd of dergl. had. Het aantal antwoorden op de 2e circulaire was beduidend minder dan op de 1e. Hoewel nog gepoogd werd in een jeugdherberg in Blaricum deze bijeenkomst te beleggen, bleek het seizoen al te ver gevorderd en is het niet tot de beoogde bijeenkomst gekomen.

Op initiatief van Meinte Ringia werd in januari 1958 een discussieavond georganiseerd voor lezers van "Recht voor Allen". Hoewel een 60-tal uitnodigingen in de omgeving van Haarlem werd verzonden, was de opkomst van de zijde der Haarlemmers e.o. bedroevend te noemen, terwijl om de pech compleet te maken Meinte die bewuste avond wegens ziekte verstek moest laten gaan. Een nieuwe poging in 1959 is tot nu toe nog niet geslaagd.

In Rotterdam, waar het naar mijn mening toch mogelijk moet zijn tot een meer regelmatig contact te komen tussen de lezers van ons blad, heeft kameraad De Jong reeds enige vergeefse pogingen hiertoe aangewend. In vrij lange tijd hebben wij echter niets meer van hem gehoord.

Ook in andere plaatsen moet ten opzichte van groepsvorming of discussiegroepen, toch wel iets te bereiken zijn, ook al zou dit in het eerste begin nog zo weinig zijn. In een circulaire van december 1957 heb ik hiertoe nog eens opgewekt en hierbij zo nodig de steun en medewerking van het L.C. aangeboden.

Van een tijdelijk verblijf van Dr. Geers in Amsterdam werd door het L.C. gebruik gemaakt om een cursusvergadering te beleggen, waar Dr. Geers voor ons sprak over het onderwerp "Hoe overwinnen wij het geweld?" Deze vergadering was vrij goed bezet, ook nieuwe gezichten, en van de gelegenheid tot discussie werd een ruim gebruik gemaakt.

Een tweede cursusvergadering organiseerde het L.C. waar onze Belgische vriend J. de Smet voor ons over het onderwerp "Het gemis aan initiatief van onderop" sprak. Het bezoek bij deze vergadering viel tegen. Het besprokene was voor velen aanleiding de inleider allerlei vragen te stellen en te discussiëren. Even dreigde de vreemdeling in ons "vrije democratische Nederland" niet over politiek te mogen spreken. Alles beperkte zich echter tot de bijwoning van deze vergadering door 2 man van de vreemdelingenpolitie.

Een tweede, huishoudelijke vergadering kwam nog met De Smet tot stand over de stand van zaken der Internationale sinds het congres in Londen in 1958.

Morele en financiële steun werd door het L.C. gegeven bij het uitgeven van een manifest in het noorden van het land, waarin opgenomen een door de Noordooster geweigerd artikel over de B.B., geschreven door Bart Haan. Een manifest dat de gemoederen nogal in beroering bracht.

B. de Ligt herdenkingsbrochure. Bij de tot standkoming hiervan werd eveneens door het L.C. meegewerkt.

Met het O.V.B. werd langdurig gecorrespondeerd over de kwestie van een eventueel gezamenlijk vertalen en uitgeven van de in de Engelse taal verschenen brochure (?), 108 pagina's groot, van Deleon, handelende over de Joegoslavische bedrijfsorganisaties. Dit in overeenstemming met een genomen besluit op ons congres van 1957. Het O.V.B. was in de aanvang zeer enthousiast over ons toentertijd genomen besluit, doch na enig heen en weer geschrijf verwees het O.V.M. mij naar Frits Kief en de uitgeverij van Van Randwijk. Met Frits Kief had ik over deze kwestie in januari 1958 een mondeling onderhoud en van hem ontving ik ook in bruikleen een exemplaar van het betreffende boekje ter inzage. Kief was van mening dat een en ander niet zo eenvoudig was omdat de Joegoslaven in de uitgave zouden moeten toestemmen en omdat waarschijnlijk ook auteursrechten in het geding zouden komen. Bij Van Randwijk werd

ik, bij telefonische informatie, eveneens niets wijzer. Nadat ik mij daarna nogmaals hierover met het O.V.B. in verbinding had gesteld, naar aanleiding van toevalligerwijze ontvangen inlichtingen, ontving ik van hen bericht, dat zij, het O.V.B., geen kans zagen het boekje uit te geven. De O.V.B. meende dat de P.S.P., die ook belangstelling had getoond, wellicht mogelijkheden tot de uitgave bood. Hoewel ik een kort gedeelte van dit boekje heb vertaald, was dit zeer zeker onvoldoende om een indruk te kunnen krijgen van de werkelijke inhoud, hoogstens over de behandelde stof. Of de inhoud werkelijk van dien aard is dat wij aan een eventuele uitgave zouden hebben kunnen meewerken, heeft het L.C. niet kunnen beoordelen.

O.C.V., de Onafhankelijke Contactcommissie voor Vredeswerk.

Onze samenwerking in deze commissie heeft de tongen in onze kringen en natuurlijk ook in het L.C. zo nu en dan nog al eens losgemaakt. En dit was ook eigenlijk niet te verwonderen, indien we in aanmerking nemen dat het hier een samenwerking betreft van zeer uiteenlopende opvattingen over godsdienst en religie, en grote verschillen in levens- en wereldbeschouwelijke opvattingen. Het is eigenlijk ondenkbaar dat een samenwerking in een dergelijk milieu zonder wrijving kan verlopen. Het feit echter dat de O.C.V. nu reeds enige jaren in deze samenwerking functioneert wijst er m.i. reeds op dat er toch wel iets gewonnen is. Gewonnen nml. op het gebied van verdraagzaamheid, gewonnen op het gebied van waardering en respectering van elkanders mening, wederzijds. Diegenen die de O.C.V. landelijke vergaderingen geregeld bezoeken weten dat het hier geen kwestie voor ons, als revolutionair antimilitaristen, is van water bij de wijn doen. De inhoud van "Recht voor Allen" bewijst wel het tegendeel. Wij hebben echter in deze samenwerking vele van de andere medewerkers als vrienden en kameraden leren kennen, vooral ook als mensen die het eerlijk en oprecht menen en waarvoor wij de grootste waardering en het grootste respect hebben gekregen. Daarnaast hebben wij ondervonden dat deze mensen ook ons geheel anders tegemoet treden dan vroeger en ook onze opvattingen respecteren.

De 5 verschenen bulletins, in een oplaag van ongeveer 50.000 ex., welke allen door ons zijn ingelagd, zijn dikwijls moeizaam en na veel overleg tot stand gekomen, de één wat beter geslaagd dan de ander. Er had misschien meer gedaan kunnen worden maar wij mogen niet uit het oog verliezen dat deze wijze van samenwerken op het gebied van de vrede nog groeiende is.

Een samenwerking als deze, tussen een dergelijk aantal groeperingen van zo zeer uiteenlopende opvattingen, is bij mijn weten nog niet eerder van een dergelijke lange duur geweest als thans in de O.C.V. het geval is. Indien deze samenwerking zich in gunstige zin blijft ontwikkelen, dan lijkt het mij niet onmogelijk dat hieruit in de nabije toekomst een wetenschappelijk instituut voor de vrede zou kunnen groeien, zoals Bart de Ligt zich dat eens voor ogen heeft gehad.

Voor het jaar 1959 is een begroting op één der laatste vergaderingen goedgekeurd omtrent de vaste kosten voor dat jaar. Deze kosten zijn zoveel mogelijk naar rato over de medewerkende Organisaties verdeeld, waarbij voor onze federatie f. 3,- bijdrage werd gevraagd. Het L.C.

Landelijk com.

heeft hierin toegestemd. De financiële basis van de O.C.V. is daarmee beter gewaarborgd.

De basis van samenwerking, welke in de laatste vergaderingen wederom een groot deel van de tijd heeft gevegd, is thans met uitzondering van het punt van de plaatselijke contacten, bijna rond. In het kort zijn de "spelregels van het contact":

1. De O.C.V. is een contactorgaan voor die organisaties in Nederland die onafhankelijk van politieke machten en onafhankelijk van de beide Oost-West blokken zijn. Toetreding van organisaties tot de O.C.V. kan slechts geschieden wanneer geen der eeds toegetreden organisaties zich hiertegen verzet.
2. Elk van de toegetreden organisaties vaardigt in de regel twee van haar leden naar de landelijke O.C.V. vergaderingen af, doch ter vergadering beschikt elke organisatie slechts over één stem. Besluiten worden zo mogelijk genomen met eenstemmigheid. De toegetreden organisaties worden verzocht hun afgevaardigden zoveel mogelijk vrijheid van handelen te geven. In zaken betreffende bestuurssamenstelling en gezamenlijke acties onder O.C.V. naam naar buiten mag geen der aangesloten organisaties onoverkomelijke bezwaren hebben.
3. Het bestuur van de O.C.V. wordt samengesteld door de landelijke vergadering uit leden van de toegetreden organisaties onder ruime spreiding over deze organisaties. Het heeft tot taak de voorbereiding van de landelijke vergaderingen en de uitvoering van de besluiten van deze vergaderingen. Het treedt nooit zonder machtiging van de landelijke vergadering naar buiten op.
4. Door onderlinge kennisname van elkaars zienswijze wordt vergroting van begrip en waardering voor elkaar nagestreefd. Onderlinge informatie over elkaars acties en bespreking van bepaalde vredesproblemen kan leiden tot het innemen van een gezamenlijk standpunt.

Bij elke gezamenlijke actie of publikatie dient men ervoor zorg te dragen dat datgene wat ons bindt en niet datgene wat ons (van elkaar onder-)scheidt overweegt.

Behalve het reeds genoemde punt van de plaatselijke contacten zal op de volgende landelijke vergadering ook nog gesproken worden over internationale contacten met soortgelijke verbonden of dergl. samenwerkingsgen in het buitenland.

Naar mijn mening kunnen wij op deze basis, waarbij wij dus feitelijk bij elke actie of dergelijke, onze vrijheid van handelen hebben voorbehouden en dus steeds geval voor geval kunnen bepalen of wij al of niet kunnen meewerken, de samenwerking zeer zeker voortzetten. Het congres spreke hierover echter, eventueel na informatie en discussie, zijn mening uit.

Als ik tenslotte het in juli 1958 gehouden internationaal anarchistisch congres te London bespreek wil dat niet zeggen, dat dit als laatste, zeker niet het minst belangrijke punt is van dit verslag. Helaas maakte de voor ons zeer hoge reiskosten en de stad van de kas het jammer genoeg niet mogelijk meer dan één afgevaardigde te zenden. Bij

het L.C. leefde ongetwijfeld de wens dat feitelijk 2 van ons zouden kunnen gaan en in dergelijke toekomstige gevallen zullen wij ons, naar mijn mening, vroegtijdig op dit probleem dienen te beraden en naar middelen te zoeken dat dit dan wel mogelijk is. Behalve dus ondergetekende maakte ook een tweede kameraad de reis voor eigen rekening mee. Helaas moest hij reeds na enkele dagen wegens ziekte de reis naar huis terug aanvaarden.

Voor een meer gedetailleerd verslag verwijs ik naar de volgende bladzijden van deze beschrijvingsbrief.

Het congres op zichzelf was voor mij ongetwijfeld een belevenis, welke ik niet spoedig zal vergeten en het heeft me de overtuiging gegeven dat het zo graag doodgewaande anarchisme "om de doolie dood" nog niet dood is. Vrijwel in alle landen over de gehele wereld, onverschillig of dit democratisch, dictatoriaal of wat dan ook is, leeft de anarchistische idee in de hoofden en harten van velen. Natuurlijk ontwikkelt het zich achter het ijzeren gordijn anders dan onder de democratische regeringen, en is ook de tactische strijd van elkaar verschillend. Maar de anarchistische idee leeft en groeit en de in London gelegde internationale contacten zullen in de nabije toekomst van zeer grote waarde voor de internationale beweging blijken te zijn.

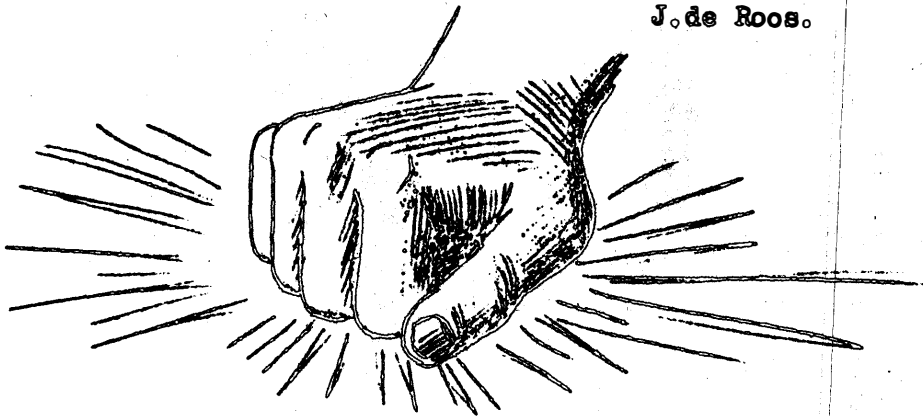

Kameraden, ik wil dit overzicht hiermede thans besluiten. Ik ben mij ervan bewust dat ik niet alles heb kunnen vermelden dat heeft plaatsgehad. Ik heb hier en daar een greep moeten doen, doch niettemin is dit overzicht toch nog lijviger geworden dan in de bedoeling lag. Ik besef ook zeer goed dat het L.C. meer, veel meer had kunnen doen, maar hiervoor is meer tijd nodig, maar vooral meer medewerking en medewerkers.

Tenslotte spreek ik de wens uit dat de besprekingen op ons komende congres, evenals de laatste keren, wederom in de beste verstandhouding en op kameraadschappelijke wijze zullen verlopen en dat deze besprekingen en de genomen besluiten uiteindelijk zullen resulteren in een steeds betere, onderlinge samenwerking in onze strijd voor onze anarchistische idealen.

Namens het L.C.

J. de Roos.

FINANCIËEL OVERZICHT van 1 april 1957 - 31 december 1958
 van onze penningmeester J.W. Langedijk

L.C. Kas

Saldo 1-4-1957	124,43	Onkosten secretaris	48,97
Contributie groepen:		Zaalhuur	20,50
Amsterdam	82,50	Reiskosten	78,80
Enschede	18,--	Drukwerk	11,41
Groningen	78,--	Congres mei 1957:	
Nw. Pekela	20,--	reiskosten	143,45
O. & N. Horne	90,50	stencils	9,20
Veendam	15,--	kosten verslag	36,40
	304,--		189,05
Contr. alg. leden:		Conges London 1958	153,04
G. de Groot, Breda	5,--	Bijdrage O.C.V.	25,--
M. Ringia	10,--	" pinksterlandd.	20,--
G. de Jong	7,--	" schrijfmach. red.	10,--
Steun	2,50	Nagekomen bijdrage Kolthek	5,--
		Cadeau Smienk	10,25
Terugontv. reiskosten			
congres mei 1957	143,55		
Idem bijdrage 3 kamer.	5,55		
Ontv. bijdragen Intern.		Saldo 31 december 1958	105,05
congres London	75,04		
	677,07		677,07

Propaganda kas

Ontvangsten	Uitgaven		
6-5-1955 B. Haan	5,--	23-7-1956 Drukk. Aurora	12,50
J. v. Bodegraven	3,--	1-9-1956 Adm. R. v. A.	5,50
L. v. Dootingh	1,--	15-12-1956 "	5,85
Mw. Nooter	1,--	1-1-1957 "	28,60
10-6-1955 J. v. d. Brug	3,--	27-4-1958 "	49,85
Smienk	1,--		
24-6-1955 L. v. Dootingh	2,--	31-12-1958 Saldo	84,05
Mw. Erkendiep	1,--		
27-6-1955 De Goede Utr.	3,--		
13-7-1955 id.	1,--		
26-8-1955 Mw. Nooter	1,--		
23-10-1955 Enschede	3,--		
11-7-1956 M. Ringia	2,50		
9-11-1956 Hooijberg, Texel	10,--		
12-11-1956 via B. Haan	50,--		
6-2-1957 B. Haan	1,--		
22-2-1957 via B. Haan	50,--		
5-5-1957 Enschede	10,--		
Hooijberg, Texel	2,50		
G. de Jong	2,--		
M. Ringia	1,15		
3 kam. Dijken Gr.	26,45		
3 kam. conges	2,25		
21-6-1957 Mw. Nooter	1,--		
19-7-1957 M. Ringia	2,50		
	186,35		186,35

De afd. Amsterdam vond J. Nooter en J. Schmaltz bereid de boeken, bescheiden en kassaldo over het aangegeven tijdperk te controleren. Alles was in de beste orde en de administrering was zeer duidelijk en overzichtelijk. Een woord van dank voor het vele hieraan verbonden werk is hier zeker op zijn plaats.

CONGRES - VOORSTELLEN

=====

- 1) Voorstel van Bart Haan: Het congres benoemt een commissie, bij voorkeur niet uit het L.C. of Redactie Comm., welke commissie tot taak heeft medewerkers te zoeken voor "Recht voor Allen". Beoogd wordt: personen die creatieve artikelen kunnen schrijven over b.v. economie, psychologie, sociologie, paedagogie e.a.
Indien deze commissie in deze opzet mocht slagen is het voorbestaan van R.v.A., althans wat inhoud betreft, beter gewaarborgd en zal het benoemen van een red. commissie niet zoveel moeilijkheden ondervinden als thans het geval is.
- 2) Het L.C. stelt voor: Het congres benoemt een commissie van 2 of 3 personen die de volgende taak op zich nemen:
  - a) het op korte termijn samenstellen voor de Internationale van een verslag over de sociale milieus en de geschiedenis der anarch. beweging in ons land in de eerste helft van de 20e eeuw.
  - b) het op geregelde tijden, zo mogelijk maandelijks, samenstellen van een rapport over acties en besluiten in ons land, voor publicatie in het CIA bulletin. Een en ander moet dus internationaal van belang zijn.
- 3) Langedijk stelt voor de thans afzonderlijke L.C. en Propagandakassen tot één kas te verenigen. Motief: Op de propagandakas wordt praktisch geen beroep gedaan en deze wordt daardoor uit het oog verloren.
- 4) Het L.C. stelt voor aan de Intern. Anarch. Comm. jaarlijks bij te dragen ter financiering van de lopende uitgaven voor bulletin, persdienst, porti etc. f. 0,75 per lid per jaar.

stelt verder voor aan het in het leven geroepen solidariteitsfonds van de CIA, in handen van onze Duitse kameraden, ten doel hebbende in nood verkerende kameraden te kunnen helpen (b.v. bij vlucht of uitwijking) bij te dragen f. 0,75 per lid per jaar.

In verband met dit voorstel en indien dit door het congres wordt aangenomen wordt een beroep op de kameraden gedaan hun gebruikelijke bijdragen aan het L.C. met deze bedragen vrijwillig te verhogen.
- 5) Een voorstel van de administratie van "Recht voor Allen" om de nog aanwezige voorraad De Ligt-brochures (1000 st) voor lagere prijs weg te doen. De groep Groningen steunt dit voorstel, echter met de beperking dat eerst minstens 1 jaar na verschijnen is verstreken.
- 6) Groep Groningen neemt het volgende voorstel over van Jouke Lenstra: In verband met de voedselweigering van Kees van Dam worde separate acties van kleine groepjes zoveel mogelijk vermeden, daar dit een zaak is van de gehele libertaire beweging en dat ook dienovereenkomstig gehandeld dient te worden.

- 7) Groep Groningen stelt voor een werkcommissie te benoemen om te onderzoeken of R.v.A. niet meer dan tot nu toe in visuele uitvoering kan verschijnen. Ter financiering wordt de suggestie gedaan hier- voor een speciaal spaarsysteem in het leven te roepen, waarbij het gespaarde geld eigendom van de gever(s) blijft. Teruggave zou al- leen kunnen geschieden indien b.v. minstens f.100,- is ingelegd. Het ingezamelde geld wordt voorgesteld op een bona-fide bank te plaatsen en de opbrengst der rente vervalt aan de krant om de hoge- re kosten van de krant te bestrijden.
Andere suggesties worden gedaan in de vorm van uitwisseling van cliché's met geestverwante bladen enz. Zonodig verdere toelichting op het congres.
- 8) Van onze vroegere secretaris H.v.Bodegraven ontvingen wij het vol- gende voorstel ter bespreking:
In verband met het feit dat het in dit najaar (okt./nov.) 50 jaar geleden is dat Francisco Ferrer werd vermoord en 40 jaar geleden dat Ferdinand Domela Nieuwenhuis stierf, onderzoekt het congres 'de mogelijkheid om te komen tot een landelijke herdenkingsvergadering van de gehele libertaire en vrij-socialistische beweging.

INTERNATIONAAL ANARCHISTISCH CONGRES

24 juli - 1 augustus 1958

LONDON

In De Groene Amsterdammer van 26 oktober 1957 verscheen van de hand van een zekere Albert Perdeck een uitvoerig artikel over het anarch.congres gehouden te Amsterdam 1907, waarin hij de opmerking maakte: "Vijftig jaar geleden kwam als laatste uiting van anarch. luister te Amsterdam het internationaal libertair congres bijeen."

Perdeck vergiste zich echter. Onwetendheid, naieve domheid? Ik weet het niet, doch wat ik wel weet en waar ik na het Londense congres van 1958 meer dan ooit van overtuigd ben, is, dat 1907 zeer beslist niet de "laatste anarchistische luister" was. En zelfs het intern. congres van 1958 zal dit niet zijn, misschien wel tot spijt en ergernis van velen van onze tegenstanders. Het doodgewaande en doodgezwegen anarchistische ideaal leeft nog, leeft nog in de hoofden en harten van zeer vele mensen in vrijwel alle landen der wereld. Dit congres heeft mij de unieke gelegenheid geboden vele kameraden uit vele andere landen te ontmoeten, met hen gedachten en ervaringen uit te wisselen en de verdere mogelijkheden te onderzoeken voor de uitbouw naar buiten van onze beginselen. De volgende landen waren op dit congres door één of meerdere kameraden rechtstreeks vertegenwoordigd: Frankrijk, Engeland, Duitsland, België, Spanje (exil), Italië, Zweden, Chili, Bulgarije (exil), Nederland. De volgende landen hadden zich doen vertegenwoordigen door één der aanwezige groepen, waarmede zij regelmatig in contact stonden: Argentinië, Ierland en uit New York de Liga Libertaria.

Uit Zwitserland zouden 3 afgevaardigden komen o.m. ook van een Bulgaarse exilbeweging, doch door visumweigering werd dit 2 onmogelijk gemaakt. Voor vele veraf gelegen landen waren de zeer hoge reiskosten een zeer ernstige belemmering. Zij moesten volstaan met het zenden van begrotingsbrieven, waaruit echter hun medeleven en hun sympathie met dit congres zeer duidelijk tot uitdrukking kwam. Deze landen waren o.m. Mexico, Bolivia, Peru, Portugal, Brazilië, Israël, Japan, Cuba en Australië.

Aan dit congres waren vele jaren van voorbereiding vooraf gegaan, waarbij allerlei moeilijkheden moesten worden overwonnen. In feite was door het congres van 1949 in Parijs aan de CRIA de taak in handen gegeven voorstellen en documenten in alle landen te verzamelen en ordenen, zonder dat de CRIA daarbij de bevoegdheid bezat ook maar een enkel voorstel van een federatie, groep of persoon te verwerpen of terzijde te leggen.

Het resultaat was dan ook een agenda van een dusdanige omvang dat bespreking van al deze punten niet in een week en zelfs niet in een maand of langer diepgaand besproken konden worden. Het congres moest derhalve het besluit nemen zich voorlopig bij de besprekingen tot de volgende punten te beperken:

1. de situatierapporten van ieder land
2. rapport CRIA
3. organisatorische vragen.

"Freedom Press" wil, onder verantwoordelijkheid van een intern. commissie aan de hand van de landenrapporten een studie maken over de geschiedenis en de sociale milieus van de vrijheidlievende beweging en over de gehele wereld gedurende de eerste helft van de 20e eeuw. Deze studie wil zij dan in boekvorm uitgeven. Dit prijzenswaardig voorstel van de Engelse kameraden werd door het congres, ik zou haast zeggen vanzelfsprekend, aanvaard. Om dit mogelijk te maken is natuurlijk alle mogelijke medewerking nodig, zoals het samenstellen der rapporten, het vertaalwerk enz.

Betr. de internationale samenwerking wordt na een levendige discussie het volgende door het congres besloten:

"Het congres spoort de anarchisten in alle landen aan, en speciaal diegenen die over internationale verbindingen en talenkennis beschikken, bij iedere gelegenheid speciale informatie uit te wisselen over de volgende problemen:

- " a) Jeugdproblemen (zoveel mogelijk door jongeren zelf te bewerken)
- " b) Anti-militarisme
- " c) Dienstweigering
- " d) Gewetensmotieven
- " e) Opvoedingsproblemen, ten dienste van opvoeders, ouders en in 't bijzonder voor vrouwen.
- " f) Seksualiteit en geboorteregeling
- " g) Problemen der kunst, literatuur en wetenschap, alsmede de verdediging der vrije cultuur tegen het totalitarisme en kapitalisme.
- " h) Problemen der landbouwkunde, alsmede onderzoeken betr. een landbouwtechniek teneinde de boeren de grootst mogelijk onafhankelijkheid van staat en geldmachten te verschaffen.
- " i) industrieproblemen
- " j) demystificatie op basis der humaniteit en vernieuwing van het vrije denken.
- " k) Rassen- en koloniale problemen.

Uitwisseling van gedachten, opvattingen en ervaringen over deze problemen, welke in de diverse landen onder allerlei verschillende omstandigheden, ongetwijfeld afwijkend van elkaar zijn, kan leiden tot vernieuwing en verdieping van onze ideeën en dientengevolge tot grotere uitstraling.

De gedelegeerden op het congres hebben verder namens hun groepen of federaties de taak op zich genomen

1. een zo mogelijk maandelijks bijdrage te leveren van minimaal 2 kantjes machineschrift, met nieuws betreffende hun land of groep, voor zover dit van internationaal belang is, en dit te zenden aan de CIA.
2. Bij spoedgevallen deze berichten onverwijld en rechtstreeks aan de mede-ondertekenaars van dit besluit te zenden (zie onder)
3. aan de mede-ondertekenaars afschriften te zenden van belangrijke theoretische artikelen of van belangrijke gebeurtenissen, zodat deze artikelen zoveel mogelijk gelijktijdig in de verschillende

bladen kunnen worden gepubliceerd.
Aan deze samenwerking doen mee: Duitsland, Engeland, België, Zweden, Chili, Argentinië, Frankrijk, Italië, Spanje, Bulgarije, Nederland. De mogelijkheid van deelname door andere landen blijft open, ook al waren deze niet op het congres vertegenwoordigd.

Het congres heeft verder de wenselijkheid en noodzakelijkheid vastgesteld betreffende een mogelijke infiltratie van onze beginselen in die landen en werelddelen waar zij tot nu toe niet verbreid of bekend zijn. Het is gewenst en raadzaam dat besluiten in dit opzicht uitsluitend onder eigen kameraden blijven. Het congres meent dat elk geval op zichzelf dient te worden beoordeeld. Er zal naar middelen dienen te worden gezocht om een persoonlijk contact in deze landen mogelijk te maken. Propagandamateriaal zal echter alleen dan worden gezonden nadat de betreffende ontvanger zich hiermede uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard, teneinde niemand, ongewild, in gevaar te brengen. Ieder die geschikt adressenmateriaal heeft dient dit ter beschikking van de Internationale te stellen, teneinde iedere gelegenheid te kunnen benutten. O.a. wordt ook gedacht aan studenten uit dergelijke landen, die in Europa studeren, aan emigranten, vluchtelingen enz.

Het congres heeft verder het nut van een internationale hulptaal erkent en spoort zoveel mogelijk kameraden aan het Esperanto te leren en praktisch te gebruiken. Kameraden die deze taal reeds machtig zijn wekt zij op hun kennis in dienst te stellen van het intern. werk.

Door het congres werd een gemeenschappelijke verklaring, met aller goedvinden, uitgegeven:

Nadat het intern. congres in Londen 1958 de grondslagen voor een harmonisch samenwerken tussen de verschillende stromingen in het anarchisme heeft onderzocht, komt het haar gewenst voor dat deze samenwerking van groepen en richtingen nog intensiever zal worden, zodat deze tot vruchtbare arbeid zal uitgroeien. Het praktische en betekenisvolle internationalisme stelt iedere beweging in staat eventuele scheuringen te overwinnen en tot overeenstemming met elkaar te komen, verenigbaar met de verschillende inzichten. Het congres kan tot zijn vreugde vaststellen dat in dit opzicht in verschillende landen reeds goede resultaten zijn bereikt.

Het congres erkent tegelijkertijd de grote waarde van de diverse richtingen en groepen in het anarchisme, ongeacht in welke vorm zij tot uitdrukking komen en vooropgesteld dat dit geschiedt in een geest van verdraagzaamheid en kameraadschap.

Het congres is van mening dat één der beste wegen tot een harmonische samenwerking is: het gemeenschappelijk uitvoeren van gemeenschappelijk vastgestelde taken, op basis van tijdelijke of langdurige samenwerking, in overeenstemming met omstandigheden en mogelijkheden.

Op voorstel van één der aanwezige afgevaardigden werd de volgende motie van protest aangenomen:

"Het Intern. Congres van Anarchisten in Londen, 1958, heeft kennis geno-

"men van de mysterieuze dood van onze kameraad Manuel Wassev in de ge-
"vangenis van Silven in Bulgarije. Deze kameraad stierf op 12 maart
1958. Het was het einde van een veroordeling van 18 mnd. gevangenis-
"straf, opgelegd voor een valse beschuldiging van spionage voor het
"Amerikaanse imperialisme. Deze vermoording van onze anarch. militant
"is een schande voor het bolsjewistische regime, als men zijn langdu-
"rige activiteit voor de vrijheid in ogenschouw neemt en zijn heldhaf-
"tige strijd tegen de nazi's en het fascisme gedurende de oorlog. Wij
"protesteren met klem tegen deze onbeschaamde onderdrukking in Bulga-
"rije, welke herinnert aan de meest verschrikkelijke fascistische en
"stalinistische methodes, en eisen:

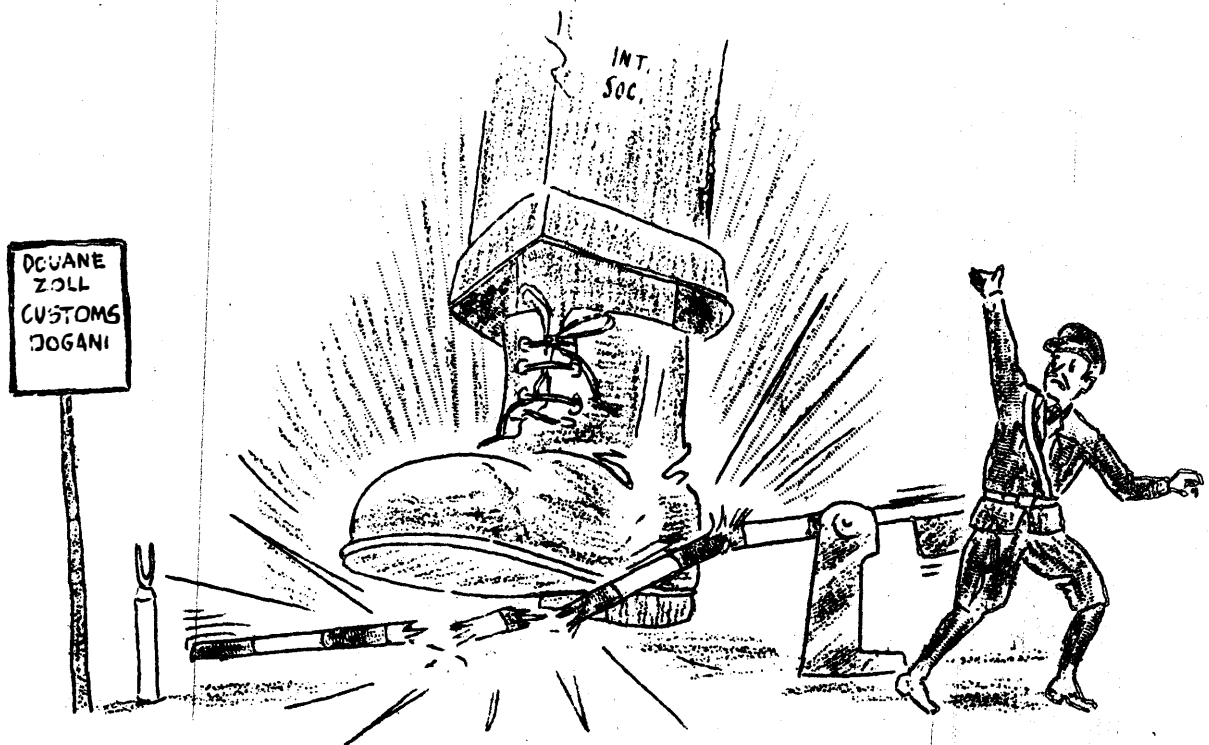
- "1) de heropening van een openbaar onderzoek over de dood van kameraad
" Wassev.
- "2) de onmiddellijke stopzetting van de systematische vervolgingen van
" antifascisten, die het met de acties en ideeën der staatsmacht
" niet eens zijn.
- "3) de bevrijding van alle in gevangnissen en concentratiekampen op-
" gesloten anarchisten, syndikalisten, socialisten e.a., waaronder
" zich bevinden Christo Kolev, Stefan Kotakov, Deltcho Massilev, Dobri
" Ivanov, Kosta Karakostov en Yordan Kovatchev.
- "4) Aan deze anti-fascisten het recht toe te staan Bulgarije te verla-
" ten om een toevlucht in een ander land te zoeken dat hun politiek
" asyl wil verlenen.

Resumerend kom ik tot de volgende genomen besluiten en aanbevelingen:

1. Bulletin en Persdienst. Om de regelmatige uitgave mogelijk te ma-
ken zullen de groepen en personen regelmatig nieuws van internatio-
naal belang dienen in te zenden.
2. Coördinatie der propaganda. Belangrijk nieuws en belangrijke theo-
retische artikelen worden rechtstreeks aan de geestverwante bladen
gezonden, zodat deze zoveel mogelijk tegelijkertijd worden gepu-
bliceerd.
3. Archief en Bibliotheek, bijeengebracht door de CRIA te Parijs en
door de BAIA te Montevideo, verder te ontwikkelen en te ordenen.
De Engelse kameraden hebben aangeboden te London eveneens een afde-
ling hiervan te stichten, zodat verzocht wordt ook aan hen alle
anarch. uitgaven in tweevoud te zenden. Het materiaal blijft eigen-
dom van de beweging.
4. Solidariteit. De afdeling solidariteit heeft tot taak de daarvoor
bestemde organen en de anarch. beweging in contact te brengen met
die anarchisten die vervolgd worden en behoefte aan allerlei hulp
hebben. Hiervoor is het nodig dat over geldmiddelen kan worden be-
schikt om in de meest dringende gevallen direct te kunnen helpen.
5. De zetel van de CIA is thans vastgesteld in London. De afwikkeling
der lopende zaken geschiedt door de CRIA te Parijs.
6. De afdeling solidariteit is in handen gegeven van de Duitse kame-
raden, daar deze in Europa een gunstige plaats hiervoor innemen.
7. Uit de afvaardiging van België, Duitsland, Italië en Spanje werd
elk 1 kameraad bereid gevonden als tussenpersoon en medewerker op
te treden voor de CIA teneinde het werk te vergemakkelijken.

Ongetwijfeld zullen allen begrijpen dat het voorgaande slechts een beknopt overzicht is van al het besprokene op het congres. Uit de genomen besluiten en resoluties blijkt echter duidelijk de wil en het ernstige streven de bestaande internationale contacten in onze beweging te verstevigen en uit te breiden. Dit streven zullen ook wij, als Federatie van Vrije Socialisten, dienen te steunen met alle kracht waarover wij beschikken.

J. de Roos.

" R E C H T V O O R A L L E N . "

Orgaan voor Socialisme zonder Staat.
Red: Plant. Kerklaan 63, II. Amsterdam-C.
Adm: Kerklaan 65. Groningen.
Postrekening: 869125.

FINANCIEEL VERSLAG van 1 januari tot en met 31 december 1957

No:	omschrijving.	Inkomsten.	Uitgaven.
1.	Saldo giro 1 jan. 1957.-----	f. 194,95.	
2.	Saldo kas 1 jan. 1957.-----	f. 295,75.	
3.	Abronnementen.-----	f. 4235,65.	
4.	Colportage nummers.-----	f. 444,56.	
5.	Steunopbrengst.-----	f. 913,24.	
6.	Extra nummers.-----	f. 230,95.	
7.	Boeken.-----	f. 81,25.	
8.	Steun schrijfmachine.-----	f. 30,60.	
9.	Bijzondere inkomsten.-----	f. 60,40.	
10.	Drukkosten Recht voor Allen.-----	f. 4063,10.	
11.	Verzending en verpakking R.v.A.-----	f. 457,32.	
12.	Drukkosten bandjes.-----	f. 121,60.	
13.	Drukkosten kwitanties.-----	f. 19,75.	
14.	Porti.-----	f. 96,33.	
15.	Kantoorbehoeften.-----	f. 92,33.	
16.	Onkosten Redctie.-----	f. 32,50.	
17.	Extra nummers.-----	f. 314,32.	
18.	Cliché's.-----	f. 22,45.	
19.	Bijzondere uitgaven.-----	f. 204,95.	
20.	Saldo giro 31 december 1957.-----	f. 310,85.	
21.	Saldo kas. 31 december 1957.-----	f. 751,25.	
	Totaal.-----	f. 6487,35.	f. 6487,35.

No: T o e l i c h t i n g :

6. Extra nummer f. 230,95 voor verkochte bijlagen met artikel van Ds. de Ridder.
7. Boeken f. 81,25, hebben wij gekocht om onze lezers tegen goedkope prijs aan waardevolle boeken te helpen. Tevens is hier nog een winst op gemaakt van f. 13,95.
8. f. 30,60, is steun binnengekomen voor schrijfmachine redacteur.
9. Bijzondere inkomsten f. 60,40, is f. 7,75 van Groep Groningen voor bezoek crematie Schermerhorn in '56, f. 11,25 per abuis op onze giro gestort, f. 5,00 voor Anarch. Arcief en f. 36,40 voor cyclestylewerk congres verslagen.
17. Extra nummer f. 314,32, is f. 40,00 voor OCV bulletin en f. 269,32 voor 6400 bijlagen met artikel van Ds. de Ridder.
19. Bijzondere uitgaven f. 204,95, is f. 11,25 retour gezonden, f. 40,00 voor OCV bulletin; f. 36,40 doorgezonden voor congresverslagen; f. 67,30 voor inkoop boeken en f. 50,00 voor schrijfmachine redacteur.

Groningen, maart 1958.
B. Herder, Adm.

FINANCIEEL VERSLAG van 1 januari tot en met 31 december 1958.

No:	Omschrijving.	Inkomsten.	Uitgaven.
1.	Saldo giro 1 januari 1958.-----f.	310,85.	
2.	Saldo kas 1 januari 1958.-----f.	751,25.	
3.	Abonnementen.-----f.	3628,25.	
4.	Colportage nummers.-----f.	255,63.	
5.	Steunopbrengst.-----f.	545,15.	
6.	Advertenties.-----f.	21,50.	
7.	Extra nummers.-----f.	74,35.	
8.	Boeken.-----f.	3,50.	
9.	Brochures de Ligt.-----f.	162,65.	
10.	Bijzondere inkomsten.-----f.	8,78.	
11.	Drukkosten Recht voor Allen.-----f.		4046,50.
12.	Verzending en verpakking R.v.A.-----f.		514,49.
13.	Drukkosten bandjes.-----f.		79,00.
14.	Drukkosten kwitanties.-----f.		21,90.
15.	Porti.-----f.		58,48.
16.	Kantoorbehoeften.-----f.		104,51.
17.	Onkosten redactie.-----f.		38,75.
18.	Extra nummers.-----f.		228,35.
19.	Cliché's.-----f.		46,05.
20.	Bijzondere uitgaven.-----f.		30,55.
21.	Saldo giro 31 december 1958.-----f.		7,55.
22.	Saldo kas 31 december 1958.-----f.		585,78.
Totaal.-----f.		5761,91.	5761,91.

No: T e e l i c h t i n g.

7. Extra nummer f.74,35, is inkomsten voor manifesten tegen een artikel over de B.B. in de Noord Ooster Courant.
9. Brochure de Ligt f.162,65, is inkomsten voor verkochte brochures.
10. Bijzondere inkomsten f.8,78, is f.6,00 voor DW fonds, f.1,78 voor ingeleverde girobiljetten en f.1,00 steun.
18. Extra nummers f.228,35, is f.140,00 voor OCV bulletin en f.88,35 voor manifesten (6400) tegen artikel over de B.B. in de Noord Ooster Courant.
20. Bijzondere uitgaven f.30,55, is f.2,30 aan retourzending abonnementsgeld, f.17,00 steun voor afgevaardigde congres Londen en f.11,25 reisgeld voor afgevaardigde L.C. naar de drukker, voor besprking brochure de Ligt.

Uit bovenstaande verslagen blijkt dat wij in 1958 aan giro en kasbezit f.476,32 zijn terug gelopen. Dit vindt grotendeels zijn oorzaak in de terugkoop van inkomsten voor abonnementen f.607,40; voor colportage f.188,93 en opbrengst steun f.368,09.

BALANS op 1 januari 1959.

Omschrijving.	Bezittingen.	Schulden.
<hr/>		
Vorderingen aan a bonnementen.-----f.	158,00.	
Vorderingen aan colportagenummers.----f.	57,00.	
Vordering aan extra uitgaven.-----f.	12,00.	
Vordering aan brochure de Ligt.-----f.	53,70.	
Saldo giro.-----f.	7,55.	
Saldo kas.-----f.	585,78.	
Schuld aan DW fonds.-----f.		7,00.
Reeds voor 1959 ontvangen abonnements geld.-----f.		184,00.
Bezit aan brochures de Ligt).-----f.	245,00.	
700 exemplaren a.f.0,35.-----f.		
Bezit.-----f.		928,03.
<hr/>		
Totaal.-----f.	1119,03.--f.	1119,03.

BEGROTING voor het Boekjaar 1959.

Omschrijving.	Inkomsten.	Uitgaven.
<hr/>		
455 abonnees à f.8,00 per jaar.-----f.	3640,00.	
1950 colportagebladen à f.0,15.-----f.	292,50.	
Drukkosten Recht voor Allen,26 nummers à f.140,00 per nummer.-----f.		3640,00.
Verzending.-----f.		520,00.
Bandjes.-----f.		80,00.
Kwitanties.-----f.		30,00.
Porti.-----f.		60,00.
Kantoorbehoeften.-----f.		100,00;
Onkosten redactie.-----f.		50,00.
Cliché's.-----f.		40,00.
Steun opbrengst.-----f.	587,50.	
<hr/>		
Totaal.-----f.	4520,00.-f.	4520,00.

In 1957 ontvingen onze lezers 25 nummers, waaronder 4 met een inlegvel en 1 dubbel; en 3 bulletins van de O.C.V.

In 1958 ontvingen onze lezers 25 nummers, waaronder 1 met inlegvel en een brochure. Tevens ontvingen zij 3 OCV bulletins.

Deze uitgaven gingen naar de volgende plaatsen, met daarachter geplaatst het aantal abonnees op 1 januari 1959 en tussen haakjes het aantal abonnees op 1 januari 1957, dus twee jaar geleden.

Amsterdam 77(88), Abbekerk 1(2), Andijk 2(2), Amstelveen 1(1), Appelscha 9(6), Apeldoorn 1(0), Almelo 3(5), Alkmaar 2(4), Amersfoort 1(0), Appingedam 0(L), Arnhem 1(L), Assen 2(2), Assendelft ~~1(1)~~, 0(1), Baarn 1(1), Badhoevedorp 1(1), Bennekom 1(1), Bergen 2(2),

Beverwijk 4(5), Bloemendaal 2(2), Bilthoven 0(1), Blaricum 1(0), Bolsward 1(1), Boskoop 1(1), Borgsweer 1(1), Bovenknijpe 1(0), Breda 1(1), Brielle 1(0), Bussum 2(2), Drachten 2(1), Delft 0(1), Deventer 2(2), Dordrecht 12(11), Doorn 1(1), Drieborg 1(1), Den Haag 25(33), Elslo 2(2), Eindhoven 0(1), Emmen 6(4), Emmer Compascuum 5(10), Emmer Eferscheidenveen 1(1), Enschede 12(15), Farmsum 0(1), Finsterwolde 1(1), Firdgum 1(1), Foxhol 1(2), Gaasterland 1(0), Glanerbrug 2(2), Gorredijk 1(1), Groenekan 1(1), Groningen 39(45), Haarlem 11(15), Haulerwijk 0(1), Hendrik Ido Ambacht 1(1), Heemstede 1(2), Hengelo 9(10), Heer Hugowaard 1(1), Hilversum 3(4), Hoogeveen 1(1), Hogersmilde 1(1), Hoogezand 1(1), Hoogwoud 2(2), Hoorn 3(3), Irnsum 1(1), Jubbega 8(10), Kiel Wanweer 1(1), Kolham 3(4), Krommenie 2(3), Langezwaag 1(1), Landsmeer 0(1), Laren 2(3), Lambertschaag 1(1), Leeuwarden 4(3), Leek 0(1), Leinden 1(1), Lippenhuizen 1(1), Losser 1(1), Makkinga 2(2), Maastricht 1(1), Meedhuizen 1(1), Marum 1(0), Medenblik 0(1), Middelburg 0(1), Musselkanaal 5(4), Naarden 1(1), Nieuw Beets 1(1), Nieuwe Niedorp 2(2), Nieuw Loosdrecht 1(1), Nieuwe Pekela 5(4), Nijehorne 2(2), Nijmegen 1(1), Nieuw Weerdinge 1(0), Noordbroek 2(1), Noordwijk aan Zee 1(1), Odoorn 1(1), Opeinde 1(0), Oudshorne 4(4), Oosterwolde 1(1), Oostwoud 1(1), Oterleek 2(2), Oudewirdim 1(0), Purmerend 2(2), Rotterdam 22(25), Santpoort-N 1(0), Sappemeer 8(6), Scheveningen 1(1), Schiedam 1(1), Slochteren 1(1), Sneek 3(3), Stadskanaal 6(4), St Anna Parochie 1(1), St. Maartensdijk 1(1), Surhuisterveen 1(1), Ter Apel 3(3), Texel 2(1), Tiel 1(1), Utrecht 6(6), Uitgeest 0(1), Valtermond 4(4), Veendam 10(9), Velsen-N 1(1), Venhuizen 1(1), Vledderveen 1(1), Voorthuizen 1(1), Vroombos 0(1), Wageningen 1(1), Welwerd 0(1), Wieringen 12(12), Wildervank 10(10), Winschoten 1(1), Wormerveer 1(1), Woldendorp 3(3), Wijnjeterp 3(2), Wijdenes 1(1), IJmuiden 3(3), IJsselmonde 1(1), Zaandam 2(2), Zeist 0(1), Zuidbroek 1(2), Zwijndrecht 2(2), Zwolle 0(1), Zutphen 1(2), Antwerpen 3(3), Gent 1(1), Leuven 1(1), Berchem 1(1) en San Bernardo-Chili 1(1). Totaal 455 abonnees, zodat wij in twee jaar teruggelopen zijn met 31 abonnees.

Naar het buitenland worden 18 en in het binnenland 11 ruilnummers verzonden. Tevens hebben wij 21 geestverwanten die het blad gratis ontvangen

Voor de propaganda worden de volgende gratis verzonden: Utrecht 10, Gent 6, Amsterdam 23, Drieborg 5, Groningen 18, Administratie 50, Nw Weerdige 10, Den Haag 10, Breda 5, Ter Apel 5, Bloemendaal 5, Emmer Compascuum 5, Stadskanaal 5, Zutphen 5, Tiel 5, Bolsward 5, Sappemeer 5, Nieuw Pekela 5 en Santpprt 5.

Voor de betalende weeklezers gaan de volgende exemplaren weg Amsterdam 16, Lippenhuizen 10, Den Haag 10, Firdgum 5, Groningen 5, Wildervank 23 en Oterleek 20.

Er worden van elk nummer 1000 exemplaren gedrukt, hiervan worden bij elke verschijning 781 expl. verzonden, terwijl het een enkele keer voorkomt dat van de overblijvende worden verzonden voor verspreiding.

Ons vaste lezerstal blijft laag en is de laatste twee jaar nog teruggelopen, evenals ons weekabonnees en colportagenummers.

Dit moet ons iets zeggen, en wel dit dat willen wij het blad behouden voor het voeren van onze propaganda, er gewerkt moet worden voor het opvoeren van ons lezerstal,

Nagezien en in orde bevonden.
6 Februari 1959.
J. Lenstra.
H. de Groot.

Groningen, 28 januari 1959.
B. Herder. Adm.

Inlichtingendienst Zuid-Friesland.

01.

**Onderwerp: Meeting Vrije Socialisten van Het Noorder
Gewest, omvattende de drie noordelijke
provincies.
Gehouden te Appelscha, 16, 17 en 18 mei
1959.**

Zaterdagavond, 16 mei 1959 werd op genoemd terrein in een grote tent een 'bonte avond' gehouden. Medewerkers hiaraan waren "De Vagebenden" uit Groningen, en die o.a. een ontwapeningspreleeg opvoerden. Tevens werd door een door hem zelf gemaakte film vertoond. Andere medewerkers waren mej. als pianiste en als verzorger van een kleine tentoonstelling met betrekking tot de Vrijheidsbeweging.

Zondagmorgen 17 mei 1959 was er in de tent een bont programma voor de jeugd onder leiding van

Zondagmiddag 17 mei 1959 werd de meeting begonnen met zang van de gemengde sangclub van de Vrij Socialistische Beweging "Excelsior" uit Nw.Pekela. Sprekers waren o.a.

over het onderwerp "Het Vrije Socialisme in deze tijd". Een redevoering, welke niet beantwoordde aan het onderwerp. Spreker haalde niet anders aan dan citaten van diverse personen uit het verleden, te beginnen bij het jaar 1871. Domela Nieuwenhuis was de meest besproken figuur. Hij vergeleek het vroegere ideaal met het heden en kwam tot de slotsom, dat er eigenlijk niets was veranderd. In tegenstelling tot andere jaren, waarbij vaak in mineurstemming werd gewezen op de laauwheid tot propagandavoering en persoonlijk uitdragen van de anarchistische idealen, schijnt het nu één en al actie in de beweging te zijn en begon het a.h.w. over de gehele wereld te lichten. . . ; aldus/werd een belangrijke vooruitgang waar te nemen. Een 'injectie' die men stellig wel eens een keer nodig achtte. Hoerter een betoeg, waarin niets persoonlijke van spreker tot uiting kwam.

Daarna werd het woord gevoerd door

. Het onderwerp "Wat doen wij morgen" hield in een opwekking tot propagandavoering en uitdragen van de anarchistische idealen.

B L A D III.

Maandagmorgen, 18 mei 1959 werd een discussiebijeenkomst beleg , waarbij een gering aantal personen aanwezig waren. Daags tevoren werd hierop door genoemde sprekers reeds gewezen; indien bepaalde zaken niet duidelijk waren, kon daarover dan op de discussievergadering nader worden teruggekomen. De leiding berustte bij dhr.

e i n d e.

Op 17 en 18 mei 1959 werd een bijeenkomst gehouden in de kampeerboerderij van door een afdeling van de C.P.K. van de provincie Friesland. Hier werden ongeveer 60 à 70 bezoekers verwacht, doch slechts onderstaande personen zijn hier aanwezig geweest.

e i n d e.

D.No.

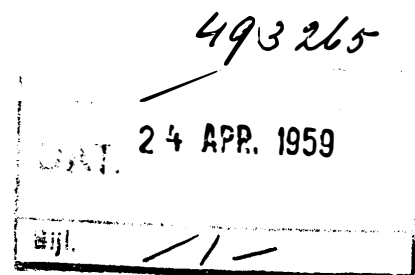
Betreft: Fed. van Vrije Socialisten.

24 apr. 1959

Hierbij wordt U toegezonden aan afschrift van een c:
culaire, welke de leden van de Federatie van Vrije Social.
ten één dezer dagen van het Landelijk Comité hebben ontva
gen. EINDE.

AAN B.V.D.

A F S C H R I F T

F E D E R A T I E V A N V R I J E S O C I A L I S T E N
L A N D E L I J K C O M I T E

J. de Roos, Meteorenweg 98, Amsterdam-N

01/59

Beste Vrienden,

Ons congres ligt weer achter ons.

Ongetwijfeld heeft dit samenkomen zijn nut gehad en ik vertrouw er op dat dit in de nabije toekomst ook zijn vruchten zal afwerpen.

En toch heb ik de indruk dat dit congres, en trouwens ook de beide vorige congressen in 1955 en 1957 in Groningen geen volledige bevrediging hebben kunnen geven, omdat enkele zeer belangrijke punten, nml. her-oriëntering en vernieuwing van onze beginselen en onze houding ten aanzien van andere bewegingen, o.a. de P.S.P., vrijwel niet of althans zeer onvoldoende en dus oppervlakkig aan de orde zijn gekomen. De reden? Een congresduur van slechts één avond, één ochtend en één middag is onvoldoende. De ervaring heeft geleerd dat in deze tijd de organisatorische kwesties ternauwernood kunnen worden afgedaan. Naar mijn mening zullen we bij een volgende gelegenheid hier mede ernstig rekening dienen te houden en te overwegen minstens één dag langer bijeen te blijven, zodat ook de belangrijke theoretische en principiële vraagstukken aan de orde kunnen komen.

o

o o

Propaganda: Een unieke gelegenheid doet zich voor om op goedkope wijze en op ruime schaal propaganda voor onze beginselen te maken en voor ons blad "Recht voor Allen".

De aanleiding hiervoor is het 80 j. bestaan van "Recht voor Allen" en de 25 j. organisering van de Pinksterlanddagen op eigen terrein in Appelscha. Hieraan wordt het blad van 25 April geheel gewijd en zal in een zeer grote oplage verschijnen. Extra bladen kosten:

p.st. 2 ct. f. 2,-- p.100; f. 20,-- p.1000

Deze zeldzame gelegenheid mogen we beslist niet laten voorbijgaan. Kameraden, werkt met dit nummer. Laat de administrateur in Groningen werken met de verzending van bestellingen tot het hem groen en geel voor de ogen wordt.

Dit nummer leent zich bij uitstek voor het winnen van abonné's en dit is dringend nodig voor het voortbestaan van ons blad. Ook financiële steun neemt de administratie graag in ontvangst. OVERLEG met elkaar en BESTEL SPOEDIG.

REDACTIE, ADMINISTRATIE en L.C. rekenen op aller INZET.

JdR.

Verbinding:

Onderwerp: Besl.verg van Vrije Socialisten te Rotterdam.

ACDI 5046 8g
DAT. - 1 AUG. 1959
Bijl.

31 juli 1959

Kort verslag van de besloten vergadering van Vrije Socialisten te Rotterdam, gehouden op vrijdag 26 juni 1959 te 20.00 uur

Aanwezig 14 personen o.w. 6 vrouwen.

opent te ruim 20.00 uur de bijeenkomst met een woord van welkom en zegt de groep bijeen te hebben geroepen om een speciaal woord te zeggen in verband met het overlijden van de jonge kameraad . Met dit verlies heeft de beweging een grote klap gekregen.

kwam het bericht brengen waarna er onmiddellijk maatregelen zijn genomen. Zo is de V.S.V. op de hoogte gesteld teneinde het overlijden in de krant te vermelden en is persoonlijk

een bezoek gebracht teneinde haar namens de beweging met het verlies van haar "man" te condoleren. Voorts is een krans besteld om hem bij zijn laatste gang eer te bewijzen. is een zeer actieve kracht geweest die hetzij individueel, hetzij met anderen altijd klaar stond actie te voeren. In de actie voor is hij regelmatig in de weer geweest en heeft zelfs in Groningen biljetten geplakt.

Vele activiteiten bekoetigde hij zelf; nimmer heeft hij geld gevraagd. Hij was anarchist in hart en nieren en wist altijd raad.

Op vergaderingen wist hij het juiste woord te zeggen. Nog onlangs heeft hij de aanwezigen op een P.S.P.-vergadering gewezen op hetgeen de dienstweigeraars doen in de strijd voor de vrede.

Evenals een Domela Nieuwenhuis of een zal hij voortleven in de geschiedenis want zijn daden zullen niet vergeten worden.

Spr. gaat op deze wijze nog enige tijd voort, geeft een beschouwing over de internationale politiek, noemt de conferentie te Geneve een paskwil omdat alles toch achter de schermen wordt uitgebreed en eindigt tenslotte met de bewering dat nooit zal worden vergeten.

Hierna ontstaat enige discussie over de kosten van de krans.

stelt voor de benodigde gelden zolang uit de kas te nemen en doet de toezegging f 15.= voor genoemd doel te zullen betalen.

deponeert f 10.= op tafel. De overigen zeggen naar draagkracht te zullen geven.

Te 22.30 uur wordt de vergadering gesloten. (EINDE)

FEDERATIE VAN VRIJE SOCIALISTEN

LANDELIJK COMITÉ

C. 575164

★

Secretariaat: **J. de Roos, Meteorenweg 98**

Amsterdam **15 nov. 1960**

Beste Vrienden,

Op de laatste L.C. vergadering is de wens uitgesproken in het komende voorjaar wederom een congres te houden.

Het L.C. zou derhalve graag ook de mening van de kameraden in het land willen horen en tegelijkertijd voorstellen betref, plaats, tijdstip en de duur van een dergl. congres, en wel uiterlijk 31 december a.s.

Congresvoorstellen kunnen eventueel tegelijkertijd worden ingezonden, maar dergl. voorstellen als punten van bespreking bepleid kunnen zijn bij de beslissing of een congres al dan niet noodzakelijk blijkt.

Na ons laatste congres heb ik er in een roedschrijven reeds de aandacht op gevestigd dat de beschikbare tijd op onze laatste congressen nauwelijks voldoende was voor het huishoudelijk gedeelte. Aan tijd voor een discussie-onderwerp viel hierbij niet te denken. En toch is dit laatste ongetwijfeld zeer belangrijk en het L.C. spreekt dan ook de wens uit dat hierna bij een volgend congres aandacht zal worden geschonken. Maar dan zal de duur van een congres langer dienen te zijn dan we de laatste keren gewend waren. Bijv. reeds zaterdag beginnen 's morgens of vroeg in de middag, hetgeen echter voor velen een "snipper" zaterdag zal betekenen.

Overweeg dus dit punt terdege en laat ieder voor zich de mogelijkheden daartoe onderzoeken en ons ook in dit opzicht voorstellen doen vóór 31 dec. a.s. zodat wij daarmee bij de vaststelling van het congres rekening kunnen houden.

Alleen als allen hierna meewerken kan hieruit iets goeds groeien. Laat niemand zich dus er mee afmaken dat het L.C. het wel weer in orde zal maken.

Het woord is thans aan jullie **ALLEN**.

Het L.C.v.d. Fed. v. Vrije Socialistena;

I.D.No. [redacted]

Betreft: F.V.S [redacted]

6 feb. 1961

Hierbij zend ik U een fotocopie van een brief van de Federatie van Vrije Socialisten, welke de geestverwanten één dezer dagen is toegezonden. EINDE.

AAN B.V.D. [redacted]

ACD/	582758
Dupl.	/
DAT.	6 FEB. 1961
Bijl.	/

Federatie van Vrije Socialistten,
L.C. secr. J. de Roos, Amsterdam-N
Meteorenweg 98

5-8-2-7-0
januari 1961.

C o n g r e s s

Beste Vrienden,

Op het laatste rondschrijven van het L.C. betr. plaats en tijd voor een congres kwamen nagenoeg geen reacties binnen. Slechts 2 positieve voorstellen waren het resultaat, namelijk één van groep Groningen, die de voorkeur aan Twente gaf, en één uit Bloemendaal, welke de stad Groningen als congresplaats noemde.

Inmiddels heeft het L.C. samen met de groep Amsterdam besloten om het voorstel aan te nemen van M. Ringia, Bloemendaal en dus de voorkeur gegeven aan de stad Groningen. Twente, hoewel aantrekkelijk, bleek na bespreking praktische en financiële bezwaren te hebben. Als datum is vastgesteld :

15 en 16 april 1961.

Het ligt in de bedoeling de zaal vanaf 11 uur 's morgens beschikbaar te hebben, zodat er gelegenheid is voor een uurtje onderling overleg en een gezamenlijke broodmaaltijd om 1 uur, om dan om 2 uur met het huishoudelijk gedeelte van het congres te beginnen. Met een onderbreking om ca. 6 uur voor een maaltijd zullen we er dan naar moeten streven om dit huish. gedeelte om ca. 10 uur 's avonds rond te krijgen. De Zondagochtend en middag zal dan benut worden voor een inleiding met discussie.

Het woord is thans aan de groepen en de individuele medewerkers in onze federatie. Zend zo spoedig mogelijk :

- 1e : congresvoorstellen voor het huishoudelijke gedeelte
- 2e : suggesties voor een onderwerp voor de inleiding, zo mogelijk met opgave van voorstellen voor een inleider(s).

De tijd van voorbereiding is ditmaal zeer kort.

Organiseer reeds nu vóórbesprekingen in de groepen en bespreek de reismogelijkheden, zodat een zo groot mogelijk opkomst mogelijk is.

Voorstellen en suggesties worden tot uiterlijk 15 maart a.s. ingewacht bij :

J. de Roos,
Meteorenweg 98
Amsterdam - N

10. 594635

F E D E R A T I E   V A N   V R I J E   S O C I A L I S T E N

L.C. Secretariaat:
J. de Roos
Meteorenweg 98,
Amsterdam-N.

-----
a g e n d a   e n   b e s c h r i j v i n g s b r i e f

van het

LANDELIJK CONGRES TE GRONINGEN

op

zaterdag,
15 april 1961

zondag,
16 april 1961

"De Eendracht", Coehoornsingel 9

000

A G E N D A

van het 4^e landelijke congres der Federatie van Vrije Socialististen

op zaterdag, 15 april 1961: 14.00 tot 18.00 uur
19.30 " 22.00 "
op zondag, 16 april 1961: 10.00 tot 12.30 uur
14.00 " 16.00 "

in "DE EENDRACHT", Coehoornsingel 9 te GRONINGEN.

-
1. Begroeting
  2. Benoeming congresvoorzitter en notulist
  3. Mededelingen en ingekomen stukken
  4. a) Verslag secretaris L.C.
b) " penningmeester L.C.
c) " "kasnazieners" idem
d) " administrateur "Recht voor Allen"
e) " "kasnazieners" idem
f) " redactie "Recht voor Allen"
g) " anarchistisch arcief
  5. a) Beleid en décharge L.C.
b) " " " penningmeester L.C.
c) " " " administrateur "Recht voor Allen"
d) " " " redactie idem
  6. a) Financiële basis "Recht voor Allen"
b) Ideële " idem
  7. Verkiezing L.C., administrateur en redactie
(zie ook onder "Mededelingen")
  8. Ingekomen voorstellen
  9. Rondvraag.

000

M e d e d e l i n g e n :

Aanvang van het congres is gesteld op 14.00 u. zaterdags. De zaal is echter reeds vanaf 11.00 uur beschikbaar, zodat er gelegenheid is voor een uurtje onderling overleg vooraf en gezamenlijk brood-eten. De bedoeling is bovenstaande agenda zaterdags geheel af te werken. Zondagmorgens om 10.00 uur wordt begonnen met een inleiding van Bart Haan over "Socialisme van onder op of Socialisme van binnenuit", met discussie.

000

De huidige functionarissen van Redactie, Administratie en L.C. stellen zich opnieuw beschikbaar, doch erkennen de wenselijkheid dat anderen zich hiervoor kandidaat stellen.

000

Reiskosten worden weer hoofdelijk omgeslagen, waarbij man en vrouw als één persoon worden gerekend. Deze kosten van hoofdelijke omslag mogen echter voor niemand een bezwaar zijn het congres te bezoeken. Ieder, die in staat is meer bij te dragen dan de hoofdelijke omslag wordt opgewekt dit zoveel mogelijk te doen. Ook bijdragen van hen die niet in staat zijn het congres te bezoeken zijn welkom en zij kunnen deze afdragen aan onze penningmeester.

000

Logies: hierin wordt voorzien door onderbrenging bij kameraden, voor zover men zich hiervoor heeft opgegeven.

000

Van het Landelijk Comité:

Opnieuw staat onze Federatie aan de vooravond van een landelijk congres, ditmaal wederom in Groningen te houden, ter bespreking van allerlei organisatorische en van meer diepgaande problemen, betreffende ons werk in de nabije toekomst.

Naast het huishoudelijke gedeelte staat thans ook een inleiding met discussie op het programma, iets wat op onze vorige congressen als een gemis werd gevoeld, waaraan thans tegemoet is gekomen en waarvan wij hopen en vertrouwen dat het tot beter begrip van onze taak in het grote geheel van het maatschappelijk gebeuren en tot diepere bezinning zal mogen leiden.

Het kan en mag niet verheeld worden dat ons werk -en dan vooral de belangstelling voor ons werk buiten eigen kring- in het huidige tijdsbestek van plat-materialisme en grenzeloos egoïsme in de zin van "na ons de zondvloed", buitengewoon moeilijk is en dat de voortzetting van onze taak een grote dosis van idealisme en zelfoverwinning vereist, teneinde niet zelf in deze verderfelijke maalstroom te worden meegesleurd. Dat er ook onder onze eigen kameraden zijn, die de moed wel eens laten zakken en zichzelf vertwijfeld afvragen of het werkelijk allemaal nog wel zin heeft en menen dat al ons werk nog maar tijd- en energieverspilling betekent, is zeker niet verwonderlijk, maar het maakt ons werk zeker niet gemakkelijker.

In mijn inleidende beschouwing aan het begin van deze beschrijvingsbrief heb ik echter reeds uitvoerig over dit probleem mijn mening gezegd, zodat ik hierop thans niet verder zal ingaan. Wel lijkt het me goed er op te wijzen dat het geenszins mijn bedoeling is van pessimisme te getuigen aangaande de mogelijkheden en realiseerbaarheid van onze ideeën.

Een niet te ontkennen feit is echter dat genoemde omstandigheden ook op ons werk hun stempel hebben gedrukt en dat sinds ons vorig congres van februari 1959 van grote activiteiten helaas niet veel terecht is gekomen, ondanks herhaaldelijke pogingen.

Ik denk dan aan de oproep van het L.C. tot medewerking, daartoe besloten in een speciale bijeenkomst van L.C., Redactie, Administratie en Drukker op 10 april 1960 te Amsterdam, om over het gehele land een aantal lezersconferenties te organiseren, teneinde allerlei vraagstukken rond "Recht voor Allen" te bespreken, die toen reeds, in 1960, om een oplossing vroegen. Conferenties waar de lezers hun invloed zouden kunnen doen gelden wat de inhoud en de verdere gang van zaken betreft. Slechts in enkele plaatsen kwam een dergelijke conferentie tot stand, welke dan bovendien nog door gebrek aan belangstelling en medeleven niet tot hun recht kwamen. Over 't algemeen echter werd of niet gereageerd, of meegedeeld dat men hierin geen perspectief zag, zodat het in vele plaatsen, waar het L.C. meende mogelijkheden te zien, niet tot organisering van een dergelijke conferentie kwam.

Ik denk verder aan het genomen congresbesluit in 1959 betreffende de aantrekking van meer medewerking voor de krant en de werkzaamheden bij de ordening en catalogisering van ons anarchistisch archief. Ondanks lofwaardige pogingen van een enkeling is van een uitvoering van dit besluit weinig of niets terechtgekomen. In oktober 1959 is in een speciaal hieraan bestede vergadering in Amsterdam nog getracht hierin verandering ten goede te bewerkstelligen, resultaat heeft dit echter uiteindelijk niet gehad, waarbij ik mij in dit verslag onthoud van een uitspraak over de oorzaken, doch mij slechts beperk met het vaststellen van het naakte feit.

Een suggestie in één der L.C.-vergaderingen (notulen 8-4-1960) of het niet mogelijk en wenselijk zou zijn ons Anarchistisch Archief onder te brengen bij het Intern. Instituut voor Sociale Geschiedenis te Amsterdam werd voorlopig van de hand gewezen. Ook al ontbreekt ordening en cata-

logisering, een feit is dat waardevolle anarchistische literatuur, waarover we de vrije beschikking houden, toch bewaard blijft en niet verloren gaat of in handen komt van hoge prijzen vragende antiquairs. Het blijft echter een dringende behoefte om hierin zo spoedig mogelijk te voorzien. In de notulen van 18-12-1959 heb ik er reeds op gewezen dat mij in gesprekken met anderen is gebleken dat de thans bestaande toestand van het archief zeker niet stimulerend werkt op eventueel toekomstige schenkers van lectuur, omdat deze zich blijkbaar moeilijk aan de indruk kunnen onttrekken dat er geen nuttig gebruik van zal worden gemaakt zolang het archief ongeordend is.

000

In samenwerking met andere groepen en organisaties werd echter nog wél iets tot stand gebracht. En dan wil ik in de allereerste plaats de F.D.N.-herdenking in november 1959 in de herinnering terugroepen. Een prachtig geslaagde landelijke bijeenkomst, welke zeker niet in het minst aan het initiatief uit onze kring en de medewerking bij de daadwerkelijke voorbereiding, tot stand kwam.

Verder diverse OCV-bulletins, waaraan door onze mensen eveneens actief werd medegewerkt, alsmede de openbare vergadering door het OCV georganiseerd in februari 1960 naar aanleiding van de jaarlijkse herdenking van de februari-staking tijdens de duitse bezetting.

000

Onze samenwerking in de O.C.V.: Onafhankelijke Commissie v.Vredeswerk:
Kon ik in mijn vorige beschrijvingsbrief van februari 1959 een optimistisch geluid laten horen over onze samenwerking in de OCV en de hoop en verwachting uitspreken dat van deze samenwerking in de toekomst nog veel goeds kon worden verwacht, sindsdien is er echter nogal wat veranderd, naar mijn mening echter niet ten goede.

In de periode, voorafgaand aan genoemd verslag was de samenwerking voortreffelijk en dit resulteerde dan ook in een levendige activiteit, zonder dat ik zou willen beweren dat er niet meer had kunnen worden gedaan. Weliswaar bestonden er nogal wat wrijvingspunten, speciaal bij de christelijke groeperingen, die in het verleden ook wel eens moeilijkheden hadden gegeven, maar men wist de nodige verdraagzaamheid op te brengen over deze moeilijkheden heen te stappen. Echter sluimerend, zonder elk ogenblik bewust aan de dag tredend, bleven deze kwetspunten bestaan met het gevaar dat zij bij de één of andere gebeurtenis weer in alle hevigheid aan de oppervlakte zouden komen. Een dergelijke gebeurtenis deed zich voor in de reeds eerder genoemde februarivergadering te Amsterdam, georganiseerd door de OCV, waar de redevoering van Toon v.d.Berg (OVV) voor de Buskes (Kerk en Vrede), die na T.vd Berg eveneens op deze vergadering het woord zou voeren, aanleiding werd onder protest de vergadering te verlaten. Over deze houding van ds. Buskes wil ik hier alleen vaststellen dat deze door de vergadering, alsmede in OCV-kringen algemeen werd afgekeurd en uit een oogpunt van verdraagzaamheid allesbehalve gewaardeerd.

Dit 'incident' werd echter de prélude van het opnieuw aan de oppervlakte treden van oud zeer in de OCV-samenwerking. Kerk en Vrede meende thans opnieuw een oude kwestie in het OCV aan de orde te moeten stellen wat betreft de mogelijkheid van medewerking van die organisaties, welke geen specifieke vredesorganisaties waren, zoals het OVV en De Vrije Gedachte en eigenlijk ook de Federatie van Vrije Socialisten. K.en Vr. deelde mede alleen nog met OVV en Vrije Gedachte te kunnen samenwerken, indien deze organisaties binnen het raam van hun eigen organen een vredes-commissie in het leven zouden roepen, welke commissie dan bij het OCV zou kunnen zijn aangesloten. Eigenaardig genoeg werd dit echter van onze Federatie niet verlangd, iets wat ik nooit goed heb kunnen verklaren. Dergelijke vredescommissies bestonden ook reeds bij de Quakers en de Doopsgezinden.

Men groot aantal vergaderingen met eindeloze, nutteloze besprekingen om weer tot elkaar te komen waren het gevolg, echter zonder resultaat, aangezien bedoelde organisaties het onmogelijk achtten een dergelijke commissie binnen hun organen in het leven te roepen en er bovendien ook het nut niet van konden inzien. De kwestie kwam tenslotte zo ver dat K.en Vr. als uiterste consequentie stelde: De OVB er uit of anders trekken wij ons terug. Daar echter de overige organisaties van mening waren niet het recht te hebben het OVB verdere medewerking te ontzeggen, o.m. ook op grond van het feit dat ze een bepaalde, niet onbelangrijke groep in het OCV vertegenwoordigde, trok K.en Vr. hieruit de consequentie en trok zich terug en met haar de Doopsgez.Vredesgroep. Men bleef echter als waarnemer de OCV vergaderingen bezoeken. Het directe gevolg daarvan was dat de oplaag van het OCV-bulletin ongeveer gehalveerd moest worden, hetgeen op de kostprijs voor de andere organisaties natuurlijk een ongunstige invloed had. Dit was echter nog niet onoverkomelijk, maar het meest funeste van deze hele geschiedenis was echter, dat tijdens de maandenlange besprekingen over deze kwestie initiatieven om tot activiteit te komen in het OCV totaal ontbraken, en als ze dan nog aanwezig waren niet tot uitvoering werden gebracht, doch dit aan anderen overliet. Terwijl bv. bij het OCV een voorstel van een onzer mensen berustte voor het organiseren van een landelijke demonstratie tegen oorlog, kwam kort daarna een soortgelijk initiatief uit PSP-kringen, welke ook alle bij het OCV aangesloten organisaties uitnodigde voor een informatieve bespreking over dit punt. De OCV nam toen het betreurenswaardige besluit eerst nog maar eens af te wachten wat hieruit voortkwam in plaats van zelf het initiatief in handen te houden. Het gevolg was dat vele van de bij het OCV aangesloten organisaties mede gingen werken in de nieuwe samenwerking, die toen tot stand kwam. Op deze eerste informatieve vergadering van dit nieuwe comité waren Bart Haan en ondergetekende aanwezig, waarbij door mij de vraag werd gesteld of het in de bedoeling lag van de initiatiefnemers een permanente samenwerking tot stand te brengen, dan wel of het slechts om een incidentele actie zou gaan. Uit het antwoord bleek wel dat als de mogelijkheden er waren het de bedoeling was om tot een permanente samenwerking te komen. Het oorspronkelijke plan werd tijdens deze vergadering wegens het te ver gevorderde seizoen omgebogen tot een plan voor een vredesmars op 1 jan. 1961. Hoewel wij bereid waren met de eerste actie -de 1 jan.-mars- mede te werken, meenden wij toch dat een nieuwe permanente samenwerking op het gebied van de vrede, naast het OCV, onwenselijk was en alleen maar tot versnippering van de toch al weinige vredeskrachten zou leiden. Dit bleek al vrij spoedig, toen diegenen die hun beste kracht en al hun vrije tijd tot nu toe aan het werk van de OCV hadden gewijd, dit thans gingen doen voor het nieuwe comité en de OCV blijkbaar plotseling niet meer belangrijk vonden. De toch al bij enkelen aanwezige tendentie in het OCV om maar te liquideren werd er slechts door versterkt, iets waartoe het echter tot op dit moment niet is gekomen. Op de LCvergadering van 25-11-1960 werd deze kwestie besproken en werd besloten voorl. niet permanent a.h. nieuwe comité mede te werken. Wij meenden dat de basis van het nieuwe comité te breed is; waarmee bedoeld wordt dat zolang dit comité zich niet positief uitspreekt tegen elke vorm van oorlog en van oorlogsvoorbereiding en zich alleen richt tegen atoombewapening, het gevaar bestaat dat ook zij mee doen die de oorlog met conventionele wapenen aanvaarden bv. om onze democratische vrijheid en verworvenheden te verdedigen. Indien het nwe comité zich daarentegen wel tegen elke vorm van oorlog en tegen oorlogsvoorbereiding uitspreekt dan is zij overbodig omdat acties dan evengoed door de OCV kunnen worden georganiseerd.

Met opzet heb ik het verloop der gebeurtenissen in en rond de OCV wat uitvoerig uiteengezet met de bedoeling dat het congres zich evt. na mondelinge toelichting kan uitspreken over onze toekomstige houding met betrekking tot samenwerking met andere vredes-organisaties. J.de Roos.

INTERNATIONAAL BEWEGINGSNIEUWS:

Mijn verslag van het Intern. Anarchistisch Congres, gehouden te Londen in 1958, voorkomend in de beschrijvingsbrief van februari 1959, eindigde ik met de conclusie dat ook wij, in de Fed. van Vrije Socialist. en ernstig naar zouden moeten streven de internationale contacten tussen de anarchistische bewegingen over de gehele wereld te verstevigen en uit te breiden. Dat dit in de allereerste plaats gebeurt via het internationale contactlichaam, de C.I.A. te Londen spreekt vanzelf, doch het is eveneens duidelijk dat persoonlijke, rechtstreekse contacten niet mogen en behoeven te worden verwaarloosd.

In de afgelopen twee jaren heb ik dan ook vrij regelmatig in schriftelijk contact gestaan met de C.I.A. en met andere, geestverwante kameraden en groepen binnen en buiten Europa.

Het lijkt mij goed nog even in herinnering te brengen dat uit de besprekingen op het intern. congres in 1958 tot uitdrukking kwam dat men zich de taak van de CIA als volgt voor ogen had:

- 1^e. Het onderhouden en verstevigen van bestaande contacten en daarnaast het leggen van contacten overal in de wereld waar zich mogelijkheden daartoe voordoen;
- 2^e. De uitgave van een bulletin met:
  - a) bewegingsnieuws en actualiteiten;
  - b) uitwisseling van ideeën, opvattingen en ervaringen der diverse bewegingen over problemen zoals anti-militarisme, dienstweigering, opvoedkunde, jeugdproblemen, seksualiteit, economische vraagstukken, enz. enz.

Bedoeling: Vernieuwing en verdieping van onze beginselen, alsmede het leveren van een positieve bijdrage tot beter begrip van elkanders omstandigheden, moeilijkheden en mogelijkheden, om te kunnen komen tot het gemeenschappelijk uitvoeren van gemeenschappelijk vastgestelde taken. Echter, besluiten nemen en besluiten ten uitvoer brengen zijn twee geheel verschillende zaken. De bulletins die in het eerste jaar na het congres verschenen bevatten in hoofdzaak bewegingsnieuws, maar van uitwisseling van gedachten enz. (zie punt 2b) kwam door onvoldoende medewerking nog niet veel terecht. Verschillende kameraden in het CIA-secretariaat waren dan ook van mening dat het uitgeven van een bulletin, hoofdzakelijk gevuld met bewegingsnieuws als inhoud, niet in overeenstemming was met de bedoelingen van de initiatiefnemers op het congres en dat dit ook niet aan de wezenlijke bedoelingen van ons beginsel, nl. verdieping en bezinning op allerlei vraagstukken, beantwoordde. Deze kameraden waren van mening dat het bulletin, als tot op dat moment verschenen, weinig waarde had en dit was voor hen aanleiding tot het beschikbaar stellen van hun taken. Hoewel de CIA-secretaris hun mening deelde bleek hij niettemin bereid het werk voort te zetten en voor de opgevallen plaatsen andere kameraden te zoeken, teneinde alsnog nieuwe pogingen te ondernemen de kameraden, die namens hun bewegingen in Londen tot de uitspraak en vaststelling van de taak der CIA kwamen, aan hun morele verplichtingen te herinneren om de CIA de uitvoering van haar taak mogelijk te maken. Met het vinden van kameraden voor de opengevallen plaatsen slaagde de secretaris spoedig. Een oplossing waaraan wij, zowel als de meeste andere bewegingen accoord zijn gegaan, echter als een tijdelijke oplossing tot een eerstvolgend congres. Mijnerzijds werd daaraan de suggestie gekoppeld een dergelijk congres zo spoedig mogelijk te doen plaats vinden. Inmiddels is in maart 1961 wederom een bulletin verschenen en zijn er plannen in juni a.s. wederom een nummer te laten verschijnen, waarvan men hoopt dat dit dan meer aan de opdracht en verwachtingen zal beantwoorden.

Een ander plan van de engelse kameraden, nl. het eventueel uitgeven van een boek met de geschiedenis der anarchistische bewegingen in de wereld in de 1^e helft der 20^e eeuw, kwam helaas nog niet tot uitvoering.

Onze vriend Smienk heeft zich indertijd de moeite gegeven een vrij uitvoerig verslag hiervoor te schrijven, hetgeen echter thans voor dit doel blijft gereserveerd, in de hoop dat uitvoering van dit plan toch nog eens verwezenlijkt zal kunnen worden.

000

Na mijn bezoek aan het congres in 1959 van onze Duits sprekende geestverwanten, op welk congres werd besloten tot de oprichting van de Bond van Vrije Socialististen en Anarchisten, alsmede tot de uitgave van een gedrukt orgaan, heb ik regelmatig in contact gestaan o.a. met de groepen in Hamburg en Berlijn. De groep Hamburg geeft regelmatig "Information" uit, de groep Berlijn "Befreiung", beiden gestencilde periodieken. Deze beide groepen hadden ook de taak op zich genomen de uitgave van één gezamenlijk gedrukt orgaan voor te bereiden en te verwezenlijken. In die tijd heb ik hen vrij uitvoerig onze ervaringen met onze krant en bepaalde suggesties aan de hand daarvan beschikbaar gesteld met de gedachte dat zij hiervan wellicht gebruik zouden kunnen maken. Als bewijs van sympathie met hun streven werd door het LC een bedrag van DM. 10,- voor het garantiefonds beschikbaar gesteld, hetgeen uit een oogpunt van financiële steun weinig waarde had, doch wat meer bedoeld was als symbolische geste om uitdrukking aan onze gevoelens te geven ten opzichte van hun streven. In de samenwerking tussen ons en deze groepen is wellicht nog vermeldenswaard, dat in "Befreiung" een artikel van kam. Smienk werd gepubliceerd, nl. "Federalisme en Centralisme", vertaald en overgenomen uit "Recht voor Allen", terwijl ik een artikel van mijzelf "Is het Duitse militarisme verslagen?" voor "Information" bewerkte en vertaalde.

000

Met kam. De Smet te Brussel had ik sinds 1958 zo nu en dan contact. Zijn laatste verzoek betrof een verslag en overzicht van de anarch. beweging in Nederland na de 2^e wereldoorlog, bedoeld voor Hem Day die van plan was het WRI-congres in India (dec.1960) te bezoeken. Op dit congres verwachtte hij een aantal Japanse kameraden, aan welke hij graag een overzicht wilde geven van de anarch. bewegingen in West-Europa. Na lezing van het verslag van dit congres in "Vredesactie", waarin gewag wordt gemaakt van moeilijkheden met het gecharterde vliegtuig, vrees ik echter dat het H.Day niet gelukt is het congres te bezoeken.

000

In het najaar 1960 ontmoette ik te Amsterdam een Argentijnse kameraad, op studiereis in Europa, die daarbij van de gelegenheid gebruik maakte om verschillende kameraden in de Europese landen persoonlijk te leren kennen en zich van de toestand der beweging op de hoogte te stellen. Het gesprek, waarbij ook Bart Haan tegenwoordig was, kon slechts van korte duur zijn daar deze kameraad de volgende ochtend weer verder moest doorreizen. Hij beloofde ons echter na zijn terugkeer in Argentinië schriftelijk nog het een en ander te vertellen over de beweging aldaar.

000

Met het Centre International de Recherches sur l'Anarchisme, de CIRA, te Genève, sta ik reeds geruime tijd in verbinding. Dit is een instituut dat zich bezig houdt met de studie van allerlei stromingen in het anarchisme, een archief heeft met uitleenbibliotheek en verder haar bemiddeling verleent bij de levering van anarchistische tijdschriften, literatuur enz. Dit instituut heeft in verschillende West-Europese landen correspondentschappen en enige maanden geleden werd mij gevraagd of ik bereid was een dergelijk correspondentschap voor Holland op mij te nemen, hetgeen door mij is aanvaard.

000

Naast deze min of meer vaste contacten bestaan er ook nog contacten met andere groepen en kameraden in Duitsland, Engeland, België, Zweden e.a. Langzaam maar zeker herstellen zich de internationale verbindingen weer welke door de 2^e wereldoorlog vrijwel volledig waren weggevallen. In vergelijking met het jaar 1955, toen ik het L.C.-secretariaat op me nam geloof ik wel te mogen zeggen dat er in dit opzicht vooruitgang is vast te stellen. Dit vergt echter veel tijd en ook kosten en dat zijn zaken waaraan het ons nogal eens ontbreekt, vooral ook omdat al het werk in de avonduren dient te worden gedaan. Het verder uitbouwen van dit werk blijf ik echter als een belangrijk gedeelte beschouwen van onze taak in onze federatie.

J.de Roos

Het Anarchistisch Archief:

Onze vriend H.J. Smienk schrijft ons

Het is al weer een aantal jaren geleden, dat we het initiatief namen te het oprichten van een anarchistisch archief, met de bedoeling om te voorkomen, dat veel waardevolle lectuur voor de toekomst verloren zou gaan. Boeken, brochures en andere geschriften, waarin de libertaire beginsele in het algemeen zijn omschreven en die dreigden verloren te gaan voor de jongere generaties, doordat deze geschriften niet opnieuw uitgegeven kunnen worden, hebben we getracht in ons archief samen te brengen.

Er is in deze voorbije jaren heel wat lectuur binnen gekomen, maar we zijn ervan overtuigd dat nog vele waardevolle geschriften, geschikt voor het completeren van ons archief, bij kameraden in de boekenkasten staan die dreigen in de toekomst als oud papier te verdwijnen, hetwelk te betreuren zou zijn. Er zijn enkele oude kameraden die ons voor het archief hun boeken hebben toegezegd en daartoe de nodige maatregelen hebben genomen. We hopen, dat er meerderen zo zullen zijn.

Nu is het met de organisatie van het archief, het doelmatig catalogiseren enz., tot nu toe niet goed gegaan, waardoor er van het aanwezige materiaal geen behoorlijk overzicht is. Herhaaldelijk hebben zich kameraden beschikbaar gesteld om hierin verbetering te brengen, maar ondank alle goede voornemens is hiervan door omstandigheden niets terechtgekomen. Persoonlijk heb ik het archief nooit thuis gehad, al werden veel boeken aan mijn adres gezonden. Uit veiligheidsoverwegingen was het archief altijd bij een andere kameraad ondergebracht. Daarbij kwam nog dat ik geen ruimte had voor het archief. Achteraf heb ik daarvan wel spijt gehad, want ik ben ervan overtuigd dat het archief dan, door er regelmatig enige uren aan te werken, wel op orde was gekomen. De huidige archiefbewaarder heeft daarvoor absoluut geen tijd. En dit laatste gebrek aan tijd van de weinige actieve kameraden, is het euvel, waardoor het archief nog steeds niet op orde is.

Willen de kameraden op het congres deze zaak nog eens onder ogen zien en trachten een oplossing in deze te vinden? Zolang de toestand, waarin het archief verkeert niet wordt verbeterd kan het aan zijn doel: Een studiebron te zijn van het anarchisme en van wat daarmee principiëel samenhangt, niet beantwoorden.

Ik hoop dat de kameraden op het congres aandacht schenken aan de huidige moeilijkheden met het archief en zullen proberen een oplossing hiervoor te vinden.

FINANCIËEL OVERZICHT

van 1 januari 1959 tot 28 februari 1961
van de landelijke penningmeester J.W. Langedijk.-

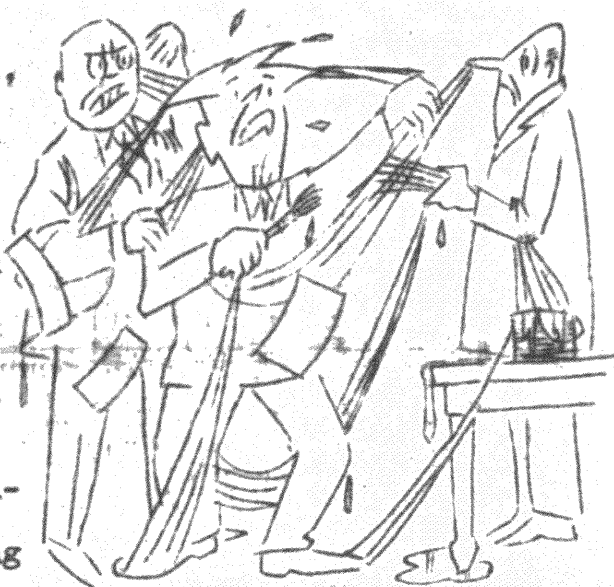
=====			
Saldo 1-1-1959	105,05	Onkosten secretaris	100,81
Bijdragen groepen:		Zaalhuur	77,75
Amsterdam	87,75	Reiskosten congres Dld	131,25
Groningen	57,75	Drukkerij	57,80
Nw. Pekela	10,--		
Oudehorne	30,--	Congres febr. 1959:	
Wieringen	<u>37,50</u>	Reiskosten	205,20
	223,--	Logies	<u>5,--</u>
Bijdragen alg. leden:			210,20
K. Dekker	10,--	Voorschotten	85,--
G. de Groot	10,--	Cyclostyle	75,--
J. Hoogeveen	15,--	Bijdragen O C V	50,--
G. de Jong	18,50	Onk. gecomb. vergadering	5,35
P. v. d. Leur	15,--	" lezersconferentie	2,10
Postmus	10,--	Steun krant duitse kameraden	9,04
M. Ringia	17,50	Saldo 28-2-1961	202,45
J. Schuur	5,--		
C. Stroobach	<u>15,--</u>		
	116,--		
Steun	4,65		
Congres 1959:			
Terugontv. reiskosten	182,--		
Bijdragen	10,--		
Bijdragen cyclostyle	75,--		
Bijdragen congres Duitsland	80,--		
Overboeking Propagandakas	84,05		
Terugontv. voorschotten	85,--		
Terugontv. kosten FDN-herd.	7,50		
Ontv. bijdragen C.I.A.	34,50		
	<u>1.006,75</u>		
			<u>1.006,75</u>
=====			

Namens de afd. Amsterdam zullen H.F. v. Bodegraven en H. v.d. Heide bescheiden en kassaldo over het aangegeven tijdperk controleren en van hun bevindingen aan het congres verslag doen.

1. Het L.C. stelt voor om, naast de adresvermelding van redactie- en administratie in elk nummer van "Recht voor Allen" eveneens in een apart cadre de adressen te vermelden van het L.C.-secretariaat en van de landelijke penningmeester van onze federatie. Het komt nl. herhaaldelijk voor dat brieven e.d. aan verkeerde adressen worden gezonden, waardoor extra werk en portokosten ontstaan, afgezien nog van een vertraging in de behandeling.
2. Het L.C. stelt voor de mogelijkheid voor abonné's op "Recht voor Allen" te openen, tegen een gereduceerde prijs van f. 4,-- p. jaar een tweede abonnement te nemen, dat dan gebruikt kan worden om aan een belangstellende vriend of kennis te schenken. Het doel is tweeledig, namelijk versterking van de financiële positie der krant en een mogelijke uitbreiding van abonné-aantal. De administratie belast zich met de rechtstreekse toezending en tracht tegen het aflopen van de betalings termijn deze lezer als abonné te winnen.
3. Het L.C. stelt voor aan inzenders van "Ingekomen stukken" in allerlei dag-, streek- en provinciale bladen, indien met naam en adres ondertekend, waaruit een meer dan gewone belangstelling van de inzender blijkt voor vraagstukken op maatschappelijk, geestelijk of vredesgebied, enige tijd (bijv. 3 maanden) gratis "Recht voor Allen" ter kennismaking te zenden. Doel: Het winnen van abonné's, maar tevens het geven van bekendheid van ons orgaan in bredere kring. Uitvoering van dit voorstel is echter uitsluitend mogelijk indien allen zonder uitzondering bij het lezen van dergelijke ingezonden stukken dit opzenden aan de administratie.
4. Meinte Ringia, Bloemendaal, stelt voor de huidige vorm van een meerhoofdige redactie te handhaven.
 Toelichting: De inhoud van de krant wordt dan niet eenzijdig, doch door meerderen bepaald, hetgeen ook bij de beslissing van het wel of niet opnemen van bijdragen van belang is. Het voorkomt ook de indruk dat ons orgaan bij één persoon zou behoren.
5. De groep Groningen komt het gewenst voor dat bij de bespreking van punt 6 der agenda, betr. de toestand van "Recht voor Allen" enkele mensen de gelegenheid krijgen in 't kort hun visie over dit punt te geven hoe zij zich het verder voortbestaan van ons orgaan denken.
6. Het L.C. stelt voor dit jaar wederom een bedrag bijeen te brengen voor het Internationaal Anarchistisch Centrum, de C.I.A., ter bestrijding van de lopende kosten, en wel door vrijwillige bijdragen van f. 1,50 per lid per jaar.

1. De groep Groningen en P. v.d. Leur hebben de wenselijkheid uitgesproken dat de toestand rond "Recht voor Allen" een diepgaande bespreking noodzakelijk maakt en dat aan dit punt op de agenda voldoende tijd zal worden ingeruimd, teneinde dit van alle kanten te kunnen bekijken.

2. In het verleden is de groep Groningen, vele jaren lang, toen "Recht voor Allen" nog als weekblad verscheen, een "plakgroep" rijk geweest, die de verzending van de krant verzorgde. De laatste jaren gebeurt dit werk bij de drukker, die daarvoor weliswaar 'n kleine financiële vergoeding krijgt, maar dit werk feitelijk liever kwijt dan rijk is. Indien hiervoor opnieuw enkele kameraden zouden kunnen worden gevonden die dit werk op zich zouden willen nemen dan zou dat in financieel opzicht voor de krant een verlichting betekenen. Liefhebbers stellen zich in verbinding met de administrateur.

3. Het L.C. stelt er prijs op dat het congres zich opnieuw uitspreekt over verdere samenwerking met andere organisaties tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding. Voor bijzonderheden op dit punt wordt verwezen naar het verslag van de L.C.-secretaris en eventuele nadere toelichting op het congres.

Heeft het nog zin ?

Het kan niet ontkend worden, dat de tijd waarin wij leven zich kenmerkt door een hevige geestelijke crisis en wel in een mate zoals dit waarschijnlijk in de ontwikkelingsgeschiedenis der mensheid nog nimmer is voorgekomen.

Immers, terwijl de mensheid in staat geacht moet worden door een doelmatige en moreel verantwoorde toepassing van de enorm toegenomen technische mogelijkheden en ontwikkelingen de nog altijd bestaande tekorten op schier elk gebied van de menselijke levensbehoeften te kunnen lenigen, teneinde op deze wijze de voorwaarden te scheppen voor een universeel geluk voor allen, bewijst de geschiedenis dat de geestelijke ontwikkeling der mensheid zelfs bij benadering geen gelijke tred houdt met de technische en wetenschappelijke vooruitgang, met het gevolg dat deze in allereerste plaats slechts dienstbaar wordt gemaakt aan de machtsontwikkeling en aan de vernietiging. Steeds opnieuw blijkt, en hierop hebben wij meer dan eens de aandacht gevestigd, dat het ontbreken van de hiervoor vereiste geesteshouding en voortdurende geestelijke vernieuwing, en dat het al of niet bewuste vasthouden aan de thans nog heersende kapitalistische mentaliteit in al zijn vormen en gedragingen, slechts leidt tot teleurstelling en verwarring en de oorzaak is van een algemeen gevoel van angst en onbehagen wat de toekomst betreft. We behoeven hiervoor maar om ons heen te zien en waar te nemen wat er in de wereld gebeurt.

Terwijl de atoomenergie reeds NU ongekende perspectieven in praktische zin voor de welvaart van de mens zou kunnen bieden, denkt echter vrijwel elkeen bij het horen van het woord "atoom" direct en uitsluitend aan de atoomBOM en aan de verschrikkelijke mate van vernietiging en ellende, die deze bom bij gebruik of zelfs maar bij proefnemingen te weeg kan brengen. Vrijwel ieder uur van de dag wordt de mens bij het lezen van zijn krant, bij het luisteren en kijken naar radio en televisie en in het dagelijkse gesprek met de meest uiteenlopende problemen geconfronteerd, die als het ware om een oplossing schreeuwen, doch die door allerlei oorzaken en die door een gevoel van onmacht en hulpeloosheid, alsmede door een verregaande egocentrische onverschilligheid der grote massa niet tot een oplossing komen, tot schade en schande van deze massa zelve. Een ongekende en zinledige bewapeningswedloop zonder eind en zonder uitzicht, culminerend in een voortdurende oorlogsdreiging; racisme en apartheid, economische crises met hun werkloosheidsproblemen; woning- en voedseltekorten voor een zeer groot deel der mensheid; een steeds toenemende bedreiging van de menselijke waardigheid en persoonlijke vrijheid, niet alleen in de staten met een totalitair bewind, maar evenzeer onder democratische bewindsvormen; imperialisme niet alleen in de oude brutale vorm, maar eveneens in nieuwe gedaanten met een goud randje gecamoufleerd; criminaliteit en zedelijke ontaarding; dit alles zijn de wrange vruchten aan de kapitalistische boom welke slechts kan gedijen en groeien in een stinkend moeras en bij de gratie van het geloof der massa in hun onmacht hieraan een einde te kunnen maken, alsmede aan een totaal gemis aan verantwoordelijkheidsgevoel en verantwoordelijkheidsbesef tegenover zichzelf en tegenover de samenleving.

Twee wereldoorlogen in minder dan 50 jaar, plus de voortdurende dreiging van een derde, heeft velen een aantal desillusies rijker gemaakt, waar tegen zij niet bestand bleken te zijn en tengevolge waarvan zij in een toestand van doffe berusting en ongevoeligheid geraakten. De stemming van "het zal mijn tijd wel uitduren" overheerste en nam in omvang toe. mensen, die vele tientallen jaren van hun leven met ongetemde wilskracht en met zeer vele persoonlijke opofferingen hun idealen en beginselen hadden uitgedragen en er voor op de bres hadden gestaan, vaak

onder de moeilijkste omstandigheden, raakten in vertwijfeling en begonnen zich af te vragen: "Heeft dit alles nog zin?". Waar ze vroeger een willig gehoor vonden en belangstelling ontmoetten, ondervonden zij thans bij velen een stemming van lauwheid en onverschilligheid in allerlei levensvraagstukken. Zij moesten ervaren dat oude reeds lang gevestigde methoden en zekerheden wankelden en niet meer als van deze tijd geaccepteerd.

Het zou dwaas zijn en bovendien van struisvogelpolitiek getuigen te ontdekken dat een dergelijk verschijnsel aan onze vrij-socialistische en anarchistische beweging ongemerkt en zonder invloed voorbij zou zijn gegaan. Ook in onze rijken zijn er die menen dat het anarchisme gefaald zou hebben en die deze mening dan vrijwel altijd baseren op hun ervaring dat we hiervoor bij de massa geen belangstelling meer kunnen wekken, ook niet bij de jonge mensen, waardoor naar hun mening ook nog een verjonging van onze beweging achterwege blijft. Maar dan kunnen ze daarmee alleen maar bedoelen dat de m i d d e l e n, welke de anarchistische beweging 25-50 jaar geleden tot de hare maakte om haar ideologie te propageren en verbreiden, heden ten dage niet meer aanspreken en vrijwel onbruikbaar zijn geworden, althans voornamelijk in die landen waar de economische omstandigheden zich in gunstige zin hebben gewijzigd. Dit laatste wil echter ook weer niet zeggen dat in deze landen geen armoede en geen ellende meer bestaat. Zelfs in landen met de hoogste gemiddelde levensstandaard zijn nog altijd grote groepen van de bevolking, die nog vrijwel aan alles gebrek hebben en die praktisch aan hun lot worden overgelaten omdat we nu eenmaal nog altijd in een kapitalistische wereld leven, geperfectioneerd tot in alle onderdelen.

Tijdens ons congres in 1959 maakte één der aanwezigen de opmerking dat de anarchistische beweging het sterkst is in die landen, waar de economische en materiële welvaart het minst is. Ongetwijfeld werd hier niet mee bedoeld dat we er dan maar naar moesten streven die oude toestand van algemene armoede en ellende weer terug te winnen, om zodoende weer een sterke (?) en gezonde (?) beweging terug te krijgen. Maar het bevestigt wel wat ik hierboven reeds zei, namelijk dat de middelen van verbreiding en propaganda, zoals die bij ons 50 jaar geleden gebruikt werden, in die landen met achtergebleven sociale toestanden nog wel aan hun doel beantwoorden.

Maar als bepaalde, in het verleden gebruikte en beproefde propagandamiddelen thans niet meer effectief schijnen te zijn, wil dat dan zeggen dat de ideologie gefaald heeft en dat de anarchistische idee plotseling ou hebben afgedaan?

Dit is toch eigenlijk de zaak op zijn kop zetten, omdat naar mijn mening de toegepaste middelen om tot het doel te geraken niet de ideologie bepalen, maar dat deze middelen juist door de ideologie bepaald worden en zelfs bepaald MOETEN worden. Deze middelen zullen zich herhaaldelijk, al naar de omstandigheden, moeten wijzigen, maar als ze in een veranderend tijdsbeeld niet meer doeltreffend blijken te zijn behoeft dat nog niet te betekenen dat de idee heeft gefaald, maar dan dienen de middelen aan deze veranderde tijdsomstandigheden te worden aangepast, waar bij echter steeds rekening gehouden moet worden dat ze in overeenstemming met het doel blijven.

Van het falen van de idee zou men zelfs nog niet eens kunnen spreken indien een poging tot werkelijke toepassing in een menselijke samenleving zou falen, omdat een dergelijk falen dan nog terug te brengen zou zijn tot een geestelijke onvolgroeidheid van een mensheid, die nog niet voldoende gerijpt is.

Zolang dan ook een dergelijke reële poging nog niet tot de mogelijk-

heden heeft behoord kan zeer zeker op geen enkele steekhoudende grond beweerd worden dat het anarchisme zou hebben gefaald. Dat tegenstanders van het anarchisme dit beweren is niet zo verwonderlijk, omdat zij in de verwezenlijking hiervan slechts een bedreiging van hun machtsposities en voorrechten zien, maar wanneer mensen, die vele jaren onze beginselen waren en feitelijk nog zijn toegedaan, dit menen te moeten vaststeller, dan moet dit toch wel andere oorzaken hebben. Zij erkennen weliswaar de wenselijkheid van de verwezenlijking van onze ideeën, en zouden hieraan zelfs gaarne hun daadwerkelijke medewerking willen verlenen, maar het ontbreekt hen blijkbaar het vermogen om de mogelijkheden die tot deze realisering leiden, te onderkennen. Dit vermogen zal ieder individu ZICHZELVE met de nodige inspanning dienen te verwerven door studie en bezinning op alle mogelijke vraagstukken die betrekking hebben op het menselijk leven en samenleven, waarbij zij in hun denkwijzen met het oude moeten durven te breken om het nieuwe te willen. Wij mogen namelijk niet uit het oog verliezen dat de anarchistische ideologie een zeer hoge orde van menselijk leven en samenleven beoogt, hetgeen een zeer lange periode van geestelijke groei vereist, omdat verwezenlijking slechts mogelijk is met een geestelijk tot voldoende rijpheid gegroeide mensheid. Hiervoor een bepaalde tijdslijmit te stellen is voor geen enkel menselijk wezen mogelijk, maar wel staat vast dat enkele tientallen generaties hierbij weinig hebben te betekenen, indien we in aanmerking nemen dat de ontwikkelingsgeschiedenis des mens feitelijk nog maar in haar beginstadium is. De waarde van de anarchistische ideologie wordt dan ook niet bepaald of beïnvloed door de mogelijkheid van een realisering binnen een voor ons afzienbare tijd, doch voor een zeer belangrijk deel door een innerlijke beleving en bezieling van haar aanhangers. Indien de wil en de bezieling ontbreken dan is dat uitsluitend terug te voeren op het individu zelve.

We mogen verder ook niet uit het oog verliezen dat de anarchistische idee haar verwezenlijking niet vindt in het verwerven van een in zekere zin afgedwongen, min of meer materiële welvaart onder een kapitalistisch bewind, wat ons bovendien elk ogenblik weer kan worden ontnomen. Een mens kan echter bij brood alleen niet leven. Wat ons namelijk van het dier onderscheidt is ons denkvermogen, hetgeen zich zou moeten kunnen manifesteren in het bewust beleven van allerlei levensuitingen en levensvormen, iets waartoe hem een wereld van gezag en overheersing geen mogelijkheden biedt, omdat iedere ontplooiing en ontwikkeling van de persoonlijkheid wordt onderdrukt en onmogelijk gemaakt en waar alles ondergeschikt wordt gemaakt aan winstbejag in de meest brutale vorm.

In een dergelijke wereld met ons werk door te gaan is niet alleen ZINVOL maar eveneens NOODZAKELIJK, n u m e e r d a n o o i t .

J. de Roos